ദാദാ ഭഗവാൻ
വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

പരിശുദ്ധ പ്രേമം

Malayalam

ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

പരിശുദ്ധ പ്രേമം

(Pure Love)

മൂലരൂപം ഗുജറാത്തിയിലാണ്.

അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഈ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുന്നവർ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.

ഈ മലയാളം വിവർത്തനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത് .

Publisher :**Mr. Ajit C. Patel**
Dada BhagwanVignan Foundation
1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,
Opp. Navrangpura Police Station,
Navrangpura, Ahmedabad: 380009.
Tel.: +91 79 3500 2100

Copyright :**Dada Bhagwan Foundation**
5, Mamta Park Society, B/h. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-380014. Gujarat, India
E: info@dadabhagwan.org
T: +91 79 3500 2100
All Rights Reserved. No part of this publication may be shared, copied, translated or reproduced in any form (including electronic storage or audio recording) without written permission from the holder of the copyright.
This publication is licensed for your personal use only.

First Edition : 500 copies, May 2023

Price : Ultimate Humility (leads to Universal oneness) and Awareness of " **I Don't Know Anything**"

Rs. 75.00

Printed at: **Amba Multiprint**
B -99, Electronics GIDC, K-6 Road
Sector - 25, Gandhinagar - 382044.
Gujarat, India.
Tel.: +91 79 3500 2142

ISBN/eISBN : 978-93-91375-40-9

Printed in India

ത്രിമന്ത്രം

നമോ വീതരാഗായ
നമോ അരിഹന്താണം
നമോ സിദ്ധാണം
നമോ ആയരിയാണം
നമോ ഉവ്വജ്ജായാണം
നമോ ലോ യേ സവ്വ സാഹൂണം
എസോ പഞ്ച നമുക്കാരോ
സവ്വ പാവാപ്പനാസണോ
മംഗളാണം ച സവ്വേശിം
പഠമം ഹവായ് മംഗളം [1]
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ [2]
ഓം നമഃ ശിവായ [3]

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

1958 ജൂൺ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം, ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, ഗുജറാത്തിലെ സൂറത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കെ, '**ദാദാ ഭഗവാൻ**' അംബാലാൽ മുൽജിഭായ് പട്ടേലിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായി. ആത്മീയതയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിഭാസം പ്രകൃതി വെളിപ്പെടുത്തി! ഒരു മണിക്കൂറിനകം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിന് അനാച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു! 'ആരാണ് നാം? ആരാണ് ദൈവം? ആര് ലോകം പരിപാലിക്കുന്നു? എന്താണ് കർമ്മം? എന്താണ് മോക്ഷം?' എന്നു തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആത്മീയമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായി.

ആ സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയത്, വെറും രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണത്തിലൂടെ (***ജ്ഞാന വിധി***) മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നൽകി! ഇതിനെ *അക്രം* പാത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ക്രമം* എന്നാൽ ക്രമാനുഗതമായി, പടിപടിയായി കയറുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, *അക്രം* എന്നാൽ പടികളില്ലാത്ത, കുറുക്കുവഴി, എലിവേറ്റർ പാത!

ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് വിശദീകരിക്കും, "നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്നയാൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. ഞാൻ *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായത് പതിനാല് ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാനാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും, എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമാകാതെ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിൽ], അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷനായി! ഞാൻ, സ്വയം, ദൈവമല്ല (*ഭഗവാൻ*); എന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ദാദാ ഭഗവാനെയും ഞാൻ വണങ്ങുന്നു.

ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള കണ്ണി

1958 ൽ ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, പരമപൂജ്യനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** (ദാദാശ്രീ) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും

ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ, ദാദാജി പൂജ്യ ഡോ. നീരുബെൻ അമീനിന് (നീരുമാ) മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധികൾ നല്കിയിരുന്നു. അതേ പോലെ, ദാദാശ്രീ നശ്വര ശരീരം വെടിഞ്ഞതിനു ശേഷം പൂജ്യ നീരുമാ ആത്മീയാന്വേഷകർക്ക് സത്സംഗങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനവും, ഒരു നിമിത്തം എന്ന രീതിയിൽ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്സംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ സിദ്ധികൾ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ദേശായിക്കും ദാദാജി നല്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൂജ്യ നീരുമയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടെ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള നിമിത്തമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ആത്മ ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം, ആയിര കണക്കിന് ആത്മീയ അന്വേഷകർ ബന്ധന മുക്തരായി സ്വതന്ത്രമായ അവസ്ഥയിൽ നില നില്ക്കുകയും ലൗകികമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഇടക്കു തന്നെ ആത്മ അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ, അംബലാൽ എം. പട്ടേൽ, സാധാരണയായി 'ദാദാശ്രീ' അല്ലെങ്കിൽ 'ദാദാ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, ആത്മീയ അഭിലാഷികൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തി ഭാഷയിൽ പൂജ്യ ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളാക്കി.

തന്റെ സത്സംഗങ്ങളും, ആത്മസാക്ഷാത്കാര ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, ഓരോ വാക്കിനും മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് ദാദാശ്രീ പറഞ്ഞിരുന്നു, കാരണം ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ ‘അക്രം ശാസ്ത്രം’ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, ഗുജറാത്തി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോജനം നേടാനും, പിന്നീട് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ പുരോഗതി നേടാനും തന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റ് ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ദാദാശ്രീ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകി. ഈ പുസ്തകം ഒരു അക്ഷരീയ വിവർത്തനമല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്ത സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾക്ക്, അർത്ഥം അറിയിക്കാൻ നിരവധി വിവർത്തന പദങ്ങളോ വാക്യങ്ങളോ ആവശ്യമാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവർത്തനം ചെയ്ത വാചകത്തിൽ നിരവധി ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തി പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ഇറ്റാലിക് ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് പരാൻതീസിസിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിവർത്തനം. തുടർന്ന്, തുടർന്നുള്ള വാചകത്തിൽ ഗുജറാത്തി വാക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് രണ്ട് മടങ്ങ് പ്രയോജനം നൽകുന്നു; ആദ്യം, വിവർത്തനത്തിന്റെയും വായനയുടെയും എളുപ്പം, രണ്ടാമതായി, ഈ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നിർണായകമായ ഗുജറാത്തി വാക്കുകൾ വായനക്കാരനെ കൂടുതൽ പരിചിതമാക്കുക. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബ്രാക്കറ്റുകളിലെ ഉള്ളടക്കം, യഥാർത്ഥ ഗുജറാത്തി ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ സത്ത, ലോകത്തിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണിത്. ഈ വിവർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിവർത്തകരുടെ തെറ്റാണ്, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയെക്കൊണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വ്യക്തമാക്കണം.

വായനക്കാരന് പ്രത്യേക കുറിപ്പ്

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലെ ആത്മാവാണ് (ആത്മാവ്) '**സ്വയം**'(Self).

ജ്ഞാന വിധിക്ക് ശേഷം, ശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന പദം, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' എന്നതിന് ജ്ഞാനി പുരുഷൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'S' എന്ന വലിയക്ഷരം ഉള്ള സെൽഫ് എന്ന വാക്ക്, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന സ്വയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, 's' എന്ന ചെറിയക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലൗകിക-സംവേദനാത്മക സ്വയത്തിൽ (self) നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ 'നാം', 'നമ്മൾ', അല്ലെങ്കിൽ 'നമ്മുടെ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം, അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെയാണ്, ജ്ഞാനി പുരുഷനെത്തന്നെയാണ്, പരാമർശിക്കുന്നത്.

അതുപോലെ, ഒരു വാക്യത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഒരു വലിയക്ഷരം ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങൾ (You) അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ (Your) ഉപയോഗം, അല്ലെങ്കിൽ വാക്യത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഒറ്റ ഉദ്ധരണികളിൽ 'You', 'Your' എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' അല്ലെങ്കിൽ പ്രജ്ഞയുടെ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ആത്മാവും ലൗകികമായി ഇടപെടുന്ന സ്വയവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന വ്യത്യാസമാണിത്.

'ചന്ദുഭായ്' എന്ന പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം വായനക്കാരൻ അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് പകരം വയ്ക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് കാര്യം വായിക്കുകയും വേണം.

'അവൻ' എന്ന പുല്ലിംഗമുള്ള മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തി സർവ്വനാമവും, അതുപോലെ 'അവൻ' എന്ന വസ്തു സർവ്വനാമവും വിവർത്തനത്തിലുടനീളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'അവൻ' എന്നതിൽ

‘അവൾ’ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും ‘അവൻ’ എന്നതിൽ ‘അവൾ’ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അവലംബത്തിനായി (റെഫറൻസ്) , എല്ലാ ഗുജറാത്തി വാക്കുകളുടെയും ഒരു നിഘണ്ടു (ഗ്ലോസറി) ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് നൽകിയിട്ടുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വെബ്സൈറ്റിൽ ഇവിടെ ലഭ്യമാണ്:

http://www.dadabhagwan.org/books-media/glossary/

നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശവും വ്യാകരണപരമായ തെറ്റ് തിരുത്തലും ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കും. nlt.m@dadabhagwan.org എന്ന വിലാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ പ്രതികരണം (ഫീഡ്ബാക്ക്) നൽകാം.

ആമുഖം

പ്രേമം എന്ന വാക്ക് വളരെയേറെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പാതയിൽ ഓരോ അടിയിലും നാം അതിന്റെ അർത്ഥത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു . ഇത് യഥാർത്ഥ പ്രേമമാണെങ്കിൽ, അതെങ്ങനെ ഇങ്ങനെയാവും? എവിടെയാണ് ഒരാൾ പ്രേമം കണ്ടെത്തുക? എന്താണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം?

പ്രേമത്തിന്റെ മൂർത്ത രൂപമായ ജ്ഞാനിക്കു മാത്രമേ പ്രേമത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നിർവ്വചനം നല്കാൻ കഴിയൂ. യഥാർത്ഥ പ്രേമം കുറയുകയോ കൂടുകയോ ഇല്ല. കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നത് യഥാർത്ഥ പ്രേമമല്ല. കൂടുന്നതും കുറയുന്നതും ലൗകിക ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ്. അത് പ്രതീക്ഷകളോടു കൂടിയ പ്രേമമാണ്. പരമാത്മാവിന്റെ പ്രേമത്തിനു മാത്രം പ്രതീക്ഷകളോ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളോ ഇല്ല. അത് തെറ്റുകൾ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല. ആരെങ്കിലും പ്രശംസിക്കുമ്പോൾ അത് കര കവിഞ്ഞു ഒഴുകുന്നില്ല. പരിഹസിക്കുന്ന ആളോട് ശത്രുതയും അതിന് ഉണ്ടാവുന്നില്ല. അത്തരത്തിലുള്ള സ്ഥിരവും അപരിമിതവുമായ പ്രേമത്തിന്റെ അവതാരമാണ് ജ്ഞാനിയുടെ പരമാത്മാവ്. അത്തരം സമാനതകൾ ഇല്ലാത്ത പ്രേമം ജ്ഞാനി പുരുഷനിലോ ഒരു പൂർണ്ണ വീതരാഗ ഭഗവാനിലോ (യാതൊരു മോഹവും ഇല്ലാത്ത ആൾ) മാത്രമേ കാണാനാവൂ.

ആളുകൾ മോഹമാണ് പ്രേമം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു! മോഹത്തിൽ ബഹുമതിക്കുള്ള പ്രതീക്ഷകളുണ്ട്! ആ ബഹുമതി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിക്ക് നിരാശ അനുഭവപ്പെടുന്നു. പ്രേമത്തിൽ ആത്മാർത്ഥത ആവശ്യമാണ്. അത് സമാന മനസ്കതയല്ല. മാതാവിന്റെ പ്രേമം ഏറ്റവും വലുതായി ലോകത്തിൽ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അതിലും എല്ലാ വഴിത്തിരിവിലും പ്രതീക്ഷകളും നിരാശകളും ഉണ്ട്. അതിനെ ആസക്തി എന്നും ആകർഷണം എന്നും വിളിക്കുന്നു. കാരണം അതിനോട് മോഹം ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു.

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ സ്കൂളിലെ വിജയം, ഒരു വിരുന്നു നടത്തി അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ആഘോഷിക്കുന്നു. അവനെ പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ അവർക്കൊരു വിരസതയും തോന്നുന്നില്ല. അവർ അവന് ഒരു മോട്ടോർ ബൈക്ക് വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. കുറച്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അവൻ അത് ഇടിച്ച് നശിപ്പിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ കോപിക്കുന്നു. അവനെ എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള ചീത്ത വാക്കുകൾ പറയുന്നു. അവന് ഒന്നിനുമുള്ള അർഹതയില്ല എന്ന് അവർ പറയുന്നു. കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പ് മാത്രം നല്കിയ മെറിറ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അവർ തിരിച്ചെടുക്കുന്നു. അവരുടെ എല്ലാ പ്രേമവും അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇതിനെ പ്രേമമെന്നു വിളിക്കാനാവുമോ?

ലൗകികവ്യവഹാരങ്ങളിൽ, പ്രേമത്തിനു മാത്രമേ കുട്ടികളെയും ജോലിക്കാരേയും എല്ലാവരേയും ജയിക്കാനാവൂ. മറ്റ് ഏതു മാർഗ്ഗവും അവസാനം വ്യർത്ഥമാണ് എന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് പൂജ്യ ശ്രീ ദാദാ ഭഗവാനിൽ നിന്നും പരമപ്രേമം അനുഭവിക്കാനായിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലെങ്കിലും ജ്ഞാനി പുരുഷനോടൊപ്പം ഈ പ്രേമവും ഐക്യവും അനുഭവിക്കാനായാൽ, അയാൾ നിരന്തരം ദാദായുടെ ധ്യാനത്തിൽ ആയിരിക്കും. ജീവിത ദുഃഖങ്ങളിൽ ബന്ധിതനായിരിക്കുമ്പോഴും ദാദാ നിരന്തരം അയാളുടെ ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടാവും.

വർഷങ്ങളായി, ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾക്ക്, ദാദായെ ഒരു നിമിഷം പോലും മറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം അതാണ്! ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാരുണ്യവും പ്രേമവും അവരിൽ എല്ലാം ചൊരിയ പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ എല്ലാം അത് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വ്യക്തിക്കും സ്വയം തോന്നുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം മറ്റുള്ളവരേക്കാൽ തനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്.

പൂർണ്ണ വീതരാഗിയായ ഒരാളുടെ പ്രേമത്തിനു സമാനമായി ഒന്നും തന്നെ ഒരാൾക്ക് ഒരിക്കലും കണ്ടെത്താനാവില്ല. ഒരാൾ ഒരു **വീതരാഗിയെ** കാണുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീതരാഗതയുടെ

പ്രഭാവലയം ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ അദ്ദേഹത്തിനു മുന്നിൽ എല്ലാം സ്വയം സമർപ്പണം ചെയ്യും. ഒരു നിമിഷം പോലും ആ പ്രേമം മറക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിയില്ല!

ദാദായുടെ കാരുണ്യത്തിന്റേയും പ്രേമത്തിന്റേയും ആളുകൾക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ മോക്ഷം നേടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ കുറിച്ചുള്ള അചഞ്ചലമായ ബോധത്തിന്റേയും പരിണാമവും ഫലവും ഒരാൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നു.

ഒരാൾക്ക്, ലോകം ഇന്നു വരെ കാണാത്തതും കേൾക്കാത്തതും വിശ്വസിക്കാത്തതും അനുഭവിക്കാത്തതുമായ പരമപ്രേമം നേടുന്നതിന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ **'പ്രേമത്തിന്റെ ജീവനുള്ള മൂർത്തരൂപമായ ജ്ഞാനി പുരുഷനെ'** ആരാധിക്കണം. ഇതെല്ലാം വാക്കുകളിൽ പറയാൻ എങ്ങനെ കഴിയും?

ഡോ . നീരുബെൻ അമീൻ

ഉള്ളടക്കം

വിവരണം **പേജ്**

1. പ്രേമം: യഥാർത്ഥവും ആപേക്ഷികവും	1
2. പ്രേമം തെറ്റ കാണുന്നില്ല	2
3. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ല	2
4. പ്രേമം സ്വാർത്ഥമല്ല	3
5. പ്രേമം രണ്ടര അക്ഷരങ്ങളുള്ള ഒരു വാക്ക്	3
6. പ്രേമത്തിന്റെ ശരിയായ നിർവ്വചനം	4
7. പരമാത്മാവ് പ്രേമമാണ്	6
8. ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നു	8
9. ലൗകികപ്രേമം സ്വാർത്ഥമാണ്	8
10. മിഥ്യാപ്രേമം വ്യർത്ഥമാണ്	10
11. മായയും അതിലെ ചതിയും വേദനയും	12
12. യഥാർത്ഥപ്രേമം ആസക്തിമൂലമുള്ള ബന്ധത്തിനെതിരെ	14
13. യഥാർത്ഥപ്രേമം ആത്മാർത്ഥമാണ്	16
14. ഭഗവാന്റെ പ്രേമം നേടുന്നതിന്	16
15. പക്ഷികൾക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും ഇടയിലുള്ള പ്രേമം	19
16. തെറ്റായ പ്രേമം: ആസക്തിയും ആകർഷണവും. അത് പ്രതീക്ഷകളുള്ളതാണ്	20
17. അമ്മയുടെ പ്രേമം	20
18. പ്രേമത്തിന്റെ പരിശോധന	22
19. ലൗകിപ്രേമങ്ങളിൽ അമ്മയുടെ പ്രേമമാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്നത്	23
20. പ്രേമം അതിന്റെ സാധാരണമായ അതിരുകൾക്കകത്ത് ഒതുങ്ങുന്നു	26
21. ഗുരുശിഷ്യന്മാർക്കിടയിലുള്ള പ്രേമം	27
22. ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ ഉടമയല്ല, സുഹൃത്താണ്	27

23. അവൾ എന്റെയല്ല. 28
24. പ്രേമവും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും 29
25. ഇതിലെല്ലാം പ്രേമം എവിടെയാണ് 31
26. ആസക്തിയും ആകർഷണവും പ്രതികരണം ഉണ്ടാക്കുന്നു 31
27. തെറ്റുകളും പ്രതീക്ഷകളും ഉള്ളിടത്ത് പ്രേമം നില നിൽക്കുന്നില്ല 33
28. ജ്ഞാനിയിൽ മാത്രം പ്രേമം 34
29. പരിചിതത്വം വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നു 35
30. പ്രേമത്തോടുള്ള ആസക്തിയിൽ എല്ലാ തെറ്റുകളും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നു 35
31. ഭർത്താവ് ബോധം തിരയുന്നു, ഭാര്യ വിവേകവും 37
32. പ്രേമം മാത്രം വിജയിക്കുന്നു 38
33. പ്രേമത്തോടെ ചെടിയെ പരിചരിക്കു 40
34. പ്രേമത്തിന്റെ ശക്തി 41
35. പ്രേമത്തിനായി വിശക്കുന്നവരാണ് കുട്ടികൾ 44
36. പ്രേമത്താൽ ലോകം നന്നാവുന്നു 44
37. പ്രശംസ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്ത് എങ്ങനെ പ്രേമമുണ്ടാവും? 45
38. നിങ്ങളുടെ ആന്തരിക സമ്പത്ത് സംരക്ഷിക്കു 46
39. പ്രേമത്തിന്റെ അതിരുകളില്ല 46
40. മിഥ്യാസക്തിയെ പ്രേമം നേരിടുന്നു 47
41. ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും മായ 47
42. ആസക്തിയും ആകർഷണവും യഥാർത്ഥ പ്രേമമല്ല 48
43. ലൗകിക പ്രേമത്തിൽ നിന്നും യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിലേക്ക് 49
44. മുക്തനായ ആളുടെ രീതി: ദാദാശ്രീ 52
45. ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടാകുന്നതിലെ പരമാണു ശാസ്ത്രം 53

46. മായാ ഭ്രമം യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നേരിടുന്നു 56
47. ആസക്തിയിൽ നിന്നും ആകർഷണത്തിൽ നിന്നും ശത്രുത ഉടലെടുക്കുന്നു 56
48. നിങ്ങൾ ലൗകികപ്രേമത്തിനും അപ്പുറത്താണ് 57
49. പ്രേമമുള്ളിടത്ത് ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല 59
50. പൂർണ്ണ വീതരാഗതയിൽ നിന്നും പ്രേമം ഉണ്ടാകുന്നു 60
51. പ്രേമസ്വരൂപം ആയിത്തീരുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം 61
52. 'ഞാൻ' എല്ലാവരിലും കാണുന്ന ആൾ പ്രേമത്തിന്റെ അവതാരമാണ് 62
53. ജ്ഞാനിയുടെ വേർതിരിവുകളില്ലാത്ത പ്രേമം 63
54. പ്രേമമുള്ളിടത്ത് മോക്ഷമുണ്ട് 65
55. പ്രേമത്തിൽ വികാരമില്ല 66
56. കണ്ണുനീർ ശരിയായ വികാരങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്നില്ല 67
57. ആകർഷണമുള്ളത്ര കാലം സമ്മർദ്ദമുണ്ട് 70
58. ജ്ഞാനി വികാരങ്ങളുടെ നദിയാണ് 71
59. വീതരാഗതയുടെ ഫലങ്ങൾ 73
60. സദാചാര പ്രേമത്തിനും മുകളിലാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം 74
61. പ്രേമം ആത്മാവിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു 76
62. കല്ലെറിയുന്നവരോടുള്ള പ്രേമം 77
63. ജ്ഞാനിപുരുഷൻ: പ്രേമത്തിന്റെ അവതാരം 77
64. എല്ലാവരോടും തുല്യമായ പ്രേമം 78
65. ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം 79
66. ജ്ഞാനിപുരുഷന്റെ പ്രേമം: തീർത്ഥങ്കരന്മാരുടെ പ്രേമം 79
67. പ്രേമബന്ധിതനാണ് ജ്ഞാനി 81
68. പരിശുദ്ധ പ്രേമാവതാരമാണ് ഭഗവാൻ 82

പരിശുദ്ധ പ്രേമം

(Pure Love)

(1) പ്രേമം: യഥാർത്ഥവും ആപേക്ഷികവും

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രേമം എന്താണ്? അത് വിശദമായി മനസ്സിലാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ലോകത്തിൽ ആളുകൾ പ്രേമത്തെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് എന്താണ് എന്ന് അറിയാതെ ആണ് അവർ പറയുന്നത്. പ്രേമത്തിന് ഒരു നിർവ്വചനം ഉണ്ടാവില്ലേ? എന്താണ് പ്രേമത്തിനുള്ള നിർവ്വചനം?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലർ അതിനെ ആസക്തി (അറ്റാച്ച്മെന്റ്) എന്നു വിളിക്കുന്നു. ചിലർ അതിനെ ഇഷ്ടം (അഫക്ഷൻ) എന്നു വിളിക്കുന്നു. പല തരത്തിലുള്ള പ്രേമം ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന് ഒരു നിർവ്വചനം ഉണ്ടാവേണ്ടതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രതീക്ഷ ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് അതിനെ യഥാർത്ഥ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാമോ?

ദാദാശ്രീ: ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ പ്രതീക്ഷകൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത പ്രേമം നില നില്ക്കുന്നില്ല. ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും യഥാർത്ഥ പ്രേമം കണ്ടു പിടിക്കാൻ ആവില്ല. യഥാർത്ഥ പ്രേമം ദിവ്യമാണ്. ഒരാൾ തന്റെ യഥാർത്ഥ ആത്മാവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതു മുതൽ യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആരംഭിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രേമം എന്നു വിളിക്കുന്ന ഈ ലൗകിക വസ്തു എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ലോകത്തിന് അപ്പുറത്തുള്ള ഒരു അവസ്ഥയെ കാണിക്കുന്ന വാക്കാണ് പ്രേമം. പക്ഷെ, അത് ആളുകളുടെ നിത്യ ജീവിത ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്ക് വീണു പോയിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിൽ ആളുകൾക്ക് പ്രേമം എന്താണ് എന്ന് ഒട്ടും അറിയില്ല.

(2) പ്രേമം തെറ്റുകൾ കാണുന്നില്ല

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രേമം ഉണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോട് നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമമില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ എപ്പോഴെങ്കിലും അടിക്കുകയോ വഴക്കു പറയുകയോ ചെയ്യാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: തീർച്ചയായും അവരെ ചിലപ്പോൾ വഴക്കു പറയേണ്ടി വരും.

ദാദാശ്രീ: പ്രേമം തെറ്റുകൾ കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളിൽ തെറ്റു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് പ്രേമമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലേ? എനിക്ക് എല്ലാവരോടും പ്രേമം ഉണ്ട്. ഇതുവരെ ആരിലും ഒരു തെറ്റും ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല. അപ്പോൾ പറയൂ, ആരോടാണ് നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമമുള്ളത്? നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ധാരാളം പ്രേമമുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. എവിടെയാണ് ആ പ്രേമം?

(3) യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന് ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ദൈവത്തിനോടുള്ള പ്രേമത്തെ മാത്രമേ പ്രേമമെന്ന് വിളിക്കാനാവൂ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിനോട് ഉള്ളത് പ്രേമം അല്ല. പ്രേമം മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. പ്രേമത്തിനു പിറകിൽ ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തോട് പ്രേമമുണ്ടെങ്കിൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവരോട് പ്രേമം ഇല്ലാത്തത് എന്തു കൊണ്ടാണ്? നിങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവരോട് പ്രേമം ഉള്ളത്, നിങ്ങൾക്ക് അവരിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും ഒരു ആവശ്യം ഉള്ളതു കൊണ്ടാണ്. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ അമ്മയോട് പ്രേമം ഉള്ളത് അമ്മയെ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യം ഉള്ളതു കൊണ്ടാണ്. പ്രേമത്തിന് ഒരു ലക്ഷ്യവും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. എനിക്ക് നിങ്ങളോടും ഈ ആളുകളോടും എല്ലാം പ്രേമമുണ്ട്. പക്ഷെ അതിനു പിറകിൽ എനിക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ല.

(4) പ്രേമം സ്വാർത്ഥമല്ല

ലോകം വളരെ ഏറെ സ്വാർത്ഥത ഉള്ളതാണ്. "ഞാൻ ആണ്" എന്ന അഹങ്കാരം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവിടെ സ്വാർത്ഥതയും ഉണ്ടാവും. സ്വാർത്ഥത നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒരിക്കലും അവിടെ പ്രേമം ഉണ്ടാവില്ല. പ്രേമം ഉള്ളിടത്ത് സ്വാർത്ഥതക്ക് നില നില്ക്കാൻ ആവില്ല. പരിശുദ്ധമായ പ്രേമം, യഥാർത്ഥമായ പ്രേമം സ്വാർത്ഥത ഇല്ലാത്ത, "എന്റെ" "നിന്റെ" എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ ഇല്ലാത്തിടത്തു മാത്രമേ നില നിൽക്കൂ.

''എന്റെ' ''നിന്റെ' എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള വികാരങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തു തീർച്ചയായും സ്വാർത്ഥതയും ആത്മാവിനെ കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയും ഉണ്ട്. ഈ അജ്ഞത മൂലമാണ് ആളുകൾക്ക് "ഇത് എന്റെയാണ്" "ഇത് നിന്റെയാണ്" എന്നെല്ലാം തോന്നുന്നത്. ഒരാൾക്ക് ജ്ഞാനം (ആത്മാവിനെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ്) ലഭിക്കുമ്പോൾ, "എന്റെ" "നിന്റെ" എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള തോന്നലുകൾ അവസാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ വലിയ വിഷമം ആണ്.

ആളുകൾ ലോകത്തിൽ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കുന്നത് മായയുടേയും കപടതയുടേയും ഭാഷയിലാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന്റെ ഊഷ്മളത തികച്ചും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. പ്രേമം വളരെ ദിവ്യമായ ഒന്നാണ്.

(5) പ്രേമം രണ്ടര അക്ഷരങ്ങളുള്ള ഒരു വാക്ക്

സന്ത് കബീർ പറഞ്ഞു:

ലോകം വേദം പഠിച്ചു മരിച്ചു

അറിവുള്ള ഒരുവനും ഉണ്ടായീല.

പ്രേമത്തിൻ രണ്ടര അക്ഷര വാക്ക് അറിഞ്ഞവൻ

എന്തോ അറിഞ്ഞവൻ ആണ് അതു തീർച്ച.

സന്ത് കബീർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പ്രേമം എന്താണ് എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ ധാരാളമായി എന്ന്. ഈ വാക്ക് മനസ്സിലാക്കിയ ആൾ ജ്ഞാനിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കെട്ടുകണക്കിന് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് ഈ വാക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരെല്ലാം മരിച്ചു

പോയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ആർക്കും അത് മനസ്സിലായില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം പുസ്തകങ്ങളിൽ അന്വേഷിക്കുന്നത് വെറും ഭ്രാന്താണ്.

യഥാർത്ഥ പ്രേമമുണ്ടെങ്കിൽ ആളുകൾ ഒരിക്കലും പരസ്പരം വേർപിരിയുകയില്ല. അവരുടെ പ്രേമം സ്വാർത്ഥമാണ്. അതിന് പ്രതീക്ഷകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. എങ്ങനെ അതിനെ പ്രേമം എന്ന് വിളിക്കാനാവും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ആസക്തിയാണോ?

ദാദാശ്രീ: അത് ആസക്തിയാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആത്മാവുമായി കൂടിച്ചേരലാണ്. അതിൽ ആസക്തി ഒന്നുമില്ല. ആത്മാവ് മാത്രമാണ് പ്രേമം. ആത്മാവിനെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ് മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന് കാരണമാകുന്നത്.

(6) പ്രേമത്തിന്റെ കൃത്യമായ നിർവ്വചനം

ദാദാശ്രീ: എന്താണ് പ്രേമത്തിന്റെ നിർവ്വചനം?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്കറിയില്ല, ദാദാ. ദയവായി എനിക്കത് വിശദീകരിച്ച് തരൂ.

ദാദാശ്രീ: ചെറുപ്പത്തിൽ ഞാനും അതിന്റെ നിർവ്വചനം അന്വേഷിച്ച് നടക്കുക ആയിരുന്നു. ഈ പ്രേമത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണ് എന്ന് ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ആളുകൾ എപ്പോഴും പ്രേമത്തെ കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു കൊണ്ടു നടക്കുന്നു. എന്താവും അത്? ഞാൻ എല്ലാ തരം പുസ്തകങ്ങളും വേദങ്ങളും വായിച്ച് നോക്കി. പക്ഷെ ഒരിടത്തും പ്രേമത്തിന്റെ നിർവ്വചനം കണ്ടില്ല. ഒരു വേദവും പ്രേമത്തിനു നിർവ്വചനം നല്കിയിട്ടില്ല എന്നത് എനിക്ക് ആശ്ചര്യമായി. കബീറിന്റെ ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുന്നതുവരെ എനിക്ക് സംതൃപ്തി ഉണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം ആണ് പ്രേമത്തെ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർവ്വചനം എന്നെ സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

"ഒരു നിമിഷം വർദ്ധിക്കുന്നതും അടുത്ത നിമിഷം കുറയുന്നതും പ്രേമം അല്ല. ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും സ്ഥിരം ആയതും ആണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം."

ഇതൊരു മനോഹരമായ നിർവ്വചനമായി എനിക്കു തോന്നി. എനിക്കു പറയാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. കബീർ സാഹിബ്! ഇതാണ് ഏറ്റവും സത്യമായ പ്രേമം. കൂടാത്തതും കുറയാത്തതുമാണ് പ്രേമം.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തെ എന്തു വിളിക്കും?

ദാദാശ്രീ: യഥാർത്ഥ പ്രേമം ഒരിക്കലും കൂടുകയും കുറയുകയും ഇല്ല. ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം അത്തരത്തിലുള്ള ഒന്നാണ്. അത് കൂടുകയോ കുറയുകയോ ഇല്ല. ഈ ലോകത്തോടു മുഴുവനും എനിക്ക് ആ തരത്തിലുള്ള പ്രേമം ഉണ്ട്. ആ പ്രേമം പരമാത്മാവാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്ത് ആയാലും ഈ ലോകത്തിൽ എവിടെ എങ്കിലും ആ പ്രേമം ഉണ്ടാവേണ്ടത് അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഒരിടത്തും പ്രേമമില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ പ്രേമമെന്ന ഒരു വസ്തുവില്ല. അതെല്ലാം (ലൗകിക) ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്. നിങ്ങളെ പ്രേമിക്കുന്ന ആൾ നെഗറ്റീവായി നിങ്ങളെ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, ഉടനെ നിങ്ങൾക്കിത് മനസ്സിലാവും.

വളരെ കാലത്തിനു ശേഷം നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ഇന്ന് വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ, മുഴുവൻ സമയം നിങ്ങളുടെ പ്രേമം അവനോടൊപ്പമുണ്ടാവും. നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കും, പുറത്തു പോകും. എന്നാൽ അടുത്ത ദിവസം, നിങ്ങൾ ബോധമില്ലാത്ത ആളെപ്പോലെയാണ് പെരുമാറുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അത് ആ പ്രേമത്തിന്റെ അവസാനമായിരിക്കും. അതേ കാര്യം നിങ്ങൾ ഒരു ജ്ഞാനി പുരുഷനോട് പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞാലും, അതദ്ദേഹത്തെ ബാധിക്കില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് നിങ്ങളോടുള്ള പ്രേമം അതേപോലെ തന്നെ തുടരും.

യഥാർത്ഥപ്രേമത്തിനു പിന്നിൽ ഒരു വെറുപ്പും ഉണ്ടാവില്ല. അതിനോടൊപ്പം വെറുപ്പും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ എങ്ങനെ യഥാർത്ഥ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാനാവും? ഇളക്കമില്ലാത്തതാണ് പ്രേമം. മാറ്റമില്ലാത്തതാണ് പ്രേമം.

(7) പരമാത്മാവ് പ്രേമമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: യഥാർത്ഥ പ്രേമം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യില്ല. രണ്ടു ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള പ്രേമം, ഒരാൾ മറ്റെ ആളോട് കോപിച്ചാൽ കുറയും. അവർ പരസ്പരം കലഹിക്കാൻ തുടങ്ങും. മറ്റെ ആൾ പൂക്കൾ കൊടുത്താൽ അവരുടെ പ്രേമം വീണ്ടും വർദ്ധിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ അത് കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതു തന്നെയാണ്. അതാണ് അതിന്റെ രീതി.

ദാദാശ്രീ: ആളുകളുടെ പ്രേമം ദിവസം മുഴുവനും കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു! അത് അവരുടെ കുട്ടികളോടും ബന്ധുക്കളോടും അവരോടു തന്നെയും നിരന്തരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. സ്വയം കണ്ണാടയിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു നിമിഷം തന്നെ കാണാൻ കൊള്ളാം എന്ന് തോന്നും. അടുത്ത പ്രാവശ്യം നോക്കുമ്പോൾ അയാൾക്ക് ഇഷ്ടം തോന്നില്ല. ഇതൊക്കെ സംഭവിക്കാനുള്ള കാരണം ഒരാൾക്ക് സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തം മനസ്സിലായിട്ടില്ല എന്നതാണ്. എത്ര മഹത്താണ് ആ ഉത്തരവാദിത്തം!

ചോദ്യകർത്താവ്: അതുകൊണ്ടാണ് ആളുകളോട് പരസ്പരം പ്രേമിക്കു, പരസ്പരം പ്രേമിക്കു എന്നു പറയുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: സത്യം പറഞ്ഞാൽ അത് പ്രേമം തന്നെയല്ല. അത്തരം ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ലൗകിക ദ്രുഷ്ടിയുള്ളതു മാത്രമാണ്. ആർക്ക് ഇതിനെ പ്രേമമെന്നു വിളിക്കാനാവും? കൂടുന്നതും കുറയുന്നതുമായ പ്രേമം ആസക്തിയും ആകർഷണവും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ലോകം യഥാർത്ഥപ്രേമം ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. എന്റെ പ്രേമം യഥാർത്ഥ പ്രേമമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അത് ആളുകളെ സ്വാധീനിക്കുന്നത്. ആളുകൾക്ക് അതുകൊണ്ട് നേട്ടമുണ്ടാകുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നും ആർക്കും ഒരു ഗുണവുമുണ്ടാവില്ല! എപ്പോഴെങ്കിലും ലോകത്തിൽ ഭഗവാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ, അതല്ലെങ്കിൽ ഒരു ജ്ഞാനി പുരുഷന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ,

ആളുകൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന് സാക്ഷികളാവുന്നു. ആ പ്രേമം കൂടുകയോ കുറയുകയോ ഇല്ല. അത് ആസക്തിയില്ലാത്ത പ്രേമമാണ്. അത് ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമമാണ്. ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം പരമാത്മാവാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമം പരമാത്മാവാണ്. പരമാത്മാവ് മറ്റൊന്നുമല്ല.

(8) ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്കിൽ വിവിധതരം പ്രേമങ്ങൾ അങ്ങ് വിവരിച്ചു തരുമോ?

ദാദാശ്രീ: രണ്ടു തരത്തിലുള്ള പ്രേമമേ ഉള്ളൂ. കൂടുന്നതും കുറയുന്നതും ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്. മോഹവും ആകർഷണവും ആസക്തിയും ഒന്നുമില്ലാതെ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ പ്രേമം. ജ്ഞാനിയിലുള്ളത് ഇത്തരം പ്രേമമാണ്.

ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം പരിശുദ്ധമായ പ്രേമമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ ഒരിടത്തും നിങ്ങൾ ആ പ്രേമം കാണില്ല. ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്ന പ്രേമം സ്വാർത്ഥ പ്രേമമാണ്. ഭാര്യയും ഭർത്താവുമായുള്ള പ്രേമം, മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളുമായുള്ള പ്രേമം, മറ്റു ബന്ധങ്ങളിലുള്ള പ്രേമങ്ങൾ എല്ലാം സ്വാർത്ഥപ്രേമങ്ങളാണ്. ആ പ്രേമം തകർന്ന് അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലാവുന്നു. അതിൽ മധുരമുള്ളിടത്തോളം, എല്ലാം നല്ല രീതിയിൽ നീങ്ങും. അത് കയ്പുള്ളതാകുമ്പോൾ മനസ്സിലാവും എന്തുതരം പ്രേമമായിരുന്നു അത് എന്ന്.

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മകൻ പിതാവിനോട് ആദരവോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വാഗ്വാദത്തിനിടക്ക്, കോപത്തിൽ മകൻ അച്ഛനോട് "നിങ്ങൾക്കൊരു വിവരവുമില്ല" എന്നു പറയുന്നു. ബാക്കി ജീവിതകാലം മുഴുവനും അവരുടെ ബന്ധം നശിച്ചുപോകുന്നു. പിതാവ് മകനെ തള്ളിപ്പറയും. അത് യഥാർത്ഥപ്രേമം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ആ ബന്ധത്തിന് ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുക ഇല്ലായിരുന്നു . സ്വാർത്ഥ പ്രേമം മോഹവും ആകർഷണവും ആണ്.

അത് ഒരു ബിസിനസ്സ കാരനും അയാളുടെ കസ്റ്റമറും ആയുള്ള ബന്ധം പോലെ ഉള്ളതാണ്. അതെല്ലാം കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ ആകുന്ന വിനിമയങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ആളുകൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമത്താൽ ആകർഷിക്ക പെടും. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ നിന്നും ഒഴുകുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളാലും അവർ ആകർഷിക്കപ്പെടും. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ പ്രവർത്തിയും പ്രതികരണവും ഇല്ല. പ്രേമത്തിന്റെ ഒഴുക്ക് സ്ഥിരമാണ്. അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പ്രേമം സ്ഥിരം ആയിരിക്കുന്നു.

അത് കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യില്ല. അതിൽ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ ഇല്ല. ആസക്തിയും ആകർഷണവും സ്വാഭാവികമായും വ്യവസ്ഥകളോടു കൂടിയതാണ്. അതിൽ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഏത് സമയവും എല്ലാവരോടും എന്റെ പ്രേമം സ്ഥിരമായതാണ്. ആരെങ്കിലും എന്നെ പരിഹസിച്ചാലും, അതല്ലെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും എനിക്ക് വലിയ ശ്രദ്ധയും ബഹുമാനവും നല്കിയാലും, അതിന് ഒരു വ്യത്യാസവും വരില്ല. ആളുകൾ എന്നോട് എന്തു പറയുന്നു, എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നതുമായി എന്റെ പ്രേമത്തിന് ഒരു ബന്ധവും ഇല്ല. അതാണ് പ്രേമം. ഇപ്പോൾ എനിക്കു നിങ്ങളോടുള്ള പ്രേമം, ഇരുപതു വർഷത്തിനു ശേഷം നാം കണ്ടു മുട്ടിയാലും അതേ പോലെ തന്നെ ഉണ്ടാവും.

(9) ലൗകിക പ്രേമം സ്വാർത്ഥമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ ലോകത്തിൽ മാതാവിന്റെ പ്രേമം വളരെ ഉയർന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതിനു താഴെ വരുന്നത് ഏത് തരം പ്രേമമാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: വേറെ ഒന്നുമില്ല. മറ്റെല്ലാ പ്രേമങ്ങൾക്കും ലക്ഷ്യങ്ങളും സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളുമുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെയാണോ? സഹോദരീ സഹോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള പ്രേമവും സ്വാർത്ഥമാണോ? ഇവയിലേതെങ്കിലും നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ അതെല്ലാം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: ആളുകൾ കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നത് അവരുടെ യഥാർത്ഥ പ്രേമം മൂലമല്ല. അവർ കരയുന്നത് സ്വാർത്ഥമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ മൂലമാണ്. സ്വാർത്ഥത ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രേമം ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം എല്ലാവരോടും മാറ്റമൊന്നുമില്ലാത്ത പ്രേമം ഉണ്ടാവണം എന്നതായിരിക്കണം. എന്നാൽ ലോകവ്യവഹാരത്തിനു വേണ്ടി "നീയില്ലെങ്കിൽ ഞാനുണ്ടാവില്ല'', "നിന്നെ കാണാതെ ഞാൻ വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു" എന്നൊക്കെ പറയണം. നിങ്ങളുടെ ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നതിന് നിങ്ങൾ ഇതെല്ലാം പറയേണ്ടി വരും. എന്നാൽ ഒരിക്കലും കൂടാത്തതും കുറയാത്തതുമായി നിങ്ങളുടെ പ്രേമത്തെ നിലനിർത്തു.

ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രേമം യഥാർത്ഥ പ്രേമമാണോ എന്ന് ആളുകൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറയും, കൂടുന്നതും കുറയുന്നതുമായ പ്രേമം യഥാർത്ഥ പ്രേമമല്ല എന്ന്. അവൾക്ക് ഡൈമണ്ട് നല്കിയ ദിവസം വളരെ കൂടുന്നതും, അവൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ കുറയുന്നതുമായ പ്രേമത്തെ പ്രേമമെന്നു വിളിക്കാനാവില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: വ്യത്യാസമൊന്നും ഇല്ലാത്ത യഥാർത്ഥ പ്രേമം എങ്ങനെയിരിക്കും?

ദാദാശ്രീ: അത് കൂടുകയും കുറയുകയും ഇല്ല. അത് നോക്കിയാൽ എപ്പോഴും ഒരേ പോലെ തന്നെ ഇരിക്കും. ലോകത്ത് എവിടെ ആയാലും നിങ്ങൾ ആളുകൾക്ക് ഗുണകരമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നാൽ, അവരുടെ പ്രേമം നിങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങളതിൽ നിന്നും മാറിയാൽ അത് ഇല്ലാതാകും. എങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് അതിനെ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാനാവും?

അപ്പോൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന്റെ നിർവ്വചനം എന്താണ്? ഒരാൾക്ക് പ്രശംസയുടെ പൂക്കൾ ലഭിച്ചാലും പരിഹാസത്തിന്റെ മുള്ളുകൾ ലഭിച്ചാലും മാറ്റം വരാതെ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം. അതാണ് പ്രേമത്തിന്റെ നിർവ്വചനം.

ബാക്കിയെല്ലാം തെറ്റായ ആസക്തികളും ആകർഷണങ്ങളും മാത്രമാണ്. ഭഗവാന്റെ പ്രേമമാണ് യഥാർത്ഥപ്രേമം. ആ തരത്തിലുള്ള പ്രേമം വളർന്നാൽ പിന്നെ വേറെ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. എന്തെങ്കിലും മൂല്യമുള്ള പ്രേമം അതു മാത്രമാണ്.

(10) മിഥ്യാപ്രേമം വ്യർത്ഥമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രേമമില്ലാതെ ഒരു പുരുഷന് നില നില്ക്കാനാവുമോ?

ദാദാശ്രീ: താൻ പ്രേമിക്കുന്ന ആൾ വിവാഹമോചനം നേടിയാലും അയാൾ തുടർന്നും ജീവിക്കുന്നു. ഇല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആണെങ്കിൽ ഒരാൾക്ക് ജീവിക്കാൻ ആവും. അത് തെറ്റായ പ്രേമം ആണെങ്കിൽ, ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും പ്രേമം ആണെങ്കിൽ, അതില്ലാതെ അയാൾക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു വരില്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. വിവാഹ മോചനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രേമത്തെ മറന്നു കളയൂ. അതിനെ എങ്ങനെ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാനാവും? നമ്മുടെ പ്രേമം എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും ഒരിക്കലും പോവാത്തതായിരിക്കണം. അത്തരം യഥാർത്ഥ പ്രേമം കൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് ജീവിക്കാനാവും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും പ്രേമം ആണെങ്കിൽ ഒരാൾക്ക് ജീവിക്കാൻ ആവില്ല.

ദാദാശ്രീ: മായയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും തെറ്റായ പ്രേമം വ്യർത്ഥമാണ്. അതിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകരുത്. പ്രേമം ശരിയായതും യഥാർത്ഥവും ആയിരിക്കണം. മനുഷ്യന് പ്രേമമില്ലാതെ ജീവിക്കാനാവില്ല എന്നു പറയുന്നത് സത്യമാണ്. ആ പ്രേമം യഥാർത്ഥമായിരിക്കണം.

അപ്പോൾ പ്രേമത്തിന്റെ നിർവ്വചനം നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായില്ലേ? ആ പ്രേമം അന്വേഷിക്കൂ. ഭാവിയിൽ വിവാഹമോചനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന പ്രേമം അന്വേഷിക്കരുത്.

അത്തരം പ്രേമത്തിൽ എവിടെയാണ് സ്ഥിരതയുള്ളത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ആസക്തിയിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷകളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ലൗകിക പ്രേമത്തിൽ, ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന ത്യാഗത്തിന് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു ബഹുമതി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ ഒരു ബഹുമതിയുടേയും പ്രതീക്ഷകളില്ല. ഉപാധികളൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന് കീഴടങ്ങുമ്പോൾ. ഒരാൾ ദിവ്യത്വത്തിലേക്ക് ഉയരുമോ?

ദാദാശ്രീ: യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരാൾ നീങ്ങുമ്പോൾ അയാൾ ദൈവമായി തീരുന്നു. യഥാർത്ഥപ്രേമം മായം ചേർക്കാത്തതും പരിശുദ്ധവുമാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ ലൈംഗിക താല്പര്യങ്ങളോ ആർത്തിയോ അഹങ്കാരമോ ഒന്നുമില്ല. അത്തരം മായമൊന്നും ചേർക്കാത്ത പ്രേമം ഒരാളെ ദൈവമാക്കി മാറ്റുന്നു. രീതികളൊക്കെ ലളിതമാണ്. അതായിത്തീരുക എന്നതാണ് വിഷമകരം.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതേപോലെ, ഒരാൾ ലൗകിക പ്രേമത്തിന്, അതെങ്ങനെയുള്ളതായാലും, പൂർണ്ണമായ അർപ്പണ ഭാവത്തോടെയും ആരാധനയോടെയും കീഴടങ്ങിയാൽ അത് ദിവ്യത്വത്തിലേക്ക് നയിക്കില്ലേ? ഈ രീതിയിൽ അയാൾക്ക് പരമാത്മാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരാനാവില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അവൻ മായക്കും ലൗകിക വസ്തുക്കൾക്കും കീഴടങ്ങിയാൽ, അവന് അതു തന്നെ കൂടുതലായി ലഭിക്കും. കൂടുതൽ ലൗകികതയും വർധിച്ച മായകളും. ലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതും അതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആസക്തിയും ആകർഷണവും മൂലം ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും പ്രേമത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു. മിഥ്യാപ്രേമത്തിലാണോ അവർ വീഴുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് മിഥ്യയും ആസക്തിയും മാത്രമാണ്. മനോഹരമായ ഒരു മുഖം ഒരാൾ കാണുന്നു. പ്രേമത്തിൽ വീഴുന്നു. ഇത് പ്രേമമല്ല. ആ മുഖത്ത് ഒരു വ്യണമുണ്ടെങ്കിൽ അവളുടെ അടുത്തു പോലും അവൻ പോകില്ല. ഒരു പത്തു പന്ത്രണ്ടു മാസം ആ വ്യണം ആ

മുഖത്ത് നില നിന്നാൽ അവന് അവളുടെ മുഖം കാണണമെന്നു പോലും തോന്നില്ല. അപ്പോൾ അവന്റെ മിഥ്യാപ്രേമമെല്ലാം അതോടെ അവസാനിക്കും. അതേ സമയം യഥാർത്ഥ പ്രേമം, അവളുടെ മുഖത്ത് വളരെയേറെ വ്രണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, അപ്രത്യക്ഷമാകില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം ഒരു പ്രേമം അന്വേഷിക്കൂ. അതല്ലെങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കാതിരിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കെണിയിൽ പെടും.

മധുരമായി ഭാര്യ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ അവളെ പ്രശംസിക്കുന്നു. പിണങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്തു നോക്കാൻ പോലും തോന്നുന്നില്ല എന്ന് അയാൾ പറയുന്നു. വിഡ്ഢി! ആ മധുരമായ മുഖം കണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അതിനോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോൾ അതിലെ ചീത്ത ഭാവം നിങ്ങളിൽ വികർഷണം ഉണ്ടാക്കുന്നു! നിങ്ങൾ മുമ്പ് പ്രേമിച്ച അതേ മുഖം തന്നെയാണ് ഇത്!

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ അത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ്. അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: എല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവും തന്നെ ആണ്. മുമ്പ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ഇപ്പോൾ ഇഷ്ടം ഇല്ലാത്തത് ആയി. പ്രേമിച്ചത് ഇപ്പോൾ പ്രേമം ഇല്ലാത്തത് ആയി. അങ്ങനെ അവർ സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് അവർ വഴക്കു കൂടുന്നത്. ഇത്തരം പ്രേമം കൊണ്ട് എന്തു ഗുണം ആണ് ഉള്ളത്?

(11) മായയും അതിലെ ചതിയും വേദനകളും

മായകൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് വലിയ മോഹമുണ്ടായാൽ, ആ മോഹം വളരെയധികം കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ വിട്ടു പോകും. തുടക്കം മുതലേ അത് തെറ്റായ മോഹം മാത്രമായിരുന്നു. അതാണ് കഷ്ടപ്പാട് അനുഭവിക്കാൻ ഇടയാക്കിയത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: മിഥ്യാപ്രേമവും യഥാർത്ഥപ്രേമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ഇയ്യാംപാറ്റ തീജ്വാലക്ക് ചുറ്റും പറന്നു നടക്കുന്നു. അതിന്റെ ജീവൻ അതിൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്നു. അതാണ്

മിഥ്യാപ്രേമം. അതേ സമയം യഥാർത്ഥപ്രേമം എന്നെന്നും നില നില്ക്കും. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ മായാ വിഭ്രമം ഇല്ല.

തെറ്റായ മോഹത്തോടെയുള്ള ജീവിതം വ്യർത്ഥമാണ്. അത് അന്ധതക്കു സമാനമാണ്. അന്ധനായ ഒരാൾ കറങ്ങി നടന്ന് ഒരു പാറ്റയെപ്പോലെ ആ പ്രക്രിയയിൽ തീർന്നു പോകുന്നതു പോലെയാണ് അത്. അതേ സമയം യഥാർത്ഥ പ്രേമം സ്ഥിരമാണ്. അത് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സന്തോഷം നല്കുന്നു. താല്ക്കാലികമായ സംതൃപ്തി അത് അന്വേഷിക്കുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം തെറ്റായ മോഹത്തിൽ നിന്നുള്ള മിഥ്യാ പ്രേമമാണ്. എല്ലാം മായയാണ്. മിഥ്യാപ്രേമം വഞ്ചനയുടെ പ്രകടമായ ആക്രമണമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, ഒരു സാധാരണക്കാരൻ എങ്ങനെയാണ് യഥാർത്ഥപ്രേമവും കപടപ്രേമവും തിരിച്ചറിയുന്നത്? ഒരാളുടെ പ്രേമം യഥാർത്ഥമാണോ കപടമാണോ എന്ന് മറ്റേ ആൾ എങ്ങനെ അറിയും?

ദാദാശ്രീ: പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കത് മനസ്സിലാവും. സ്വയം അതിൽ വീഴുന്നതിനു മുമ്പ് അത് നിങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ഒരു രൂപാ നാണയം ശരിക്കുള്ളതാണോ എന്നറിയാൻ നാം അതിൽ തട്ടി പരിശോധിച്ചു നോക്കാറുണ്ട്. മറ്റേ ആളെ വഴക്കു പറയാൻ ഒരു കാരണം കണ്ടെത്തുക. എന്തായിരിക്കും പ്രതികരണം എന്നു നോക്കുക. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് സ്വാർത്ഥത ക്രമാതീതമാണ്. സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾക്കായി ആളുകൾ പ്രേമം അഭിനയിക്കും. അത് യഥാർത്ഥ പ്രേമമാണോ, അല്ലയോ എന്ന് നിങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾ വഴക്കു പറയുമ്പോഴും............ എങ്ങനെയുള്ളതാണ് ആ പ്രേമം?

ദാദാശ്രീ: അത്തരം പ്രേമമുള്ള ആൾ, വഴക്കു പറഞ്ഞാലും ശാന്തമായി ഇരിക്കും. വഴക്കു പറയുന്ന ആളെ വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ഏറ്റവുമധികം ശ്രദ്ധിക്കും. അത്തരം

പ്രേമത്തിനു മുന്നിൽ ക്രൂരനായ ഒരാൾ പോലും അലിഞ്ഞു പോകും. കീഴടങ്ങും.

(12) യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആസക്തിമൂലമുള്ള ബന്ധത്തിനെതിരെ

ചോദ്യകർത്താവ്: കുടുംബങ്ങൾ സമ്മതിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്ന കാമുകീകാമുകന്മാരുടെ പ്രേമം എന്തു പ്രേമമാണ്?

ദാദാശ്രീ: ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത, വ്യർത്ഥപ്രേമം! എങ്ങനെ അതിനെ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാനാവും? അവർ വൈകാരികതക്ക് അടിമപ്പെട്ട് റെയിൽ പാളത്തിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനായി കിടക്കുന്നു! അവർ പരസ്പരം പറയും, അടുത്ത ജന്മത്തിൽ നാം രണ്ടു പേരും ഒരുമിച്ചായിരിക്കും എന്ന്. ആർക്കും അത്തരം പ്രതീക്ഷകൾ വേണ്ട. ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും കർമ്മമാണ് അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ എവിടെ പോകും എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അവർ ഒരിക്കലും ഒരുമിച്ചായിരിക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവരുടെ ആഗ്രഹം അതായാലും അവർ ഒരുമിച്ചാവില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ആഗ്രഹം കൊണ്ട് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല. ഈ ജന്മത്തിലെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമാണ് അടുത്ത ജന്മം. ഇതെല്ലാം വൈകാരികമായ പ്രതികരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

ചെറുപ്പത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ആസക്തി മൂലമുള്ള ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നോ? എല്ലാ നിമിത്തങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും ഒത്തു വരുമ്പോഴാണ് ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒരാൾ ചെന്നു ചാടുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആസക്തിയിൽ നിന്നുള്ള ബന്ധം എന്നാലെന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം. ഒരാൾ, കോളേജിലുള്ള തന്റെ മകൻ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കൂടെ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നത് കാണുന്നു. എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ആസക്തി കൊണ്ട് ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നത് എന്ന് അയാൾ അവനോട് ചോദിച്ചു. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ആളുകൾ അതിനെ അങ്ങനെ പറയില്ല. എന്നാൽ പഴയ കാലത്ത് അതിനെ

ലഫ്ഹ്റ്റു എന്നാണ് പറയുക. അത് ആസക്തി കൊണ്ടും ആകർഷണം കൊണ്ടും ഉള്ള താല്ക്കാലികമായ അവസ്ഥയാണ്. പിതാവ് അതിനെ ലഫ്ഹ്റ്റു എന്നു വിളിച്ചു. കാരണം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു, അവൻ പ്രേമത്തിലാണ് എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ് എന്ന്. ആ ബന്ധം മൂലം അവൻ വലിയ കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. ഈ ലഫ്ഹ്റ്റു അവനിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അത് അവനെ വേദനിപ്പിക്കും. പ്രേമം നില നിർത്തുക എന്നു പറയുന്നത് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. എങ്ങനെ പ്രേമബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം എന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എന്നാൽ അത്തരം ഒരു ബന്ധത്തിൽ നിന്നും എങ്ങനെ മുക്തമായി പോരാം എന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല.

തന്റെ ഗേൾഫ്രന്റിനെ പിതാവ് ലഫ്ഹ്റ്റു എന്നു വിളിച്ചപ്പോൾ മകൻ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥനായി. സ്വന്തം മാന്യതക്കാണ് അത്തരം വാക്കുകൾ പറയുന്നതു വഴി പിതാവ് കളങ്കമേല്പിക്കുന്നത് എന്ന് അവൻ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞു. അത്തരം വാക്കുകൾ പൊതു സ്ഥലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ് സ്വന്തം മാന്യത നശിപ്പിക്കല്ലേ എന്ന് അവൻ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞു. പിതാവ് അത് സമ്മതിച്ചു. മകൻ രണ്ടു കൊല്ലം അവളുമായി ഡെയ്റ്റു ചെയ്തു. പിന്നെ ഒരു ദിവസം വേറെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനോടൊപ്പം അവൾ സിനിമ കാണാനിരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അപ്പോഴാണ് പിതാവ് പറഞ്ഞത് തുടക്കം മുതലേ ശരിയായിരുന്നു എന്ന് അവനു മനസ്സിലായത്. ആ പെൺകുട്ടിയുമായുള്ള അവന്റെ ബന്ധം ലഫ്ഹ്റ്റു ആയിരുന്നു.

എല്ലാ നിമിത്തങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും ഒത്തു വരുമ്പോൾ ഒരാൾ ഒരു ലഫ്ഹ്റ്റുവിൽ ചെന്നു ചാടുന്നു. അതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ വലിയ വിഷമമായിരിക്കും. അവൾ മറ്റൊരാളെ കാണാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, രാത്രി അവന് ഉറങ്ങാനാവില്ല. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാറില്ലേ? പിതാവ് പറഞ്ഞത് ശരിയായിരുന്നു എന്ന് മകന് മനസ്സിലായതോടെ, അത് ശരിക്കും ലഫ്ഹ്റ്റു ആയിരുന്നു, തെറ്റായ പ്രേമമായിരുന്നു, എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞതോടെ, അത് അവനെ അതിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നും വിടാൻ തുടങ്ങി. അവളെ ഗേൾഫ്രന്റായി കണക്കാക്കിയിരുന്ന സമയത്ത്, ലഫ്ഹ്റ്റു അല്ല എന്നു കരുതിയിരുന്ന സമയത്ത്, അവൻ

അവളുമായി ബന്ധിതനായിരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ തെറ്റായ പ്രേമവും യഥാർത്ഥ പ്രേമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ചുരുക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അത് എന്തായിരിക്കും?

ദാദാശ്രീ: പ്രേമമില്ലാത്തിടത്ത് എന്തിന് പ്രേമം എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു? മാത്രമല്ല, യഥാർത്ഥപ്രേമമല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രേമവും ഇല്ല. അതെല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവും മായാഭ്രമവും മാത്രമാണ്. ആളുകൾ മായാ ഭ്രമത്തിൽ അന്ധരായിപ്പോകുന്നു. അവർക്ക് യുക്തി പൂർവ്വം ചിന്തിക്കാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് ഒരു ബോധവുമില്ല.

(13) യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആത്മാർത്ഥമാണ്

എത്ര വ്യവസ്ഥകളും കരാറുകളും വാഗ്ദാനങ്ങളും മറ്റെ ആൾ ലംഘിച്ചാലും, യഥാർത്ഥ പ്രേമം ഉള്ള ആൾ ആത്മാർത്ഥത നിലനിർത്തുന്നു. അത്തരം ആത്മാർത്ഥത യഥാർത്ഥ പ്രേമമുള്ള ആളുടെ പ്രവർത്തികളിലും കണ്ണുകളിലും പ്രകടമായിരിക്കും. അപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ അത് അറിയുക. അവിടെയാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമമുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അത്തരം പ്രേമം അന്വേഷിക്കുക. നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ കാണുന്നത് യഥാർത്ഥ പ്രേമമല്ല. അതെല്ലാം കപടപ്രേമത്തിന്റെ ചന്ത സ്ഥലമാണ്. സാധാരണ പ്രേമം മാത്രം. അത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും മാത്രമാണ്. പിന്നീട് അത് നാശമുണ്ടാക്കും. പക്ഷെ, ഒരാൾക്ക് ഈ കെണിയിൽ ചെന്നു ചാടുകയല്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ മറ്റൊന്നുമില്ല. നിരാശപ്പെടേണ്ട. യഥാർത്ഥ പ്രേമം നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരാൻ ഞാനിവിടെയുണ്ട്. ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും കെണിയിൽ വീഴുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയും ഒരാൾക്കില്ല.

(14) ഭഗവാന്റെ പ്രേമം നേടുന്നതിന്

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അനശ്വരമായ, ശക്തമായ ഭഗവത്പ്രേമം, യഥാർത്ഥപ്രേമം നേടിയെടുക്കുന്നതിന് ഒരാൾ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ഭഗവാന്റെ പ്രേമം നേടണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ. എനിക്കതു വേണം. എല്ലാ മനുഷ്യരുടേയും അന്തിമ ലക്ഷ്യം അതല്ലേ? എങ്ങനെയാണ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രേമം നേടിയെടുക്കുക എന്നതാണ് ഇവിടെ എന്റെ ചോദ്യം.

ദാദാശ്രീ: ഇവിടെ എല്ലാവരും പ്രേമിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതിൽ മധുരം കണ്ടെത്തിയാൽ എല്ലാവരും അത് ചെയ്യും!! ദൈവത്തിൽ അത്ര മാധുര്യം എവിടെയാണ് ആളുകൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് എനിക്കു കാണിച്ചു തരൂ!

ചോദ്യകർത്താവ്: അന്ത്യ ശ്വാസം വലിക്കുമ്പോഴും ഒരാൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ നാമം വിളിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: എങ്ങനെ ദൈവ നാമം വിളിക്കാൻ കഴിയും? തീവ്രമായ ആഗ്രഹമുള്ള പേര് മാത്രമേ ഒരാൾക്ക് എടുക്കാൻ കഴിയൂ. ആളുകൾ അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. അവന്റെ ആഗ്രഹം ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ദൈവത്തിൽ മുഴുകാത്തത്. ഭയപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ആളുകൾ ദൈവത്തെ ഓർക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ചില ഇരുണ്ട കാർമ്മിക മറകൾ ദൈവത്തിന്റെ പേര് വിളിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവനെ തടയുന്നു.

ദാദാശ്രീ: പക്ഷെ. ദൈവത്തോട് പ്രേമം ഇല്ലാതെ എങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ പേര് വിളിക്കാൻ ആവും? ഒരാൾക്ക് ദൈവ പ്രേമം ഉണ്ടാവണ്ടേ? ദൈവത്തോട് തീവ്ര പ്രേമം കൊണ്ട് എന്ത് ഗുണം ആണ് ഉള്ളത്? മധുരം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മാങ്ങ തിന്നാൻ ആളുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടും. എന്നാൽ അത് പുളിയോ കയ്പോ ഉള്ളത് ആണെങ്കിലോ? ദൈവത്തോട് പ്രേമം തോന്നാൻ, ദൈവത്തിൽ അത്ര മധുരം നിങ്ങൾ എവിടെയാണ് അനുഭവിച്ചിട്ട് ഉള്ളത്?

ദൈവം എല്ലാ ജീവ ജാലങ്ങളിലും, ആത്മാവായി, ജീവശ്ശക്തിയായി, ചേതനയായി ഇരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന് ആത്മാവിനെ കുറിച്ച് ബോധമില്ല. ആളുകൾ ആത്മാവ് എന്നു

വിശ്വസിക്കുന്നത്, സത്യത്തിൽ അനാത്മാവിനെയാണ്. അവർ ജീവിക്കുന്ന ശരീരമാണ് ആത്മാവ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സത്യത്തിൽ അത് അനാത്മാവാണ്. അവർക്ക് ആത്മാവിനെ കുറിച്ച് അല്പം പോലും അറിവില്ല. പരിശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ് ജീവന്റെ ശക്തി. അതാണ് ശുദ്ധാത്മാവ്. അതാണ് ദൈവം. ഈ ദൈവത്തിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും നേട്ടം ഉണ്ടാവുമ്പോൾ നമുക്ക് ഈ ദൈവത്തിനോട് പ്രേമമുണ്ടാവും. നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് പ്രേമമുണ്ടാകുമ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് വിളിക്കും. ആദ്യം നമുക്ക് ആ ദൈവത്തെ കണ്ടുപിടിക്കണം. എങ്കിലേ നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഓർമ്മ വരൂ. നിങ്ങൾ ദാദായെ (ജ്ഞാനി പുരുഷന്റെ അകത്ത് പ്രകടമായ ഭഗവാൻ) ഓർമ്മിക്കാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ പ്രേമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ പ്രേമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥിരമായി നില നില്ക്കുന്നു. ഈ പ്രേമം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? ദാദാ നിങ്ങൾക്ക് എന്തോ നല്കി, ഈ പ്രേമത്തെ വിരിയിച്ച ആനന്ദം നിങ്ങൾക്കു നല്കി. അതുകൊണ്ടാണ് അത് സംഭവിച്ചത്. ഈ പ്രേമം വളരാനായി തുടങ്ങിയാൽ, നിങ്ങളത് ഒരിക്കലും മറക്കില്ല. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾക്ക് ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരില്ല.

അപ്പോൾ എപ്പോഴാണ് നാം ദൈവത്തെ ഓർക്കുന്നത്? അദ്ദേഹം നമ്മെ അനുഗ്രഹിച്ച്, അനശ്വരമായ പരമാനന്ദം നല്കുമ്പോഴാണ് നാം അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കുന്നത്. നമുക്ക് ഒരിക്കലും തീരാത്ത നന്ദി തോന്നുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒന്ന് നല്കുമ്പോഴാണ് നാം അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കുന്നത്. ഒരാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു, അയാൾ ഒരിക്കലും ഭാര്യയിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്ന്. ഭാര്യ ഇല്ലാതായാൽ അയാൾ എന്തു ചെയ്യും എന്ന് ഞാൻ അയാളോട് ചോദിച്ചു. അവൾ അയാളെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അയാൾ മരിക്കുമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. അയാളെ

സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അവൾ അയാളെ നിരന്തരം കുറ്റപ്പെടുത്തിയാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? അപ്പോഴും അയാൾ അവളെ ഓർമ്മിക്കും. അതുകൊണ്ട് രാഗവും (ആസക്തി) ദ്വേഷവും (വെറുപ്പ്) മൂലമാണ് ആളുകൾ ഓർമ്മിക്കപ്പെടുന്നത്.

(15) പക്ഷികൾക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും ഇടയിലുള്ള പ്രേമം

ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഒരാൾ അറിഞ്ഞ് ഇരിക്കേണ്ടത് ആണ്! ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രേമം എന്നൊരു വസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെടുക ആവും.

ചോദ്യകർത്താവ്: മക്കളോടുള്ള ഇഷ്ടം പ്രേമമാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കരുതുന്നുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെയാണോ? ഒരു കുരുവിക്കു പോലും അതിന്റെ കുട്ടികളോട് പ്രേമമുണ്ട്. ഭക്ഷണവുമായി അവൾ കൂട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അവളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളരെ ഉത്തേജിതരാകും. കുരുവി ഓരോ മണി ധാന്യം അവളുടെ ഓരോ കുഞ്ഞിന്റേയും വായിൽ വെച്ചു കൊടുക്കും. എങ്ങനെ കൊക്കിനുള്ളിൽ അവൾ ധാന്യം ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഒരു മണി ധാന്യം മാത്രം ഒരു സമയത്ത് അവൾ ഓരോ കുട്ടിയുടേയും വായിൽ വെച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു ബുദ്ധിയും ഇല്ലാത്ത അവയ്ക്ക് എങ്ങനെ ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടാവും?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അതാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യം തെളിയിക്കാൻ ഉള്ള ഒരു വിശദീകരണം മാത്രം ആണ് ഇത്. സത്യത്തിൽ അതും പ്രേമം ആയി കണക്കാക്കാൻ ആവില്ല. തിരിച്ചറിവോടുകൂടിയത് ആയിരിക്കണം പ്രേമം. ഇത് പ്രേമം ആയി കണക്കാക്കാൻ ആവില്ല. രണ്ടും തമ്മിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ച് അറിയുന്നതിന് ഉള്ള ഒരു താരതമ്യം മാത്രമാണ് ഇത്. ആളുകൾ പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടില്ലേ പശുവിന് എത്ര ഇഷ്ടം ആണ് അതിന്റെ കുട്ടിയോട് എന്ന്. തിരിച്ച് ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നും ഇല്ല എന്ന്.

(16) തെറ്റായ പ്രേമം: ആസക്തിയും ആകർഷണവും. അത് പ്രതീക്ഷകളുള്ളതാണ്

തിരിച്ച് എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നിടത്ത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും കാണപ്പെടുന്നു. ഭാരതത്തിൽ പ്രതീക്ഷകൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത എത്ര പേർ ഉണ്ടാവും?

ഒരു മാവ് നട്ടു വളർത്തുമ്പോൾ തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനും അതിന്റെ പഴങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാം എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് അയാൾ അത് നട്ടു വളർത്തുന്നത്. തന്റെ പേരക്കുട്ടികൾക്കും അതിൽ നിന്നും നേട്ടമുണ്ടാകുമെന്ന് അയാൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. തിരിച്ച് ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ വെറുതെ മരത്തെ വളർത്താൻ വേണ്ടി വളർത്തുന്നതല്ല അത്. അതിന്റെ പഴങ്ങൾക്കായി അയാൾ അത് വളർത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ആളുകൾ കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതും. സ്വന്തം ഗുണത്തിനായി. പിന്നീട് കുട്ടികൾ അവരെ സംരക്ഷിക്കും എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് അത്. വയസ്സാവുമ്പോൾ കുട്ടികൾ അവരോട് മോശമായി പെരുമാറും എന്നു കരുതിയാണോ അവർ കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അവരെ വളർത്തുമ്പോൾ പിന്നീട് അവർ നമ്മെ സംരക്ഷിക്കും എന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് ഉള്ളത്.

ദാദാശ്രീ: ഇന്നത്തെ കാലത്ത്, പക്ഷെ അവർ മോശമായി പെരുമാറുന്നു. ഒരാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു, "എന്റെ മകൻ എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല" എന്ന്. ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. "പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്, നിങ്ങൾ സ്വയം അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിന് യോഗ്യനല്ല."

(17) അമ്മയുടെ പ്രേമം

ചോദ്യകർത്താവ്: വേദങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്, മാതാ പിതാക്കൾക്ക് എല്ലാ മക്കളോടും തുല്യമായ പ്രേമമുണ്ട് എന്ന്. അത് സത്യമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. അവരുടെ എല്ലാ കുട്ടികളോടും തുല്യമായ പ്രേമമുണ്ടാവാൻ മാതാപിതാക്കൾ ദൈവങ്ങളല്ല. ദൈവത്തിനു

മാത്രമേ എല്ലാവരോടും തുല്യമായ പ്രേമമുള്ളൂ. മാതാപിതാക്കൾ, മാതാപിതാക്കൾ മാത്രമാണ്. അവർ ദൈവങ്ങളല്ല. അവർ എപ്പോഴും പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നു. എനിക്ക് എല്ലാവരോടും തുല്യമായ പ്രേമമുണ്ട്.

ആളുകൾ പറയുന്ന പ്രേമം ലൗകിക പ്രേമമാണ്. ആളുകൾ പ്രേമത്തെ കുറിച്ച് പാടിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ്. ഒരു സ്ത്രീയോടു പോലും എങ്ങനെയാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം ഉണ്ടാവുക? ഇതെല്ലാം സ്വാർത്ഥ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള ബന്ധങ്ങളാണ്. അമ്മയുടെ പ്രേമം മായാമോഹമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. കാരണം കുട്ടി അവളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്. പശുക്കൾക്കു പോലും അവരുടെ കുട്ടികളോട് മോഹമുണ്ട്. എന്നാൽ അത് ആറുമാസത്തിൽ അധികം നിലനില്ക്കില്ല. അതേ സമയം മനുഷ്യരിലെ അമ്മക്ക് കുട്ടി അറുപതു വയസ്സായാലും അതിനോട് മോഹം നിലനില്ക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അമ്മക്ക് കുട്ടിയോടുള്ള പ്രേമം സ്വാർത്ഥ രഹിതമായതല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അമ്മയുടെ കുട്ടിയോടുള്ള പ്രേമം സ്വാർത്ഥരഹിതമല്ല. കുട്ടി വലുതായി ഒരു ദിവസം അമ്മയെ പരിഹസിക്കുമ്പോൾ ഇത് വ്യക്തമാകും. ചൂടുപിടിച്ച ഒരു വാഗ്വാദത്തിൽ അവൻ അമ്മയെ "പിതാവിന്റെ ഭാര്യ" എന്നു വരെ വിളിച്ചേക്കാം. മകൻ അത്തരം വാക്കുകൾ പറയുമ്പോൾ അമ്മയുടെ മോഹമെല്ലാം ഉടനെ തീരും. ഇനി ഒരിക്കലും അവന്റെ മുഖം കാണാൻ ആഗ്രഹമില്ല എന്ന് അവനോടു പറയും. "അവന്റെ അമ്മ" എന്നതുപോലെ "പിതാവിന്റെ ഭാര്യ"യും തന്നെയല്ലേ അവൾ? എന്നിട്ടും അവൾക്ക് അവൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതിൽ ദേഷ്യം തോന്നുന്നു. അവൾ പോലും ഈ ലൗകികപ്രേമം കൊണ്ടുള്ള മോഹത്തിന് പ്രതിഫലം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം മോഹം മാത്രമാണ്.

അതുകൊണ്ട് ആ പ്രേമവും സ്വാർത്ഥരഹിതമല്ല. അത് മായാ ഭ്രമത്തിൽ നിന്നുള്ള ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്. മോഹവും ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഒക്കെ ഉള്ളിടത്ത് എപ്പോഴും സ്വാർത്ഥതയുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് പറയുന്നത് സത്യമാണ്. കുട്ടി വളർന്നു വരുമ്പോൾ ആസക്തിയും ആകർഷണവും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. പക്ഷെ കുട്ടിക്ക് വെറും ആറു മാസം പ്രായം മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ എന്താണ് അവസ്ഥ?

ദാദാശ്രീ: ആ സമയത്തും ആസക്തിയും ആകർഷണവും എല്ലാം ഉണ്ട്. ദിവസം മുഴുവനും ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്. ലോകം ആസക്തി കൊണ്ടും ആകർഷണം കൊണ്ടും ബന്ധിതമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ ഒരിടത്തും യഥാർത്ഥപ്രേമം ഉണ്ടാവാൻ വഴിയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിതാവിനെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ എനിക്കത് മനസ്സിൽ ആവുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മാതാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അത് സ്വീകരിക്കാൻ ഇപ്പോഴും വിഷമം അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ പിതാവ് സ്വാർത്ഥനാണ്. അതേ സമയം മാതാവിന് സ്വാർത്ഥതയില്ല. അതാണ് വ്യത്യാസം. എന്താണ് അമ്മക്കുള്ളത്? ആസക്തി കൊണ്ടും ആകർഷണം കൊണ്ടും ഉള്ള മോഹം മാത്രമാണ് മാതാവിനുള്ളത്. അവരെല്ലാം മറക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആണെങ്കിലും ഒരു നിമിഷം പോലും അവർക്ക് പ്രതീക്ഷകൾ ഇല്ലാതെ ഇരിക്കില്ല. ആർക്കും പ്രതീക്ഷകൾ ഇല്ലാത്തവർ ആവാൻ കഴിയില്ല. നിസ്വാർത്ഥരാണ്, പ്രതീക്ഷകൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തവരാണ് എന്നെല്ലാം പറയുന്ന ഈ ആളുകളെല്ലാം സത്യത്തിൽ ലോകത്തിൽ നിന്നും നേട്ടമുണ്ടാക്കുകയാണ്.

(18) പ്രേമത്തിന്റെ പരിശോധന

ചോദ്യകർത്താവ്: മാതാ പിതാക്കൾക്ക് അപ്പോൾ എന്തു തരം പ്രേമം ആണ് ഉള്ളത്?

ദാദാശ്രീ: ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാ പിതാക്കളെ പരിഹസിച്ചാൽ അവർ തിരിച്ച് അടിക്കും. ഈ ലൗകിക പ്രേമം താൽക്കാലികം ആണ്. കുറച്ചു വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ അത് അപ്രത്യക്ഷം ആയേക്കും. പ്രേമം യാഥാർത്ഥ്യം ആകണം. പ്രേമം കൂടാനോ കുറയാനോ പാടില്ല. അങ്ങനെ ആണെങ്കിലും ഒരു പിതാവ്

മകനോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, കോപത്താൽ അവനെ വേദനിപ്പിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹം ഇല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ അത് യഥാർത്ഥപ്രേമമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അതിന് ഒരിക്കലും യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആവാൻ കഴിയില്ല. അത് യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആയിരുന്നെങ്കിൽ, അതിൽ കോപം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ആ കോപത്തിനു പിറകിൽ വേദനിപ്പിക്കുക എന്ന ഭാവമില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിനെ കോപം എന്ന് വിളിക്കാനാവില്ല. വേദനിപ്പിക്കാനുള്ള ഭാവമുള്ളതിനെ മാത്രമേ കോപം എന്ന് നിർവ്വചിക്കാനാവൂ.

(19) ലൗകിപ്രേമങ്ങളിൽ അമ്മയുടെ പ്രേമമാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്നത്

യഥാർത്ഥ പ്രേമം ഒരു സാഹചര്യത്തിലും തകർന്നു പോകാൻ പാടില്ല. അതു കൊണ്ട് തകർന്നു പോകാത്ത പ്രേമത്തെ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാൻ ആവൂ. അതാണ് പ്രേമത്തിന്റെ പരിശോധന. എന്നിരുന്നാലും, ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ മൂല്യം ഉള്ളതായി കണക്കാക്കാവുന്ന പ്രേമം മാതാവിന്റെ പ്രേമം ആണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് പറഞ്ഞു, അമ്മമാർക്ക് പ്രേമമുണ്ട്, എന്നാൽ പിതാക്കന്മാർക്ക് ഇല്ല എന്ന്. അപ്പോൾ പിതാക്കന്മാർക്ക് അത് വിഷമമുണ്ടാക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെ ആണ് എങ്കിലും, അമ്മമാരുടെ പ്രേമത്തിന് തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. കുട്ടിയെ കാണുമ്പോൾ അമ്മക്ക് സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം എന്താണ്? കാരണം ഒമ്പതു മാസം അമ്മയുടെ ശരീരം കുട്ടി താമസ സ്ഥലമാക്കി. അമ്മക്ക് താൻ ജന്മം നല്കിയതാണ് കുട്ടി എന്ന അനുഭവം ഉണ്ട്. കുട്ടിക്കും അമ്മയിൽ നിന്നും ജനിച്ചതാണ് താൻ എന്ന അനുഭവം ഉണ്ട്. അവർ തമ്മിൽ പരസ്പരമുള്ള ഐക്യം തീവ്രമാക്കുന്നത് അതാണ്. അമ്മ കഴിച്ച ഭക്ഷണമാണ് കുട്ടിയുടെ രക്തമായി തീർന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇത് ഒരു തരത്തിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ പ്രേമമാണ്. സത്യത്തിൽ ഇത് പ്രേമമല്ല. എന്നാൽ ആപേക്ഷികമായി ഇത് പ്രേമമാണ്. അതുകൊണ്ട് എവിടെയെങ്കിലും പ്രേമം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത്

അമ്മയിൽ മാത്രമാണ്. അമ്മയിൽ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമത്തിന്റെ ചില അടയാളങ്ങൾ കാണാം. എന്നിരുന്നാലും ഇത് ആപേക്ഷികമായ പ്രേമമാണ്. കൂടുന്നതും കുറയുന്നതുമാണ്. അതിന്റേതായ പരിമിതികളും ഉണ്ട്. ഏതു സമയത്തും അത് തകർന്നു പോയേക്കാം.

ഇതെല്ലാം ആപേക്ഷികമായ ബന്ധങ്ങളാണ്. വാസ്തവമല്ല. യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആയിരുന്നെങ്കിൽ പിതാവ് മരിക്കുമ്പോൾ മകനും അവനെ പിന്തുടർന്നേനെ. അതാണ് പ്രേമം. ഏതെങ്കിലും മകൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ആരും അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ദാദാശ്രീ: എവിടെയെങ്കിലും അതിന് വിരുദ്ധമായി വല്ലതും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പിതാവിന്റെ മരണത്തിൽ തീവ്ര ദുഃഖത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരാൻ തീരുമാനിച്ച ഏതെങ്കിലും മക്കളുണ്ടോ? ബോംബെയിൽ അങ്ങനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ ശ്മശാനത്തിൽ അവൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അവൻ പിതാവിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെയാണോ? പിന്നെ ശ്മശാനത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ചു വന്നതിനുശേഷം അവൻ ഭക്ഷണം ഒന്നും കഴിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല. ശരിയല്ലേ? അവൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കും. അല്ലേ? അപ്പോൾ ഇതെല്ലാം ഉപരിതലസ്പർശികൾ മാത്രമാണ്. എല്ലാവർക്കും അറിയാം ഇതെല്ലാം വെറും ആപേക്ഷികമായ ബന്ധങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്ന്. പോയവർ പോയി. ശവം അടക്കൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞാൽ കുടുംബ അംഗങ്ങൾ എല്ലാം വീട്ടിൽ എത്തി നല്ല ഭക്ഷണം ഒരുക്കി കഴിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഒരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ നാം കരയുന്നു. അത് നമ്മുടെ മോഹം കൊണ്ടാണോ? അതോ നമുക്ക് അവരോട് യഥാർത്ഥ പ്രേമം ഉള്ളതു കൊണ്ടാണോ നാം കരയുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഈ ലോകത്തിൽ പരിശുദ്ധമായ പ്രേമം ഒന്നും ഇല്ല. കരച്ചിൽ എല്ലാം മോഹം മൂലമാണ്. ലോകത്തിൽ ഒരിക്കലും

സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടില്ല. സ്വാർത്ഥ താല്പര്യം നില നില്ക്കുന്നിടത്ത് മോഹമുണ്ട്. ഒരു മാതാവിനു പോലും സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആളുകൾ കരുതുന്നു അവർക്ക് അമ്മയോടുള്ള പ്രേമം പരിശുദ്ധമാണ് എന്ന്. എന്നാൽ എല്ലാ അമ്മമാർക്കും സ്വതാല്പര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ സ്വതാല്പര്യങ്ങൾ പരിമിതമായതുകൊണ്ട് മാതാവിന്റെ പ്രേമം ആദരിക്കപ്പെടുന്നു. അതെല്ലാം മിഥ്യാ മോഹത്തിന്റെ അനന്തര ഫലങ്ങൾ ആണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെല്ലാം ശരിയാണ്. എങ്കിലും അമ്മയുടെ പ്രേമത്തിന് നിസ്വാർത്ഥമാകാൻ കഴിയും അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു പരിധി വരെ അത് നിസ്വാർത്ഥം ആണ്. അതു കൊണ്ടാണ് അമ്മയുടെ പ്രേമത്തെ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ അങ്ങ് വീണ്ടും പറയുന്നു, അത് മിഥ്യാമോഹമാണ് എന്ന്.

ദാദാശ്രീ: ഈ ലോകത്തിൽ പ്രേമമൊന്ന് ഉണ്ടോ എന്ന് എന്നോട് ആളുകൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നു, ഈ ലോകത്തിൽ മാതാവിന്റെ പ്രേമമാണ് പ്രേമത്തിന് അടുത്തു നില്ക്കുന്നത് എന്ന്. ബാക്കി ഒരിടത്തും അതിൽ ഒന്നും അടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രേമങ്ങളിലും വെച്ച് അമ്മക്ക് കുട്ടിയോടുള്ള പ്രേമമാണ് പ്രശംസനീയമായത്. കാരണം ആ പ്രേമത്തിൽ ത്യാഗമുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അമ്മയുടെ കാര്യത്തിൽ അതാണ് വസ്തുതയെങ്കിൽ, ഈ പ്രേമത്തിൽ പിതാവിന്റെ പങ്ക് എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: പിതാവിന്റെ പ്രേമം സ്വാർത്ഥ പ്രേമം ആണ്. മകൻ കുടുംബത്തിന്റെ പേര് നില നിർത്തും എന്ന് അവൻ വിചാരിക്കുന്നു. അമ്മയിൽ മാത്രമേ നൈസർഗ്ഗിക പ്രേമത്തിന്റെ, സ്വാഭാവിക പ്രേമത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ കാണാൻ ആവൂ. എന്നാൽ അവളിലും പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ട്. മകൻ വളർന്ന് അവളെ സംരക്ഷിക്കും എന്ന് അവൾ കരുതുന്നു. അവൾക്ക് അത്രയും മാത്രമേ ആവശ്യം ഉള്ളൂ. ഈ പ്രതീക്ഷകൾ എല്ലാം ഒരു തരത്തിലുള്ള ആർത്തി ആണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ആർത്തിയോ പ്രതീക്ഷകളോ ഒന്നും

ഉണ്ടാവില്ല. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും എങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്നിലുള്ള പ്രേമം കാണാൻ കഴിയും. ഈ ലോകത്തിൽ എനിക്ക് ഒന്നും തന്നെ ആവശ്യം ഇല്ല. ഈ ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ സ്വർണ്ണവും നിങ്ങൾ എനിക്കു തന്നാലും അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഒരു ഉപയോഗവും ഉണ്ടാവില്ല. എനിക്ക് സ്ത്രീകളെ കുറിച്ച് ചിന്തകൾ ഇല്ല. ഞാൻ ഈ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് ഇരിക്കുന്നു. ഈ ശരീരം എന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത് ഉള്ള അയൽ കാരൻ ആണ്.

(20) പ്രേമം അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ അതിരുകൾക്ക് അകത്ത് ഒതുങ്ങുന്നു

യഥാർത്ഥ പ്രേമ ദേവതയുടെ, ദിവ്യ മാതാവിന്റെ, മൂർത്ത രൂപം ആണ് മാതാവ്. ദിവ്യ മാതാവിന്റെ പ്രേമം യഥാർത്ഥമാണ്. അത് ആപേക്ഷികമായ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഗുണങ്ങളെ എല്ലാം കവച്ചു വെക്കുന്നതാണ്. ജീവിക്കുന്ന ഭഗവാനും അത്തരം പ്രേമമുണ്ട്. ജനങ്ങൾ ദൈവം എന്നു വിളിക്കുന്ന ആളിൽ ആ പ്രേമം അന്വേഷിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും മാത്രമേ, നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും തെറ്റു ചെയ്താൽ പോലും, യഥാർത്ഥ പ്രേമം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയൂ. നിങ്ങൾ പൂമാലകൾ സമർപ്പിച്ചാലും ആ പ്രേമം അതുപോലെ തന്നെ നിലനില്ക്കും. അത് കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യാത്ത പ്രേമമാണ്. ഇതിനെയാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം എന്നു പറയുന്നത്. യഥാർത്ഥ പ്രേമം ദിവ്യമായ ഭഗവാൻ തന്നെയാണ്.

ഈ ലോകം പ്രേമം കണ്ടിട്ടു പോലും ഇല്ല. മഹാവീർ ഭഗവാൻ പോയതിനു ശേഷം, ഈ ലോകം ആസക്തിയും ആകർഷണവും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ല. ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ ആളുകൾ പ്രേമം എന്നു പറയുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ആസക്തിയും ആകർഷണവും മാത്രം ആണ്. അത് സ്ഥിരം ആയി ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തോളം അതിനെ പ്രേമം എന്നു കണക്കാക്കാം. അത് അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ പരിധി വിടുമ്പോൾ, കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ പ്രേമം ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആയി കണക്കാക്ക പെടുന്നു. ഒരു മാതാവിന്റെ പ്രേമത്തെ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാം. എന്നാൽ അത് പരിധി വിടുമ്പോൾ അത്

ആസക്തിയായും ആകർഷണമായും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ പ്രേമം ദിവ്യമായ ആത്മാവാണ്.

(21) ഗുരുശിഷ്യന്മാർക്കിടയിലുള്ള പ്രേമം

പരിശുദ്ധ പ്രേമത്തിൽ എല്ലാ വാതിലുകളും തുറക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു ഗുരുവിന്റെ പ്രേമം കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് നേടാൻ കഴിയാത്തത്? ഗുരു പറയുന്നതെല്ലാം ശിഷ്യന് വലിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ് ഒരു യഥാർത്ഥ ഗുരുവും ശിഷ്യനും തമ്മിലുള്ള പ്രേമം. അവർക്കിടയിലുള്ള പ്രേമം അങ്ങനെയുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് അതിനു പകരം അവർ പരസ്പരം വഴക്കു കൂടുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു ഗുരുവും ശിഷ്യനും പരസ്പരം അടി കൂടുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ശബ്ദം താഴെ താമസിക്കുന്നവർക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു. എന്റെ കൂടെയുള്ളവർ, മുകളിൽ പോയി നോക്കാം എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞു. അത് പോയി നോക്കുന്നത് തെറ്റാണ് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ എപ്പോഴും സംഭവിക്കും. ലോകം അങ്ങനെ ഉള്ളതാണ്. അമ്മായി അമ്മമാരും മരു മക്കളും വഴക്കു കൂടാറില്ലേ? അതു പോലെ ഉള്ളതാണ് ഇത്! കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ബന്ധിക്ക പെട്ട ശത്രുത ഇപ്പോൾ പുറത്തു വന്ന് അവസാനിക്കുക ആണ്. അവരുടെ കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിൽ പ്രതികാരം ബന്ധിക്ക പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകത്തിൽ പൂർണ്ണമായും പ്രേമം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരാൾക്ക് ഗുരുവിന്റെ അരികിൽ നിന്നും മാറി നിൽക്കേണ്ടി വരില്ല. ഒരു പത്തു ലക്ഷം രൂപ നേടാൻ ഉള്ള സാധ്യത ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും, അതെല്ലാം അയാൾ ഉപേക്ഷിക്കും. എന്നാൽ ഇവിടെ, പുറത്തു നിന്നും അയാൾക്ക് ഒന്നും തന്നെ കിട്ടാൻ ഇല്ലെങ്കിലും, അയാൾ ഗുരുവിനെ വിട്ടു പോകുന്നു! എന്തു കൊണ്ടാണ് അവൻ പോകുന്നത്? കാരണം എന്താണ് എന്നു വെച്ചാൽ, വീട്ടിൽ അയാൾ സത്യത്തിൽ സന്തോഷവാൻ അല്ല, അവൻ സമാധാനം കണ്ടെത്തിയിട്ടും ഇല്ല.

(22) ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ ഉടമയല്ല, സുഹൃത്താണ്.

"ഞാൻ ചന്ദുലാലാണ്" എന്നത് തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്.

എല്ലാ തരം തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളുമുണ്ട്. ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരെ ഭരിക്കുന്നു. കാരണം അവർ സ്വയം കരുതുന്നു ഭർത്താക്കന്മാരാണ് ഭാര്യയുടെ അധികാരി എന്ന്. ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഭാര്യ തിരിച്ച് അധികാരം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആ ചക്രം തുടരുന്നു. അതിനു പകരം ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരുടെ കൂട്ടുകാരൻ ആണ് എന്നു കരുതണം. പിന്നെ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാവുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് വളരെ മോഡേൺ ആയ ഒരു വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അല്ലാതെ വേറെന്താണ്? ഈ രീതിയിൽ പോയാൽ വളരെ കുറവ് പ്രശ്നങ്ങളേ ഉണ്ടാവൂ. കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാം തീരും. അവർ കമ്പാനിയന്മാരായി ജീവിച്ചാൽ അവർ പരസ്പരം സഹായിക്കും. ഒരൊറ്റ മുറിയുള്ള വീട്ടിൽ രണ്ടു പേർ കമ്പാനിയൻമാരായി ജീവിച്ചാൽ, ഒരാൾ ചായ ഉണ്ടാക്കും, മറ്റെ ആൾ മറ്റെന്തെങ്കിലും ജോലി തീർക്കും. അങ്ങനെ കമ്പാനിയൻഷിപ്പ് നില നില്ക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: കമ്പാനിയൻ എന്ന വാക്കിലും ആസക്തിയും ആകർഷണവും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതിലും ആകർഷണവും ആസക്തിയും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഭർത്താവ് ഭാര്യ എന്നീ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അതിലെ ആസക്തിയും ആകർഷണവും അതുപോലെ ഉള്ളതല്ല. ഭർത്താവ്, ഭാര്യ എന്നീ വാക്കുകളിൽ വളരെ ശക്തമായ ആസക്തിയും ആകർഷണവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൂട്ടുകാരൻ (കമ്പാനിയൻ) എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിലെ ആസക്തിയും ആകർഷണവും കുറയുന്നു.

(23) "അവൾ എന്റെയല്ല......"

വയസ്സ് ആയ ഒരാൾക്ക് അയാളുടെ ഭാര്യയെ ഇരുപതു വർഷം മുമ്പ് നഷ്ടം ആയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് ഇരുന്ന മരുമകൻ ചോദിച്ചു, "ഞാൻ എന്റെ അമ്മാവനെ കരയിക്കണോ?" എന്ന്. "നിനക്ക് എങ്ങനെ അതിനു കഴിയും?" എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ പ്രായം ആയിരിക്കുന്നു.” “നോക്കിക്കോളൂ. ഈ അമ്മാവൻ എത്ര സെൻസിറ്റീവ് ആണ് എന്നു കാണാം.” എന്നവൻ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ പറയാൻ തുടങ്ങി. “എന്തൊരു നല്ല സ്ത്രീ ആയിരുന്നു എന്റെ അമ്മായി.... എന്തൊരു ദയ ആയിരുന്നു.....” ഇതു കേട്ടതോടെ, വയസ്സന്റെ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. പിന്നെ പൊട്ടി കരഞ്ഞു! എന്തൊരു ഭ്രാന്താണ് ഈ ആളുകൾക്ക്! അറുപതാം വയസ്സിലും അയാൾ കരയുന്നു! സിനിമ കാണുമ്പോഴും ആളുകൾ കരയും. സിനിമയിൽ ആരെങ്കിലും മരിക്കുമ്പോൾ അവർ കരയാൻ തുടങ്ങുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തുകൊണ്ടാണ് മരിച്ചു പോയ തന്റെ ഭാര്യയോടുള്ള ആസക്തിയിൽ നിന്നും ആകർഷണത്തിൽ നിന്നും അയാൾക്ക് മുക്തനാകാൻ കഴിയാത്തത്?

ദാദാശ്രീ: മുക്തനാവാൻ കഴിയില്ല. പ്രശ്നം ഉണ്ടായത്, “അവളെന്റെയാണ്, അവളെന്റെയാണ്....” എന്ന വിശ്വാസം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമൂലമാണ്. ഇപ്പോൾ “അവൾ എന്റെയല്ല, അവൾ എന്റെയല്ല” എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞാൽ ആ ആസക്തി അലിഞ്ഞു പോകും. ചുറ്റിയ ചരടുകൾ അഴിച്ചു കളയണം.

(24) പ്രേമവും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും

നിങ്ങൾക്ക് ഭാര്യയുമായി അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യാ ഭർത്താക്കന്മാരെ എങ്ങനെ ഭാര്യാ ഭർത്താക്കന്മാർ എന്ന് വിളിക്കാനാവും?

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെയാണോ? അതാണോ നിയമം? അവർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ, അവരെ ഭാര്യാ ഭർത്താക്കന്മാർ എന്നു വിളിക്കാനാവില്ല എന്ന് എവിടെയെങ്കിലും എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ടോ? കുറച്ച് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു വരുമ്പോൾ, ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ കുറച്ചു കുറവുകൾ വരില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രേമം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും.

ദാദാശ്രീ: പ്രേമം വർദ്ധിച്ചു വരുമ്പോൾ, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കുറഞ്ഞു വരില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, വഴക്കുകൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, അതുപോലെ പ്രേമവും വർദ്ധിക്കും.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ് വർദ്ധിക്കുന്നത്. പ്രേമമല്ല. ഈ ലോകം പ്രേമം കണ്ടിട്ടില്ല. പ്രേമം ആസക്തിയിൽ നിന്നും ആകർഷണത്തിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. നിങ്ങളെന്നോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമം കാണാം. നിങ്ങൾ എന്നോട് കോപിച്ചാലും, നിങ്ങൾക്ക് ആ പ്രേമം കാണാം. എന്താണ് പ്രേമത്തിന്റെ അവതാരം എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഞാൻ പറയുന്നതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: തീർച്ചയായും ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതെ. സൂക്ഷിച്ച് ഇരിക്കുക. അത് അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വയം ഒരു വിഡ്ഢി ആയിത്തീരും. ഇത്തരം ബന്ധങ്ങളിൽ എന്നെങ്കിലും പ്രേമം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ? നിങ്ങളിൽ സ്വയം പ്രേമം ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അത് മറ്റുള്ളവരിൽ കാണാൻ കഴിയും? നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ പ്രേമം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ അത് മറ്റുള്ളവരിൽ കാണൂ. സൂക്ഷിക്കുക! നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമം അന്വേഷിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് കണ്ടെത്താൻ ആവില്ല. ഇന്നു പ്രേമം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന പ്രേമം സ്വാർത്ഥ പ്രേമം മാത്രം ആണ്. ആളുകൾ അറിഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ആളുകൾ പരസ്പരം, അവർക്ക് സാധിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം മുതലാക്കുകയാണ്. മറ്റെ ആളെ പരിഗണിക്കാതെ ഒരാൾ അയാളെ ആസ്വദിക്കുന്നു. അത് പ്രേമം അല്ല. ചൂഷണം ആണ്.

(25) ഇതിലെല്ലാം പ്രേമം എവിടെയാണ്?

ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിൽ ഉള്ള പ്രേമം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു എന്താണ് എന്ന്, ഭർത്താവ് ഒരു ദിവസം പൈസ ഒന്നും ഇല്ലാതെ വീട്ടിൽ എത്തുമ്പോൾ മനസ്സിലാവും. അവന്റെ ഭാര്യക്ക് വലിയ കോപമാവും. "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാല് വേവിച്ച് എടുക്കണോ?" എന്നു വരെ ചോദിച്ചേക്കാം. ആ സമയം അവളുടെ പ്രേമം എല്ലാം എവിടെ പോകുന്നു? അതെല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവും മാത്രം ആയിരുന്നു. ഭക്ഷണവും നല്ല വീടും ഉള്ള കാലത്തോളം പ്രേമം ഉണ്ടാവും. ഭർത്താവ് പിന്നെ മറ്റൊരു രഹസ്യ ബന്ധത്തിനു പോയാൽ, അവനെ വിട്ടു പോകും എന്ന് അവൾ ഭീഷണി മുഴക്കും. കുറ്റബോധം തോന്നുന്നതു കൊണ്ട് പാവം ഭർത്താവ് എല്ലാറ്റിനും കീഴടങ്ങും. ഇത്തരം പ്രേമത്തിൽ ഒക്കെ എന്ത് അർത്ഥം ആണ് ഉള്ളത്? എങ്ങനെ എങ്കിലും ഒരാൾ ഭാര്യയും ആയി ഒത്തു പോകണം. ഭർത്താവ് വീട്ടിലേക്ക് ആവശ്യമായ പണം കൊണ്ടു വരണം. ഭാര്യ ഭക്ഷണം തയ്യാർ ആക്കണം. ഇങ്ങനെ ആണ് ഭാര്യയും ഭർത്താവും അവരുടെ വണ്ടി മുന്നോട്ടു തള്ളി കൊണ്ടു പോകുന്നത്.

(26) ആസക്തിയും ആകർഷണവും പ്രതികരണം ഉണ്ടാക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റുള്ളവരോട് വെറുപ്പ് ഒന്നും നില നിർത്താൻ ആഗ്രഹം ഇല്ലെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു പോകുന്നു. എന്തു കൊണ്ടാണ് അത്?

ദാദാശ്രീ: ആരെ കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലപ്പോൾ എനിക്ക് ആ രീതിയിൽ എന്റെ ഭർത്താവിനോട് തോന്നുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതിനെ വെറുപ്പ് എന്ന് വിളിക്കാൻ ആവില്ല. ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും പ്രേമം എപ്പോഴും പ്രതികരണം ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആണ്. ദമ്പതികൾ വഴക്കു കൂടുമ്പോൾ അവർ പരസ്പരം അകന്നു പോകുന്നു. കുറച്ചു ദിവസം അകലം പാലിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ പ്രേമം വീണ്ടും വളരുന്നു. അതേ പ്രേമം തന്നെ പിന്നെ സംഘർഷത്തിനു കാരണം ആവും. അങ്ങനെ ആ ചക്രം തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. പ്രേമം അത്യധികം ആകുമ്പോൾ

അതിൽ സംഘർഷം ഉണ്ടാവും. സംഘർഷം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും ഉള്ളിൽ പ്രേമം ഉണ്ട്. പ്രേമം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ സംഘർഷം ഉണ്ടാവൂ. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നുള്ള ലൗകിക പ്രേമത്തിന്റെ ഫലം ആണ് ഈ സംഘർഷങ്ങൾ. ഈ പ്രേമം അമിതമായതാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ, എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും അതിൽ ഒരു സംഘർഷവും ഉണ്ടാവില്ല! അതാണ് സംഘർഷങ്ങളുടെ സ്വഭാവം.

ആളുകൾ എന്താണ് സാധാരണ പറയുക? "സംഘർഷം ഞങ്ങളുടെ പ്രേമം നിലനിർത്തുന്നു" എന്ന്. അതിൽ അല്പം സത്യം ഉണ്ട്. വർദ്ധിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ പ്രേമം അല്ല. ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ് ഈ സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ വർദ്ധിക്കുന്നത്. സംഘർഷം കുറവ് ഉള്ളിടത്ത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും കുറവ് ആയിരിക്കും. ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങൾ കുറവുള്ള വീടുകളിൽ, അവർക്ക് ഇടയിലുള്ള ആസക്തിയും ആകർഷണവും കുറവാണ് എന്ന് കണക്കാക്കാം. ഇത് മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യം അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ. എവിടെയാണോ അത്യധികമായ ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉള്ളത് അവിടെ വളരെയധികം അസൂയയും ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അസൂയ ഉൾപ്പെടെ, ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടാവുന്നത് ആസക്തിയിൽ നിന്നും ആകർഷണത്തിൽ നിന്നും ആണ്. രണ്ട് ആളുകൾ പരസ്പരം വളരെ അധികം പോരാടുമ്പോൾ, മനസ്സിൽ ആക്കാം, അവർക്ക് ഇടയിൽ അത്യധികം ആയ ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ട് എന്ന്. ഈ സംഘർഷങ്ങളെ, അവർ പരസ്പരം അടി കൂടിയാൽ പോലും, ഞാൻ പോരാട്ടം എന്ന് വിളിക്കില്ല. ഞാൻ അത് തത്തകളുടെ കളിയാണ് എന്നു പറയും. അത് തത്തകൾ പരസ്പരം കൊത്തുന്നതു പോലെ ആണ്. എന്നാൽ അതിൽ രക്ത ചൊരിച്ചിൽ ഉണ്ടാവില്ല. അതാണ് തത്തകളുടെ കളി!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത്തരം സത്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകളും വിഡ്ഢിത്തങ്ങളും ഓർത്ത് ഞങ്ങൾ ചിരിച്ചു പോകും. അത്തരം സത്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ആണ് ലൗകിക ജീവിതത്തോട് വൈരാഗ്യം തോന്നുന്നത്. പഴയ തെറ്റുകളെ ചോദ്യം

ചെയ്യാനും തുടങ്ങുന്നു. കഷ്ടം! തെറ്റുകൾ വരുത്തി എന്നു മാത്രം അല്ല, വളരെ ഏറെ കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

(27) തെറ്റുകളും പ്രതീക്ഷകളും ഉള്ളിടത്ത് പ്രേമം നില നിൽക്കുന്നില്ല

ആളുകൾ ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ് പ്രേമം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതു കൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യണം എന്ന് അറിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആണ്. ഇതെല്ലാം പുരുഷന് ഒരു സ്ത്രീയേയും സ്ത്രീക്ക് ഒരു പുരുഷനേയും ആവശ്യം ആയതു കൊണ്ടാണ്. ആ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടാതെ വരുമ്പോൾ, അകത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ ആയ മനസ്സ്, ചിത്തം, ബുദ്ധി, അഹങ്കാരം എന്നിവയിൽ നിന്നും വളരെയേറെ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉയരാൻ തുടങ്ങും. ഒരു നിമിഷത്തേക്കു പോലും, ഈ ലോകത്തിൽ, ആരും ആരുടേയും സ്വന്തം അല്ല. ഇതാണ് എന്നെന്നത്തേയും കാര്യം. എന്നെന്നും അത് അങ്ങനെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു പിതാവ് മകനെ ഒരു മണിക്കൂർ വഴക്കു പറഞ്ഞാൽ ഇതെല്ലാം വെളിവാകും. മകൻ തിരിച്ച് അടിക്കും. സ്വത്തിൽ അവന്റെ പങ്ക് ലഭിക്കാൻ കോടതിയിൽ കയറ്റും എന്നു വരെ ഭീഷണി പെടുത്തും. ജ്ഞാനി പുരുഷൻ മാത്രമാണ് നിങ്ങളെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒന്നും ഇല്ലാതെ പ്രേമിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം മാത്രം ആണ് ശരിക്കും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം.

അതു കൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിൽ പ്രേമം അന്വേഷിക്കരുത്. കാരണം പ്രേമം എന്നു പേരായ ഒന്ന് ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ല. ജ്ഞാനി പുരുഷനിൽ അല്ലാതെ ഒരിടത്തും പ്രേമം കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. എല്ലാ ഇടത്തും പ്രേമം അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും വഴക്കുകൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനെ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കാൻ പറ്റില്ല. ഇതെല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ്. എന്നാൽ ആളുകൾ അതിനെ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കുന്നു. ആളുകൾ എപ്പോഴും സ്വയം പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ ആണ്! വഴക്കുകൾ പ്രേമത്തിന്റെ ഫലം ആവാൻ വഴിയില്ല. മറ്റുള്ളവരിൽ നിങ്ങൾ തെറ്റു കാണില്ല എന്നതാണ് പ്രേമത്തിന്റെ അർത്ഥം.

പ്രേമം ഉണ്ടെങ്കിൽ ജീവിത കാലം മുഴുവനും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയിലും മക്കളിലും ഒരു തെറ്റും കാണുകയില്ല. പ്രേമത്തിൽ ഒരാൾ ഒരിക്കലും ഒരു തെറ്റും കാണുകയില്ല. നോക്കൂ, എങ്ങിനെ ആണ് ആളുകൾ പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന്. "നിങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ്.'' "അല്ല നിങ്ങൾ ആണ് അങ്ങനെ.'' പ്രേമത്തിന്റെ ഒരു തരി പോലും ലോകം കണ്ടിട്ടില്ല. ഇത് എല്ലാം ആസക്തിയുടെയും ആകർഷണത്തിന്റേയും മിഥ്യാ ഭ്രമമാണ്.

ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉള്ളിടത്ത്, തീർച്ചയായും കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ ഉണ്ടാവും. അതാണ് ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും സ്വഭാവം. "നീ അങ്ങനെയാണ്, നീ ഇങ്ങനെയാണ് " എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ. അപ്പോൾ മറ്റെ ആൾ പറയും, "നിങ്ങൾ ആണ് അങ്ങനെ, ഞാൻ അല്ല.'' വഴക്കുകൾ മൂലമാണ് ലോകത്തിൽ ആസക്തിയും ആകർഷണവും നിലനിൽക്കുന്നത്. വഴക്കുകൾ ആസക്തിക്കും ആകർഷണത്തിനും ഉള്ള വിറ്റാമിനുകൾ ആണ്. വഴക്കുകൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഒരാൾക്ക് ജ്ഞാനി ആവാം.

(28) ജ്ഞാനിയിൽ മാത്രമാണ് പ്രേമം

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് പെൺകുട്ടികൾ വളരെ സൂക്ഷ്മ പരിശോധനക്കു ശേഷം മാത്രമേ ആൺകുട്ടികളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സമ്മതിക്കൂ. അതിന്റെ അർത്ഥം അവർ ഭർത്താക്കന്മാരോട് വഴക്കു കൂടില്ല എന്നാണോ? അപ്പോൾ അതിനെ എങ്ങനെ പ്രേമം എന്ന് വിളിക്കാനാവും? പ്രേമം എന്നെന്നും നില നില്ക്കും. പ്രേമം മാറ്റം ഇല്ലാത്തതാണ്. കാണുമ്പോഴെല്ലാം അത് അതേ പോലെ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത്തരം പ്രേമത്തിൽ മാത്രമേ ഒരാൾക്ക് ആശ്വാസവും സമാധാനവും ഉണ്ടാവൂ.

നിങ്ങൾ അവളിൽ പ്രേമം ചൊരിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ കോപവും പിണക്കവും കാണുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രേമം എന്തു ചെയ്യും? അത് അഴുക്കു ചാലിൽ ഒഴുക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. എപ്പോഴും പിണങ്ങി നടക്കുന്ന ഒരാളുടെ പ്രേമം കൊണ്ട് എന്താണ് കാര്യം?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് സത്യമാണ്.

ദാദാശ്രീ: പ്രേമത്തിൽ പിണക്കവും മൂടിക്കെട്ടിയിരിക്കലും ഒന്നും പാടില്ല. അത്തരം പ്രേമമാണ് നിങ്ങൾ എന്നിൽ കാണുന്നത്.

ഒരാളുടെ പ്രേമം ഇളക്കമുള്ളതാവാൻ പാടില്ല. ഭർത്താവ് നിങ്ങളോട് ദേഷ്യത്തിലായാൽ , നിങ്ങളുടെ പ്രേമം മാറാൻ പാടില്ല. സ്ത്രീക്ക് വൈരക്കല്ലുകൾ ലഭിച്ചാൽ അവളുടെ പ്രേമം വർദ്ധിക്കും. ഇതെല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ്. ലോകം ആസക്തിയും ആകർഷണവും മൂലമാണ് നില നിന്നു പോകുന്നത്. പ്രേമിക്കാൻ ലൈസൻസ് ഉള്ളവർ ജ്ഞാനികളും തീർത്ഥങ്കരന്മാരും മാത്രമാണ്. അവരുടെ പ്രേമം ആളുകളെ പരമാനന്ദത്തിൽ എത്തിക്കുന്നു. ഈ പ്രേമം അവർക്കിടയിൽ ഒരു സ്ഥിരമായ ബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രേമം ഈ ലോകത്തിന് അപ്പുറമുള്ളതാണ്. അതിൽ ലൗകികപ്രേമത്തിന്റെ ഒരു തരി പോലും ഇല്ല.

(29) പരിചിതത്വം വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നു

എവിടെ അമിതമായ ലൗകിക പ്രേമമുണ്ടോ, അത് ഇഷ്ടക്കേടും വെറുപ്പുമായി മാറുന്നു എന്നതാണ് മനുഷ്യസ്വഭാവം. നമുക്ക് അസുഖം വരുമ്പോൾ, നമ്മെ പ്രേമിക്കുന്നവർ നമുക്ക് ശല്യമായി തീരുന്നു. അവരോട് ഒന്ന് മാറിപ്പോകാനോ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ വെറുതെ വിടാനോ നിങ്ങൾ പറയും. നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമ പ്രതീക്ഷകളൊന്നും വേണ്ട. നിങ്ങളിൽ നിന്നും അവൻ പ്രേമം പ്രതീക്ഷിച്ചാൽ അതും വിഡ്ഢിത്തമായിരിക്കും. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നടന്നു പോകുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാം നല്ലതാണ്. ഒരു റെസ്റ്റോറന്റിനെ നമ്മുടെ വീടാക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുമോ? നാം ഒരു കപ്പ് ചായ കുടിക്കാൻ അവിടെ പോകുന്നു. ബില്ല് കൊടുത്ത് നാം അവിടം വിടുന്നു! അതുപോലെ ബന്ധത്തിൽ ഏറ്റവും ഘർഷണം കുറക്കാനും നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടന്നു പോകാനും ചെയ്യാവുന്നതെല്ലാം നാം ചെയ്യണം.

(30) പ്രേമത്തോടുള്ള ആസക്തിയിൽ എല്ലാ തെറ്റുകളും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നു

വീട്ടിലുള്ള കുടുംബാഗങ്ങളിൽ നിന്നും നേട്ടമുണ്ടായി എന്ന്

എപ്പോഴാണ് ഒരാൾക്ക് പറയാനാവുക? അത് അവർക്ക് നിങ്ങളോട് പ്രേമം തോന്നുമ്പോഴും, നിങ്ങളെ കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് വിഷമം അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴുമാണ്. നിങ്ങളോടൊപ്പമായിരിക്കാൻ അവർ കൊതിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതിൽ പ്രേമമില്ല. അതിൽ ലൈംഗിക ആകർഷണവും ആവശ്യങ്ങളുമാണ് ഉള്ളത്. അത് പ്രേമമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ തമ്മിൽ എത്ര വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും, അവരുടെ പ്രേമം പോവുകയില്ല. അത്തരം പ്രേമം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിനെ ആസക്തി എന്നും ആകർഷണം എന്നും പറയുന്നു. ആസക്തിയും ആകർഷണവും വ്യർത്ഥമാണ്. പഴയ കാലത്ത് എടുത്തു പറയാവുന്ന പ്രേമങ്ങൾ നില നിന്നിരുന്നു. ഭർത്താവ് വളരെ കാലത്തേക്ക് വിദേശത്ത് പോകുമ്പോൾ, ഭാര്യയുടെ ചിത്തം ഭർത്താവിൽ തന്നെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും തുടരും. അവൾ മറ്റൊരാളെ കുറിച്ചും ചിന്തിക്കില്ല. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഭർത്താവ് ഒരു രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്ക് തിരിച്ചുവന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൾ മറ്റാരെയെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കും. ഇതിനെ എങ്ങനെ പ്രേമമെന്നു വിളിക്കാനാവും? ഇതെല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ്. പ്രേമത്തിൽ അർപ്പണവും ആരാധനയും ഉണ്ട്.

പ്രേമം സ്ഥിരമായ ആന്തരിക ആകർഷണമാണ്. അത് ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ ദിവസം മുഴുവനും നില നില്ക്കുന്നു. വിവാഹങ്ങൾ രണ്ടു രീതിയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ നില നില്ക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അവസാനിക്കും. കര കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന പ്രേമം വീണ്ടും താഴ്ന്ന വരും. കര കവിഞ്ഞ് ഒഴുകുന്നത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ്. പ്രേമത്തിലെ ആകർഷണം അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ ശാരീരിക അവസ്ഥകളേക്കാൾ ആ വ്യക്തിയോടായിരിക്കണം. ബാഹ്യ ശരീരം രോഗാതുരമായാലും രൂപ വ്യത്യാസം വന്നാലും പ്രേമം മാററമില്ലാതെ നില നില്ക്കണം. പുതിയതായി വിവാഹം കഴിച്ചവരിൽ ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ കൈകൾ തഴുകും. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും അപകടത്തിൽ പൊള്ളി പഴുത്താൽ, അത് കഴുകാനും ഡ്രെസ്സ് ചെയ്യാനും സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, അവന് വെറുപ്പു തോന്നും. എവിടന്നാണ് ആ വെറുപ്പ് വരുന്നത്? പ്രേമമുള്ളിടത്ത് വെറുപ്പുണ്ടാവില്ല. വെറുപ്പുള്ളിടത്ത് പ്രേമവുമില്ല. ലൗകിക പ്രേമം

പോലും അത്തരത്തിൽ കൂടാനും കുറയാനും പാടില്ല. അത് പരിമിതികൾക്കകത്ത് ഒതുങ്ങണം. ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം ദിവ്യ പ്രേമമാണ്. അത് കൂടുകയും കുറയുകയും ഇല്ല.

പ്രേമം എല്ലായിടത്തും നില നില്ക്കണം. കുടുംബത്തിൽ പ്രേമം മാത്രമേ ഉണ്ടാവാൻ പാടുള്ളൂ. പ്രേമമുള്ളിടത്ത് ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണില്ല. പുരുഷൻ ഭർത്താവായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, അത് അഹങ്കാരമാണ്, പ്രേമമല്ല. എത്ര തന്നെ തെറ്റുകളുണ്ടായാലും, പ്രേമം അതെല്ലാം സഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിത് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉവ്വ്, ദാദാ.

ദാദാശ്രീ: അതുകൊണ്ട് തെറ്റുകളുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളത് പ്രേമത്തിനു വേണ്ടി വിട്ടു കളയും. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകനെ പ്രേമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ തെറ്റുകൾ നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല. അതു മാത്രമല്ല, എല്ലാം ശരിയാവും എന്ന് നിങ്ങൾ അവന് ധൈര്യം നല്കുകയും വേണം. പ്രേമം എല്ലാം സഹിക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്! ഒരു നിമിഷം ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത നിമിഷം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രേമത്തിൽ വിമർശനം ഇല്ല. പ്രേമത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ഒരു തെറ്റുകളും കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. പ്രേമത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഒരിക്കലും ഒരു തെറ്റും കണ്ടെത്താനാവില്ല. ഈ ആളുകൾക്ക് ശരിക്കും പ്രേമമുണ്ടോ? അത്തരം പ്രേമമെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കൂ.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ പ്രേമം കണ്ടെത്താനാവില്ല. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമം കാണുകയില്ല. ഒരാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ അവളെ വളരെയധികം പ്രേമിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അവൾ എന്നെ പരിഹസിക്കുകയും നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.!" അത് പ്രേമമല്ലെന്ന് ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആരും നിരസിക്കുകയില്ല.

(31) ഭർത്താവ് ബോധം തിരയുന്നു, ഭാര്യ വിവേകവും

യഥാർത്ഥ ലൗകിക പ്രേമം ഒരാൾ, അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ

അവളുടെ സുരക്ഷിതത്വം പരിഗണിക്കാതെ, സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ, പൂർണ്ണമായും കീഴടങ്ങുകയും ത്യാഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇന്ന് അത്തരം ത്യാഗം വളരെ അപൂർവ്വവും കണ്ടെത്താൻ വിഷമവുമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത്തരം പ്രേമത്തെ എന്തു വിളിക്കും? അത് പൂർണ്ണമായ ആരാധനയിൽ നിന്നുള്ള പ്രേമമാണോ?

ദാദാശ്രീ: ലൗകികമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രേമമാണ് ഇത്. അത് ആസക്തിയും ആകർഷണവുമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. അതിനുള്ള ബഹുമതി വളരെ അധികമായിരിക്കും. പക്ഷെ ആളുകൾ സ്വയം ത്യാഗം ചെയ്യുകയില്ല, അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയില്ല! ആളുകൾ ആദ്യം സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുന്നു. പിന്നീടാണ് മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നത്. ആദ്യം സ്വന്തം കാര്യം നോക്കാത്ത എത്ര പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഉണ്ട്?

സിനിമക്കു പോകുമ്പോൾ അവർ ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും ആവേശത്തിലാണ്. തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അവർ വഴക്കു കൂടുന്നു. അവൻ പറയും "നിനക്കൊരു ബോധവുമില്ല" എന്ന്. "നിങ്ങൾക്കത്ര വിവരമൊന്നുമില്ല" എന്ന് അവളും പറയും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാവരുടേയും അനുഭവങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ളതു തന്നെയാണ്. ആരും അത് സമ്മതിക്കില്ല. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാം അങ്ങ് പറയുന്നത് സത്യമാണ് എന്ന്.

(32) പ്രേമം മാത്രം വിജയിക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ജീവിതത്തിൽ ധാരാളം ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുണ്ട്. അതെല്ലാം നിറവേറ്റേണ്ടത് ഞങ്ങളുടെ ചുമതലയാണ്. ആ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുമ്പോൾ, ഇടക്കെല്ലാം ചില കടുത്ത വാക്കുകൾ പറയേണ്ടി വരും. അത് പാപമായി കണക്കാക്കാമോ?

ദാദാശ്രീ: ഈ വാക്കുകൾ പറയുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തെ ഭാവം എന്താണ്? അത് മനോഹരമായ ഒരു പനി നീർ പുഷ്പം പോലെയാണോ? നിങ്ങളുടെ മുഖത്ത് വെറുപ്പ് ഉണ്ടെങ്കിൽ,

മനസ്സിലാക്കൂ, നിങ്ങൾ മറ്റേയാളെ വേദനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പാപ കർമ്മം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ പറയാനുള്ളത് എല്ലാം സമാധാനത്തോടെയും മാനസിക സംതുലനത്തോടെയും പറയണം. ഒറ്റ കടുത്ത വാക്കുകളും പറയാൻ പാടില്ല. ശാന്തമായി, തിരിച്ച് അറിവോടെയും പ്രേമത്തോടെയും സംസാരിക്കുക. കുറച്ച് വാക്കുകൾ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുക. ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് അവനെ ജയിക്കാനാവും. നിങ്ങൾ പരുക്കൻ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽ, അവൻ ഏറ്റു മുട്ടാൻ ഒരുങ്ങും. നിങ്ങൾ നെഗറ്റീവ് കർമ്മവും ബന്ധിപ്പിക്കും. കുട്ടികളും നെഗറ്റീവ് കർമ്മങ്ങൾ ബന്ധിക്കും. അവൻ വിചാരിക്കും, "ഞാൻ കുട്ടി ആയിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ ചീത്ത പറയാം. എന്നാൽ വലുതാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ കണ്ടോളാം.'' അതു കൊണ്ട് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യരുത്. പകരം കാര്യങ്ങൾ അവന് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കൂ. പ്രേമം ഒരു ദിവസം ജയിക്കും. അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടന്ന് കൊയ്തെടുക്കാനാവില്ല. ഒരു മാസം നിങ്ങളുടെ പ്രേമം തുടരൂ. അപ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം കാണാം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളവന് പറ്റാവുന്ന രീതിയിലെല്ലാം വിശദീകരിച്ച് കൊടുത്തിട്ടും, അവന് മനസ്സിലാവുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: വിശദീകരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അവനെ പ്രേമിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. എന്നാൽ മൃദുവായി അവനോട് കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും വേണം. നമ്മുടെ അയൽക്കാരോട് നാം അത്തരം കടുത്ത ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, അതിന് ഒരാൾക്ക് വളരെയധികം ക്ഷമാശീലം വേണം.

ദാദാശ്രീ: ഒരു കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്നും ഒരു ചെറിയ കല്ല് ഉരുണ്ടു വന്ന് നിങ്ങളുടെ മേൽ വീണാൽ, ആരെയാണ് നിങ്ങൾ കുറ്റം പറയുക? ആരേയും ചുറ്റും കാണാതെ, അത് തനിയെ വീണതാണ് എന്നു തോന്നുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മിണ്ടാതിരിക്കില്ലേ? നിങ്ങൾ പാറയെ കുറ്റം പറയില്ല. അതേ രീതിയിൽ, ഒരാൾ നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കുമ്പോൾ, പരിഹാസം നിങ്ങളുടെ പഴയ കാർമ്മിക

കണക്കുകൾ തീരുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളോട് അത് ചെയ്യുന്ന ആളെ, കാണുന്നു എന്നു മാത്രം. സത്യത്തിൽ പരിഹാസം സ്വയം വരുന്നതാണ്. ആ പ്രക്രിയയിൽ അയാൾ ഒരു നിമിത്തം മാത്രമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം പഴയ കാർമ്മിക കണക്കുകൾ തീർക്കപ്പെടുന്നതാണ്. പഴയത് തീരുന്ന സമയത്ത്, ഇപ്പോൾ പുതിയ കണക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവരോട് മൃദുവായി സംസാരിക്കുക.

(33) പ്രേമത്തോടെ ചെടിയെ പരിചരിക്കു

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ തെറ്റായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ആ നെഗറ്റീവ് പ്രവർത്തികളെ കുറിച്ച് അഭിപ്രായം പറയുന്നു. എന്നാൽ ആ അഭിപ്രായം അവനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. എങ്ങനെ ആ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനാവും?

ദാദാശ്രീ: അവന് മുന്നറിയിപ്പു കൊടുക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പക്ഷെ അതെങ്ങനെ ചെയ്യണം എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങൾ അവനോട് പറയേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: "നീ ഒരു കഴുതയാണ്. നിനക്കൊരു ബോധവുമില്ല" എന്ന് നിങ്ങൾ മകനോട് പറഞ്ഞാൽ അവന്റെ അഹങ്കാരം വേദനിക്കും. അവനും ഒരു അഹങ്കാരം ഉണ്ടാവില്ലേ? ജോലി സ്ഥലത്ത് ബോസ് നിങ്ങളോട് അതേ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കെന്തു തോന്നും? നിങ്ങൾക്ക് അത്തരം വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. എങ്ങനെ അവന് അപകട സൂചന നല്കണം എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളെങ്ങനെ അത് ചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: അവന്റെ കൂടെയിരുന്ന് അവനോട് മൃദുവായി പറയുക, സംസ്കാരമുള്ളവരും ബഹുമാന്യരുമായ ആളുകൾ അത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും ചെയ്യില്ല എന്ന്. അവനോട് പ്രേമത്തോടെയും മൃദുവായും സംസാരിക്കുക. അതിനു പകരം നിങ്ങളെന്താണു ചെയ്യുന്നത്? അവനെ അടിക്കുകയും വഴക്കു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

എങ്ങനെ ഇത് സ്വീകാര്യമായിത്തീരും?

പ്രേമമില്ലാതെ ഒരു പരിഹാരവുമുണ്ടാവില്ല. ഒരു ചെടി നട്ടു വളർത്തുമ്പോൾ പോലും നിങ്ങൾ അതിനെ പ്രേമത്തോടെ പരിപാലിച്ചു വളർത്തണം. വെറുതെ വെള്ളമൊഴിച്ച് അതിനോട് ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. പ്രേമത്തോടെ വേണ്ടതു ചെയ്ത്, നിങ്ങളതിനോട് പ്രേമത്തോടെ സംസാരിച്ചാൽ, അത് നിങ്ങൾക്ക് മനോഹരമായ വലിയ പൂക്കൾ തരും! അപ്പോൾ സങ്കല്പിച്ചു നോക്കു, മനുഷ്യരെ അത് എത്രമാത്രം കൂടുതൽ സ്വാധീനിക്കുമെന്ന്!

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, ഞാനെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടും ഫലമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പറയുന്നത് നിർത്തണം. നാം വിഡ്ഢികളാണ്. കാരണം എങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ പറയണം എന്നു നമുക്കറിയില്ല. അപ്പോൾ നാം പറയുന്നത് നിർത്തണം. നമുക്ക് നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ സമാധാനവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു, വരാൻ പോകുന്ന ജീവിതവും നശിച്ചു പോകുന്നു. നാം അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുമോ?

ഇന്നത്തെ ഈ കാല ഘട്ടത്തിൽ, ഒരൊറ്റ ആളെ പോലും നന്നാക്കാൻ ആവില്ല. സ്വയം നിറച്ചും തെറ്റുകൾ ഉള്ള ആൾക്ക് എങ്ങനെ ആണ് മറ്റ് ആളുകളെ നന്നാക്കാൻ ആവുക? സ്വയം പൂർണ്ണമായും ദൗർബ്ബല്യങ്ങൾ ഉള്ള ആൾ എങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരെ നന്നാക്കും? മറ്റുള്ളവരെ നന്നാക്കണം എങ്കിൽ ഒരാളിൽ ശക്തി ഉണ്ടാവണം. ഇവിടെ പ്രേമം മാത്രമേ ആവശ്യം ഉള്ളൂ.

(34) പ്രേമത്തിന്റെ ശക്തി

മറ്റെ ആളുടെ അഹങ്കാരം ഉയരാത്ത തരത്തിൽ സംസാരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയോട് എപ്പോഴെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ശബ്ദത്തിൽ അധികാരഭാവം ഉണ്ടാവരുത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ. മറ്റെ ആൾ നമ്മുടെ വായ അടപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നാം നമ്മുടെ സംസാരം നിർത്തണം എന്ന് അങ്ങ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് സത്യമാണ്. നിങ്ങൾ സ്വയം വായടക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകും മുമ്പ് നിങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കണം. നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും ആവശ്യം ഇല്ലാത്ത ഇടത്ത്, നിങ്ങൾ കടിച്ചു തൂങ്ങി നില്ക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. അത് അങ്ങനെ ആവാൻ പാടില്ല. ഞാൻ ഒരിക്കലും ഒരു അധികാര ഭാവത്തിൽ ഉള്ള ശബ്ദവും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. കുട്ടികൾ വളരെ ചെറിയവർ ആണ് എങ്കിൽ മാത്രമേ അവരോട് അധികാര ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിക്കാനാവൂ. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ പോലും ഞാൻ അവരോട് പ്രേമം മാത്രമേ പ്രകടിപ്പിക്കൂ. ഞാൻ അവരെ പ്രേമം കൊണ്ട് ജയിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അധികാരശക്തിയേക്കാൾ വലുതാണ് പ്രേമത്തിന്റെ ശക്തി. ശരിയല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ മറ്റ് ദൗർബ്ബല്യങ്ങൾ എല്ലാം പോയാലേ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമിക്കാൻ കഴിയൂ. കുട്ടികൾക്ക് നല്ല ഹൃദയങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ അവരോട് ദയയുള്ളവർ ആയിരിക്കണം. വളരെയധികം ബുദ്ധിയുള്ളവരെ നിങ്ങൾക്ക് ഇടങ്കോലിടാൻ പറ്റും. എന്നാൽ ആത്മാർത്ഥത ഉള്ളവരും ഹൃദയപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നവരോടും നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ആവില്ല.

എന്തെങ്കിലും നട്ടാൽ, നിങ്ങളത് പരിപാലിക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം. അതിനോട് ഉറക്കെ ശബ്ദിച്ച്, വലിയ പൂക്കൾ നല്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാനാവില്ല. ഒരു പനിനീർച്ചെടി പോലും പ്രേമത്താൽ നില നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ, മനുഷ്യരുടെ കാര്യം എന്താണ്? പക്ഷേ, ഈ മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ സ്വന്തം കുട്ടികളെ അടിക്കുകയും വഴക്കു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു!

ലോകം എന്നും പ്രേമത്താലാണ് നന്നായിട്ടുള്ളത്. അതിന് മറ്റൊരു പരിഹാരവും ഇല്ല. അത് ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അടിച്ച് അമർത്തിക്കൊണ്ടും, സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടും സാധ്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ ഗവൺമെന്റുകൾ ജനാധിപത്യം എല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ച്, നിയമം ലംഘിക്കുന്നവരെ എല്ലാം തടവിലാക്കിയും തൂക്കിക്കൊന്നും നേരെയാക്കിയേനെ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലപ്പോൾ സ്നേഹത്തോടെ വിശദീകരിച്ചാലും അവന് മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ ആ സന്ദർഭത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുക? ആക്രമിക്കുമോ? വേദനിപ്പിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്കറിയില്ല, എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ആക്രമിക്കുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ അതേപോലെ പ്രതികരിക്കും. ഇങ്ങനെയാണ് പോരാട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഒരാളുടെ ജീവിതം മുഴുവനും സംഘർഷപൂർണ്ണമാവും.

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെങ്ങനെ ശാന്തരായിരിക്കും? ഞങ്ങളുടെ പ്രേമം അവന് മനസ്സിലാവുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാനെന്തു ചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്കെന്തു ചെയ്യാനാവും? നിങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദയായി ഇരുന്നാൽ മാത്രം മതി. അതിനു പകരം നിങ്ങൾ അവനെ അടിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ശാന്തമായും സമാധാനമായും ഇരിക്കാവുന്ന തലത്തിൽ ഞങ്ങൾ എത്തിയിട്ടില്ല.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ നിങ്ങളെന്തു ചെയ്യും? വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും ചാടിക്കോളൂ! ഒരു പോലീസ് ഓഫീസർ നിങ്ങളെ നേരിടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ശാന്തമായി ഇരിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: പോലീസ് ഓഫീസർമാർക്ക് അധികാരമുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ മുന്നിലും നിങ്ങൾ അതേ പോലെ പെരുമാറണം. നിങ്ങൾക്കു മേൽ അവന് അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഒരു പോലീസ് ഓഫീസറോട് നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തമായി പെരുമാറാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോടും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് കഴിയാത്തത്?

(35) പ്രേമത്തിനായി വിശക്കുന്നവരാണ് കുട്ടികൾ

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ വീട്ടിൽ നിന്നും മാറി നില്ക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത തരത്തിലുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കണം. അവർ നിങ്ങളുടെ പ്രേമം മാത്രം കാണുമ്പോൾ, പ്രേമമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ, അവരിൽ നിങ്ങൾ ഒരു സ്വാധീനമുണ്ടാക്കുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം അവർ അനുസരിക്കും. അപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളുടെ മൂല്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കും.

വളരെ മൃദുവായി ഒന്ന് അടിക്കുമ്പോൾ പോലും നിങ്ങളുടെ കുട്ടി കരയാൻ തുടങ്ങുന്നത് എന്തു കൊണ്ടാണ്? ശാരീരിക വേദന കൊണ്ടല്ല, അവന് പരിഹാസം കൊണ്ടുള്ള വേദനയാണ് അനുഭവ പെടുന്നത്. അതാണ് അവനെ കരയിക്കുന്നത്.

ഈ ലോകത്തെ നേരെയാക്കാനുള്ള ഒരേയൊരു വഴി പ്രേമം മാത്രമാണ്. ഈ ലോകം പ്രേമം എന്നു കണക്കാക്കുന്നത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾ ഈ കുട്ടിയെ പ്രേമിക്കുന്നു. അവൻ മോശമായി പെരുമാറുമ്പോൾ അവനോട് ദ്വേഷ്യപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രേമം സത്യത്തിൽ ആസക്തിയും ആകർഷണവും മാത്രമായതുകൊണ്ടാണത്.

(36) പ്രേമത്താൽ ലോകം നന്നാവുന്നു

പ്രേമംകൊണ്ടാണ് എന്തെങ്കിലും നേരെയാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ഞാൻ എല്ലാവരേയും പ്രേമംകൊണ്ട് നന്നാക്കുന്നു. ഞാൻ അവരോട് പ്രേമത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ വഷളാവില്ല. എന്നാൽ ഏറ്റവും ചെറിയ അളവിൽ പോലും ഇഷ്ടക്കേട് ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് കാര്യങ്ങൾ മോശമാക്കും. ചീത്ത വായുവിന്റെ ചെറിയ സ്പർശനമുണ്ടായാൽ പോലും പാല് കേട്ടു വരും. അതിൽ നിങ്ങൾ മോരാക്കുന്നതിനുള്ള മിശ്രിതം ചേർക്കേണ്ട ആവശ്യം ഒന്നുമില്ല.

പ്രേമത്തോടെ ഒരാൾക്ക് എന്തുവേണമെങ്കിലും പറയാം. നിങ്ങൾ പ്രേമ മൂർത്തിയായാൽ ലോകം മുഴുവൻ നിങ്ങളുടേത് ആയിരിക്കും എന്നാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്. എവിടെയെങ്കിലും ശത്രുത ഉണ്ടെങ്കിൽ, സാവധാനം അതിനെ പ്രേമം

ആക്കി മാറ്റും. ശത്രുത കൊണ്ടാണ് ഈ ലോകം പരുക്കനായി തോന്നുന്നത്. ഇവിടെ പ്രേമ സ്വരൂപം ആയ എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, എല്ലാവരും സംതൃപ്തരും പരമാനന്ദത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരും ആണ്.

(37) പ്രശംസ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്ത് എങ്ങനെ പ്രേമമുണ്ടാവും?

കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഈ പ്രത്യേക സമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ പ്രേമം കണ്ടെത്താനാവില്ല. ഒരാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു, "ഞാനവളെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവൾ എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു" എന്ന്. ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. "അതു പ്രേമമല്ല. ആർക്കും പ്രേമത്തെ പരിഹസിക്കാനാവില്ല" എന്ന്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് പറയുന്ന പ്രേമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: പ്രതീക്ഷകൾ? പ്രേമത്തിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള പ്രതീക്ഷകളും ഇല്ല. മദ്യപിക്കുന്ന ആളോടും, ഒരിക്കലും മദ്യപിക്കാത്ത ആളോടും തുല്യമായ പ്രേമം. പ്രേമത്തിൽ പ്രതീക്ഷകൾ ഒന്നും ഇല്ല. പ്രേമം ഒരിക്കലും ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. പ്രേമം ആപേക്ഷികമായ എല്ലാ ദ്വന്ദങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്താണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാവർക്കും പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ട്. ആളുകൾ അവരെ കുറിച്ച് നല്ല വാക്കുകൾ പറയണം എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആർക്കും പരിഹാസം ഇഷ്ടമല്ല.

ദാദാശ്രീ: പ്രശംസ ലഭിക്കാൻ ഒരാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിൽ, അത് പ്രേമമല്ല, ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്. അതെല്ലാം മിഥ്യാഭ്രമമാണ്.

പ്രേമം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ആളുകൾ വിഡ്ഢികളാണ്. നിങ്ങളുടെ പുണ്യകർമ്മം വെളിപ്പെട്ടു വരുമ്പോൾ മാത്രമേ ആളുകൾ നിങ്ങളെ പ്രേമത്തോടെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ പാപ കർമ്മമാണ് വെളിപ്പെട്ടു വരുന്നതെങ്കിൽ, എല്ലാ വിഷമങ്ങളിലും നിങ്ങൾ സഹായിയായി നിന്ന, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സഹോദരൻ

പോലും നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കും. ഇതെല്ലാം പാപ - പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമാണ്. എന്നാൽ നാം അതിന് മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. അത് അശുഭവാർത്തയുള്ള കത്തുകളുമായി വരുന്ന പോസ്റ്റുമാനെ കുറ്റം പറയുന്നതു പോലെയാണ്.

നിങ്ങളുടെ പുണ്യ കർമ്മം വരുമ്പോൾ കാണുന്ന പ്രേമം യഥാർത്ഥ പ്രേമമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ജ്ഞാനി പുരുഷനിൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ പ്രേമം കാണാൻ കഴിയൂ. അതൊഴിച്ച് ഈ ലോകത്തിൽ പ്രേമമെന്ന ഒരു വസ്തുവില്ല.

(38) നിങ്ങളുടെ ആന്തരിക സമ്പത്ത് സംരക്ഷിക്കു

ബാഹ്യമായ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പേരിൽ ആളുകൾ അവരുടെ സൗഹൃദങ്ങൾ മുറിച്ചു കളയുന്നു. സൗഹൃദം ആരംഭിക്കുന്ന സമയത്ത് അവർ ബാഹ്യമായി വലിയ പ്രേമം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അകത്തും അതേ പോലെ പ്രേമം അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ സംഘർഷങ്ങളും ബാഹ്യവും ആന്തിരകവും ആയിരിക്കും. ആന്തരികമായി ഒരു സംഘർഷവും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല. മറ്റേ ആൾക്ക് മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും, ആന്തരികമായി ഒരാളുടെ ഉള്ളിൽ മറ്റേ ആളോടുള്ള പ്രേമം നില നില്ക്കണം. ആന്തരികമായ ഐക്യം ഉള്ളിടത്തോളം ഒരാളുടെ മാനവികത നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ആന്തരികമായ ഐക്യം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ഒരാൾക്ക് തന്റെ മാനവികത നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നു.

(39) പ്രേമത്തിന് അതിരുകളില്ല

എനിക്ക് ഉള്ളിൽ പ്രേമം ഇല്ലേ? നിങ്ങൾ മാത്രം ആണോ പ്രേമമുള്ള ആൾ? നിങ്ങളുടെ പ്രേമം നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയിലും കുട്ടികളിലും ഒതുങ്ങുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പ്രേമം അതിരുകൾ ഇല്ലാത്തതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു വ്യക്തിയിൽ പ്രേമം പൂർണ്ണമായി ഒതുങ്ങുന്ന തരത്തിൽ പ്രേമത്തിന് വളരെ പരിമിതമായിരിക്കാൻ കഴിയുമോ?

ദാദാശ്രീ: പ്രേമത്തിന് അതിരുകൾ ഇല്ല. അതിന്

അതിരുകളും, പരിമിതികൾക്കകത്ത് ഒതുങ്ങുന്നതും ആണെങ്കിൽ, അത് ആകർഷണവും ആസക്തിയുമാണ്. എങ്ങനെ പ്രേമത്തിന് പരിമിതമാകാൻ കഴിയും? നാലു സഹോദരന്മാർ, ഒരു മേൽക്കൂരക്കു കീഴെ, ഭാര്യമാരും മക്കളുമായി ഒന്നിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, അവർ പറയും "ഇത് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബമാണ്" എന്ന്. എന്നാൽ അവരോരുത്തരും വേറെ വീടുകളിൽ മാറി താമസിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, അവർ പറയാൻ തുടങ്ങും "ഇത് ഞങ്ങളുടെ വീടാണ്", "അത് നിന്റെ വീടാണ്" എന്നിങ്ങനെ. ഇങ്ങനെയാണ് അതിരുകൾ ഉണ്ടാവുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മുഴുവൻ കുടുംബത്തേയും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വളർന്നു നിന്നിരുന്ന പ്രേമം, അവരുടെ വേർപ്പെടലിലൂടെ ഇടുങ്ങിയതായി മാറി. മുഴുവൻ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പ്രേമം ഇളക്കം ഇല്ലാത്തത് ആണ്. പ്രേമം ഉള്ളിടത്ത് അതിരുകൾ ഇല്ല. വേർപ്പെടൽ ഇല്ല. അത് അതിരില്ലാത്തത് ആണ്.

(40) മിഥ്യാസക്തിയെ പ്രേമം നേരിടുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ദയവായി പ്രേമം, മോഹം എന്നീ വാക്കുകൾ വിശദീകരിച്ചു തരൂ.

ദാദാശ്രീ: മോഹം ആപേക്ഷികവും മാറ്റം വരുന്നതുമാണ്. പ്രേമം യഥാർത്ഥവും മാറ്റമില്ലാത്തതും ആണ്. പ്രേമം കൂടുകയോ കുറയുകയോ ഇല്ല. കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് മോഹമാണ്. ആപേക്ഷിക പ്രേമം അത്യധികം ആവുമ്പോൾ, അതിനെ മോഹം എന്നു പറയുന്നു. ഒരാൾ അതിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകും. മോഹം കുറയുമ്പോൾ അത് വെറുപ്പായി മാറുന്നു. ആകർഷണ-വികർഷണങ്ങൾ പ്രേമമല്ല. ആളുകൾ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കുന്നതിനെ ഭഗവാൻ ആകർഷണം എന്നു പറയുന്നു.

(41) ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും മായ

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തു കൊണ്ടാണ് ആളുകൾക്ക് ലോകത്തോട് ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടാകുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ലോകം മുഴുവനും ആസക്തിയിലും ആകർഷണത്തിലും കുടുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആത്മ-ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതു വരെ ഒരാൾ ആസക്തിയാലും ആകർഷണത്താലും

മുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ്. ഈ സന്യാസിമാരും തപസ്വികളും മതാദ്ധ്യാപകരും എല്ലാം ആസക്തിയിലും ആകർഷണത്തിലും കുടുങ്ങി കിടക്കുന്നു. ഭാര്യമാരോടും കുട്ടികളോടുമുള്ള അവരുടെ ആസക്തിയും ആകർഷണവും പോകുമ്പോൾ അത് വേദങ്ങളോടുള്ള ആസക്തിയും ആകർഷണവുമായി മാറുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ ആസക്തിയും ആകർഷണവും "സോഹം" "സോഹം" എന്നതിൽ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ കാണുന്നിടത്തെല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ്.

(42) ആസക്തിയും ആകർഷണവും യഥാർത്ഥ പ്രേമമല്ല

എന്റെ പ്രേമം ഒരിക്കലും കൂടുകയോ കുറയുകയോ ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രേമം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ ആസക്തിയെന്നും, ആകർഷണം എന്നും പറയുന്നത്. നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോടുള്ള പ്രേമത്തിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുമ്പോൾ, "നിങ്ങൾ" (ആത്മാവ്) അത് അറിയുന്ന ആൾ മാത്രമായി ഇരിക്കണം. ഇന്നു മുതൽ നിങ്ങളുടെ പ്രേമം കൂടാനും കുറയാനും പാടില്ല. പ്രേമം വളരെ അധികം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനെ ആസക്തിയെന്നും ആകർഷണം എന്നും വിളിക്കാം. ആസക്തിക്കും ആകർഷണത്തിനും പിറകെ രാഗ-ദ്വേഷങ്ങൾ വരും.

ഈ ആസക്തിയേയും ആകർഷണത്തിനേയും ആണ് ആളുകൾ പ്രേമം എന്നു വിളിക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആസക്തി, ആകർഷണം, പ്രേമം എന്നിവയുടെ വ്യത്യാസം പറഞ്ഞു തരുമോ?

ദാദാശ്രീ: ആസക്തിയും ആകർഷണവും പ്രേമത്തിനു വിപരീതം ആണ്. ഈ ലോകം പറയുന്ന പ്രേമം, ലൗകിക പ്രേമം ആണ്. അതു കൊണ്ടാണ് ഈ ലോകം ഇത്ര മാത്രം സങ്കീർണ്ണം ആയിരിക്കുന്നത്. ഈ ലൗകിക പ്രേമം, ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണ്.

ആസക്തിയിലും, ആകർഷണത്തിലും, തൃഷ്ണയിലും മുങ്ങി കിടക്കുകയാണ് ലോകം. എന്നാൽ ആത്മാവിന് അകത്ത്

വസിക്കുന്ന ആൾക്ക് ഇതൊന്നും ഇല്ല. ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉള്ള ഇടത്ത് തൃഷ്ണ ഉണ്ട്. തൃഷ്ണ എപ്പോഴും ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആയി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ തൃഷ്ണാ മുക്തർ ആണ് എന്ന് അവകാശപ്പെടും. ഭഗവാനോട് ഉള്ള ഭക്തിയിൽ പോലും തൃഷ്ണകൾ ഇല്ല എന്ന് അവർ പറയും. എന്നാൽ സത്യത്തിൽ ആസക്തിയും ആകർഷണവും നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവർക്ക് ഒരിക്കലും തൃഷ്ണയിൽ നിന്നും മുക്തർ ആകാൻ ആവില്ല.

എല്ലാറ്റിലും ആസക്തിയും, ആകർഷണവും ഉണ്ട്. ഭൗതിക വസ്തുക്കളോടു പോലും അത് ഒട്ടിപ്പിടിച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ഭംഗി ഉള്ള ഒരു ടീ-സെറ്റ് കണ്ടാൽ അതിന് ജീവൻ ഇല്ലെങ്കിൽ പോലും, അവർ അതിനോട് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു! ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഒരു മര പണിക്കാരന്റെ അടുത്തു പോയി. ഒരു മരക്കഷണം അഞ്ചു വട്ടം പരിശോധിക്കാതെ അയാൾക്ക് അതിൽ സംതൃപ്തി വരില്ല! ഉരുണ്ടതും സിൽക്കു പോലെ മിനുത്തതും ആയിരുന്നു ആ മര കഷണം! അയാൾക്ക് അതിന്റെ മിനുസം വീണ്ടും വീണ്ടും തൊട്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു! ഒരു മര കഷ്ണത്തോട് എത്ര ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്! അപ്പോൾ ആകർഷണവും ആസക്തിയും സ്ത്രീകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നത് അല്ല. എവിടെയെല്ലാം ലൗകിക പ്രേമം ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ, അതെല്ലാം വെറും ആസക്തിയും, ആകർഷണവും മാത്രം ആണ്.

(43) ലൗകിക പ്രേമത്തിൽ നിന്നും യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിലേക്ക്

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും സൂക്ഷ്മമായ അവസ്ഥ വിവരിച്ച് തന്നു. എങ്ങനെ അതിൽ നിന്നും ഒരാൾ രക്ഷപ്പെടും?

ദാദാശ്രീ: "ഞാൻ ആസക്തിക്കും, ആകർഷണത്തിനും അപ്പുറത്താണ്" എന്ന തിരിച്ചറിവ് വരുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ അതിൽ നിന്നും മുക്തനാകുന്നത്. ആസക്തിയും, ആകർഷണവും നീക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സ്വയം മോഹത്തിൽ നിന്നും അപ്പുറത്താണ് എന്ന് അറിയുകയേ വേണ്ടൂ. മറ്റൊരു രീതിയിലും ഒരിക്കലും ആസക്തിയും

ആകർഷണവും പോകില്ല. മധുരമുള്ളതെന്തെങ്കിലും കഴിച്ച് ചായ കുടിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചായക്ക് മധുരം തോന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അതുപോലെ ആത്മാവിനെ അറിഞ്ഞതിനു ശേഷം ഒരാൾക്ക് ലൗകിക ജീവിതം മധുരമുള്ളതായി തോന്നില്ല. ആസക്തിയും, ആകർഷണവും അപ്രത്യക്ഷമാകും. ആത്മാവിനെ ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, എന്റെ ആജ്ഞകൾ (ജ്ഞാനവിധിക്കു ശേഷം ശുദ്ധാത്മാ ബോധം നില നിർത്തുന്നതിനായി നല്കുന്ന അഞ്ച് തിരിച്ചറിവുകൾ) പാലിച്ച് ആത്മാവിനെ നില നിർത്തുമ്പോൾ ലൗകിക ജീവിതം അത്ര ആകർഷണീയവും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതുമായി അനുഭവപ്പെടില്ല.

ആസക്തിയും, ആകർഷണവും നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചാലും നിങ്ങൾക്ക് നീക്കം ചെയ്യാൻ ആവില്ല. ഒരു കാന്തവും സൂചിയും തമ്മിൽ ഉള്ള ആകർഷണ ശക്തി ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയാത്തതു പോലെ മനുഷ്യരിൽ ഉള്ള ആസക്തിയും, ആകർഷണവും ഇല്ലാതാവില്ല. അതിന്റെ സ്വാധീനവും ശക്തിയും കുറയ്ക്കാൻ കഴിയും എങ്കിലും അത് പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഒരാൾ ആത്മാവായി മാറിയാൽ മാത്രമേ ആസക്തിയും ആകർഷണവും പോവുകയുള്ളൂ. ആത്മാവ് ഒന്നിനാലും ആകർഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതല്ലെങ്കിൽ ഒരാൾ എപ്പോഴും ആസക്തിയിലും ആകർഷണത്തിലും മോഹത്തിലും തന്നെ ആയിരിക്കും. "അവൻ" അവന്റെ പേരിന്റെ ഉടമ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, "ഞാൻ ചന്ദുലാൽ ആണ്" എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, അവൻ മോഹത്തിലും ബന്ധനത്തിലും ആയിരിക്കും. അവൻ അവന്റെ പേരിനോട് ബന്ധിതൻ ആയിരിക്കുന്നു, അവൻ ഒരു ഭർത്താവ് ആണ് എന്നതു കൊണ്ട് ബന്ധിതൻ ആയിരിക്കുന്നു, പിതാവായതിനാൽ ബന്ധിതൻ ആയിരിക്കുന്നു, അങ്ങനെ പല ബന്ധനങ്ങളും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഒരാൾ സാഹചര്യങ്ങളാൽ ബാധിതനാവുന്നില്ല എങ്കിൽ, അതാണോ യഥാർത്ഥ പ്രേമം? അത് ആകർഷണമാവില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതല്ല. അഹങ്കാരം അവസാനിച്ച് ആത്മാവാകുമ്പോൾ മാത്രമേ ഒരാൾ മോഹമില്ലാത്തവനാവൂ. അഹങ്കാരവും മോഹവും, 'ഞാനും' 'എന്റേയും' പോകുമ്പോൾ, അതാണ് മുക്തമായ വീതരാഗാവസ്ഥ, ആത്മാവിന്റെ അവസ്ഥ. പക്ഷെ അത്തരം ആളുകൾ വളരെ കുറവാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നമ്മൾ ചെയ്യുന്നതിലൊന്നും ആസക്തിയും ആകർഷണവും പാടില്ല. നമ്മൾ കർമ്മം ബന്ധിക്കാൻ ഇടവരുത്താൻ പാടില്ല.

ദാദാശ്രീ: പക്ഷെ, ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഒരാളിൽ പോകാതെ നില നിൽക്കും. അടിസ്ഥാന പരമായ ബ്ലണ്ടർ (ഏറ്റവും പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കുന്ന തെറ്റ്) തകരാത്തതു കൊണ്ട് അത് സ്വാഭാവികമായും അവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാവും. ബ്ലണ്ടറിനുള്ള മൂല കാരണം നശിപ്പിക്കണം. എന്താണ് മൂല കാരണം? "ഞാൻ ചന്ദുഭായി ആണ്" (ആപേക്ഷികമായ ആത്മാവിനെ യഥാർത്ഥ ആത്മാവാണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കൽ) എന്ന വിശ്വാസമാണ് അത്. ആരെങ്കിലും ചന്ദുഭായിയെ കുറ്റം പറയുകയോ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവന് ദേഷ്യം വരുന്നു. ഇതാണ് അവന്റെ ആസക്തി, അവന്റെ ദൗർബ്ബല്യം, അവന്റെ മിഥ്യാ മോഹവും.

ഈ തെറ്റായ വിശ്വാസം ആണ് മൂല കാരണം, ഏറ്റവും വലിയ ബ്ലണ്ടറും. വേറെ ബ്ലണ്ടർ ഒന്നും ഇല്ല. ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനം ആയ ബ്ലണ്ടർ, നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല എന്നതും, നിങ്ങൾ അല്ലാത്തത് നിങ്ങൾ ആണ് എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതും ആണ്. തിരിച്ച് അറിയുന്നതിനു വേണ്ടി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പേരു മാത്രം ആണ് ചന്ദുഭായി എന്നത്. ആളുകൾ പറയും, "ഇതാണ് ചന്ദുഭായി. അയാൾ ഒരു ഇൻകം ടാക്സ് ഓഫീസർ ആണ്, അയാൾ ഈ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് ആണ്" എന്നൊക്കെ. ഇതെല്ലാം തിരിച്ച് അറിയാൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രം ആണ്. പക്ഷെ, ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ആത്മാവിനെ കുറിച്ച് ബോധമില്ല എന്നതു കൊണ്ടാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രധാന പ്രശ്നം അതിൽ കിടക്കുന്നു. അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതാണ് മൂലകാരണം. അത് നശിപ്പിച്ചാൽ ഒരാൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കും.

നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി കാരണം ആണ് നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങളെ നല്ലതും ചീത്തയും ആയി കാണുന്നത്. ബുദ്ധിയുടെ ജോലി എന്താണ്? അത് എപ്പോഴും പോകുന്ന സ്ഥലത്ത് എല്ലാം ലാഭ-നഷ്ടങ്ങൾ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കും, ഗുണ-ദോഷങ്ങൾ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കും. ഇത് അല്ലാതെ അതിന് മറ്റ് ജോലി ഒന്നും ഇല്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഈ ബുദ്ധിയിൽ നിന്നും പുറത്തു കടക്കേണ്ടത് ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ നിസ്സംഗമായ ആത്മാവ് ആയി നില നിൽക്കണം. നിങ്ങൾ ആത്മാവായിത്തീരണം. രാഗ ദ്വേഷങ്ങൾക്ക് എല്ലാം അപ്പുറം ഉള്ള ആത്മാവ്. എല്ലാ രാഗ ദ്വേഷങ്ങൾക്കും മുകളിൽ ആണ് എന്നതാണ് ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം. നിങ്ങളും അതായി മാറണം. നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവം മാറ്റുക എന്നതാണ്, ആകെ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യം. നിങ്ങളുടെ തെറ്റായ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം ആയ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു വരിക.

ഇപ്പോഴും ആസക്തിയും, ആകർഷണവും നിലനിൽക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് ദൈവം ആകാൻ കഴിയും? ആസക്തിയും ആകർഷണവും പ്രേമവും എങ്ങനെ ഐക്യത്തോടെ ഇരിക്കും? ഉള്ളിൽ കോപം ഇരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് ദൈവം ആകാൻ ആവും?

ദൈവം എന്തു ഘടകം കൊണ്ടാണോ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, നിങ്ങൾ ആ ഘടകം ആവും. അനശ്വരം ആയത് മോക്ഷം ആണ്. എന്നെന്നും നില നില്ക്കുന്നത് മോക്ഷം ആണ്.

(44) മുക്തനായ ആളുടെ രീതി: ദാദാശ്രീ

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, എങ്ങനെയാണ് അങ്ങ് മുക്തനായത്?

ദാദാശ്രീ: അത് "സ്വാഭാവികമായിരുന്നു". അതെല്ലാം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്ന് എനിക്കറിയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, ഇപ്പോൾ അങ്ങേക്കറിയാം. ഇല്ലേ?

ഞങ്ങൾക്ക് ആ പടികൾ കാണിച്ചുതരൂ.

ദാദാശ്രീ: ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യാനായി ഒരുങ്ങിയിരുന്നില്ല. ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത്, എന്താണ് വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിച്ചത്? ഞാൻ കുറച്ച് പായസം ഉണ്ടാക്കാൻ നോക്കി. പക്ഷെ അത് അമൃതായി മാറി. മുൻ ജന്മങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കൂട്ടുകളെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നു. എന്റെ ഉള്ളിൽ എന്തോ പ്രത്യേകമായി ഉണ്ട് എന്ന് എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. എനിക്ക് അത്രയേ അറിയൂ. അതുമൂലം എനിക്ക് കുറച്ച് അഭിമാന ബോധവും ഒരു തരം അമിതമായ ആത്മസംതൃപ്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്ങനെ ആത്മജ്ഞാനം നേടി എന്ന് വിവരിച്ചു തന്നാൽ ആ പ്രക്രിയ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാം എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഈ ജ്ഞാനം സ്വീകരിച്ച്, എന്റെ ആജ്ഞകൾ പാലിച്ചാൽ, അതു തന്നെ ആണ് ആത്മജ്ഞാനം. പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തു തിന്നുന്നു, എന്തു കുടിക്കുന്നു, എന്തു ധരിക്കുന്നു എന്നത് ഒന്നും കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല. എന്റെ ആജ്ഞകൾക്ക് അനുസരിച്ച് നിന്നാൽ മതി. നിങ്ങൾ തികച്ചും നിസ്സംഗൻ ആയിരിക്കും. ഈ ആജ്ഞകൾ നിങ്ങളുടെ നിസ്സംഗ അവസ്ഥക്ക് സംരക്ഷണം ആണ്.

(45) ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടാകുന്നതിലെ പരമാണു ശാസ്ത്രം

ഇതിനെ എന്തിനോട് ഉപമിക്കാം? ഇത് ഒരു കാന്തവും സൂചിയും തമ്മിലുള്ള ആകർഷണം പോലെയാണ്. ഒരു കാന്തത്തെ നിങ്ങൾ ഒരു സൂചിക്കു ചുററും ചലിപ്പിച്ചാൽ, സൂചിയും അതിനോടൊപ്പം നീങ്ങും. കാന്തത്തെ സൂചിയോട് കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ചാൽ, സൂചി അതിൽ ഒട്ടിപ്പിടിക്കും. ആകർഷണവും ആസക്തിയും സൂചിയിൽ എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്? അതു പോലെ ഈ ശരീരത്തിലും, ഉള്ളിലുള്ള വൈദ്യുത ശരീരത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, കാന്തത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അകത്തുള്ള വൈദ്യുതി, ശരീരത്തിന് കാന്തിക ഗുണം നല്കുന്നു. അപ്പോൾ ശരീരം

അതിന് യോജിച്ച പരമാണുക്കൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, ആകർഷണം ഉണ്ടാകുന്നു. മറ്റുള്ളവരോട് അത്തരം ആകർഷണം ഉണ്ടാവില്ല. ഈ ആകർഷണത്തെയാണ് രാഗ ദ്വേഷങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. ആളുകൾ പറയും "ഞാൻ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു" എന്ന്. നിങ്ങൾ അത് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു കൊണ്ടാണ് ശരീരം നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നത്? അപ്പോൾ ഇതിലെല്ലാം "നിങ്ങൾ" ആരാണ്?

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തോട് "അവിടെ പോകരുത്" എന്നു പറഞ്ഞാലും അത് പിന്നെയും എഴുന്നേറ്റ് അവിടെ പോകും. കാരണം അകത്ത് ഉള്ള പരമാണുക്കൾ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയാണ്. സമാനമായ പരമാണുക്കൾ ഉള്ള ഇടത്തേക്ക് എല്ലാം ശരീരം വലിക്കപ്പെടും. അത് അല്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് ആഗ്രഹം ഇല്ലെങ്കിലും എന്തിനു നമ്മുടെ ശരീരം ആകർഷിക്കപ്പെടണം? ആളുകളുടെ ശരീരങ്ങൾ പരസ്പരം ആകർഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവർ പറയും, വളരെ അധികം ആസക്തിയുണ്ട് (അടുപ്പം ഉണ്ട്) എന്ന്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അതിന് ആഗ്രഹം ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അവർ പറയും, അവർ അത് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്ന്. എന്നിരുന്നാലും അവർ ആ ആകർഷണത്താൽ വലിക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ഇത് രാഗം അല്ല. ആകർഷണത്തിന്റെ സ്വഭാവം ആണ്. പക്ഷെ, ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതു വരെ ഒരാൾക്ക് ഇതിനെ ആകർഷണം എന്നു വിളിക്കാൻ ആവില്ല. കാരണം ഒരാൾ കരുതുന്നു അയാൾ ആണ് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന്. ഈ ജ്ഞാനം ലഭിച്ചാൽ, ആത്മാവ് ആയിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരാൾക്ക് മനസ്സിലാകും ആകർഷണം മൂലം ശരീരം വലിക്കപ്പെടുകയാണ്, അയാൾ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന്. അയാൾ വെറും അറിയുന്ന ആൾ മാത്രം ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ ശരീരം ആകർഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ശരീരം മാത്രം ആണ് ആ പ്രവർത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്, അതെല്ലാം പരമാണുക്കളുടെ ആകർഷണം മാത്രം ആണ്. അതിന് ആത്മാവും ആയി ഒരു ബന്ധവും ഇല്ല.

മനസ്സിന്റേയും, ശരീരത്തിന്റേയും, വാക്കുകളുടേയും സ്വഭാവം ആകർഷണവും വികർഷണവുമാണ്. ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവം അതല്ല. ശരീരം ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. അത് ഒരു കാന്തത്തിനും സൂചിക്കും

ഇടയിലുള്ള ബലത്തിനോട് താരതമ്യം ചെയ്യാം. കാന്തം പിച്ചളയെ ആകർഷിക്കില്ല. അത് ഇരുമ്പിനെ മാത്രമേ ആകർഷിക്കൂ. അപ്പോൾ അത് സമാനമായ പരമാണുക്കളെ ആണ് ആകർഷിക്കുന്നത്. അതേ പോലെ ശരീരത്തിലെ പരമാണുക്കളും ഒരു കാന്തം പോലെയാണ്. സമാനമായ ഗുണങ്ങളുള്ള പരമാണുക്കൾ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു സ്ത്രീക്ക് മനോ രോഗിയായ മരുമകളോട് ഒത്തു പോകാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം, എന്നാൽ മനസ്സിന് ആരോഗ്യമുള്ള സഹോദരിയോട് ഒത്തു പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും വരാം. കാരണം പരമാണുക്കൾ പരസ്പരം പൊരുത്തം ഉള്ളവയല്ല.

അതുകൊണ്ടാണ് സ്വന്തം മകനോടു പോലും ആകർഷണവും ആസക്തിയും മാത്രമാണ് ഉള്ളത് എന്നു പറയുന്നത്. ഒത്തു പോകാവുന്ന പരമാണുക്കൾ അടുത്തു വരുമ്പോൾ ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ പരമാണുക്കൾ ശരിയായ രീതിയിൽ പൊരുത്തം ഉള്ളവയല്ലെങ്കിൽ ഒന്നും തന്നെ സംഭവിക്കില്ല. ഇതെല്ലാം ശാസ്ത്രീയമാണ്. ആസക്തിയും ആകർഷണവും ശരീരത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. അത് പരമാണുക്കളുടെ സ്വഭാവമാണ്.

ആസക്തിയും ആകർഷണവും നോർമലിനു മുകളിലും നോർമലിനു താഴേയും ആവാം. പ്രേമം എപ്പോഴും സാധാരണ നിലയിൽ (നോർമാലിറ്റിയിൽ) ആയിരിക്കും. അത് സ്ഥിരം ആയി മാറാതെ നിലനിൽക്കുന്നു. ആസക്തിയും ആകർഷണവും ശരീരത്തിന്റെ അചേതനം ആയ ഗുണം ആണ്. അത് അനാത്മാവ് ആണ്, യഥാർത്ഥ ആത്മാവ് അല്ല.

ഈ ലോകത്തിൽ ഒരാൾ ഐക്യവും ഒരുമയും കാണുമ്പോൾ, അതിന് പിറകിൽ ഒരു കാരണമുണ്ട്. അത് ആസക്തിയുടേയും ആകർഷണത്തിന്റേയും പരമാണുക്കളുടെ ഗുണങ്ങൾ മൂലമാണ്. പക്ഷെ ഒരു പ്രത്യേക സമയത്ത് അത് എങ്ങനെയായിരിക്കും എന്ന് ആർക്കും പറയാൻ കഴിയില്ല. ഒത്തു പോകുന്ന പരമാണുക്കൾ ഉള്ള സമയത്തോളം ആകർഷണം ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഒരുമയും നില നില്ക്കും. പരമാണുക്കൾ യോജിച്ചു പോവാത്തവയാണ് എങ്കിൽ വികർഷണമുണ്ടാവും. അത് വെറുപ്പ് സൃഷ്ടിക്കും.

അതുകൊണ്ട് എവിടെ ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടോ അവിടെ സംശയരഹിതമായി വെറുപ്പും ഉണ്ട്. ആസക്തിയിലും ആകർഷണത്തിലും ഒരാൾക്ക് ഗുണകരമായത് എന്താണ് എന്ന് അയാൾക്ക് ഒരു തിരിച്ചറിവും ഇല്ല. എന്നാൽ പ്രേമത്തിൽ പൂർണ്ണമായ തിരിച്ചറിവുണ്ട്.

ഇതാണ് പരമാണുക്കളുടെ ശാസ്ത്രം. ആത്മാവിന് അതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ ഇല്ല. എന്നാൽ പരമാണുക്കളുടെ ആകർഷണത്തെ കുറിച്ച് ആളുകൾ വെറും മിഥ്യാ ഭ്രമത്തിൽ ആണ്. അവർ കരുതുന്നു അവർ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന്. ആത്മാവ് ഒരിക്കലും ആകർഷിക്കപ്പെടുകയില്ല.

(46) മായാ ഭ്രമം യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നേരിടുന്നു

കാന്തവും സൂചിയും തമ്മിൽ ഉള്ള ആകർഷണം പോലെ ഉള്ള ആകർഷണം ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആണ് നിങ്ങൾ പ്രേമത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് കരുതുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ആകർഷണത്തിൽ പ്രേമം എന്ന വസ്തു ഇല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ആളുകൾക്ക് അത് പ്രേമം ആണോ അല്ലേ എന്ന് അറിയില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: എല്ലാവർക്കും പ്രേമം അറിയാം. ഒരു രണ്ടു വയസ്സായ കുട്ടിപോലും യഥാർത്ഥ പ്രേമം തിരിച്ചറിയും. അതാണ് പ്രേമം. ബാക്കിയെല്ലാം ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്.

ഒരു സാഹചര്യത്തിലും കൂടാത്തതും കുറയാത്തതും ആണ് പ്രേമം. ബാക്കി എല്ലാം മായാ ഭ്രമം ആണ്. അതുമായ ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഷയും മായ തന്നെ.

(47) ആസക്തിയിൽ നിന്നും ആകർഷണത്തിൽ നിന്നും ശത്രുത ഉടലെടുക്കുന്നു

പ്രേമം ഒഴിച്ച് എല്ലാം ഈ ലോകം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ലോകം പ്രേമം എന്നു വിളിക്കുന്നത് ലൗകിക ആസക്തിയേയും ആകർഷണത്തേയും ആണ്. ഈ ആസക്തിയും ആകർഷണവും മൂലമാണ് ഈ ലോകത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം ഉയർന്നു വരുന്നതും.

ആളുകൾ കരുതുന്നത് പ്രേമം കൊണ്ടാണ് ഈ ലോകം നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നാണ്. എന്നാൽ അത് അങ്ങനെ അല്ല. അത് ഉത്ഭവിക്കുന്നതും നിലനിർത്തപ്പെടുന്നതും വെറുപ്പിൽ നിന്നാണ്. പ്രേമത്തിന്റെ ഒരു അടിത്തറയും അതിനില്ല. അത് ലൗകിക പ്രേമത്തിന്റെയും പ്രതികാരത്തിന്റേയും അടിത്തറയിൽ നിന്നാണ് ഉയർന്നു വന്നിട്ടുള്ളത്. അതു കൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ വെറുപ്പ് എല്ലാം വിട്ടു കളഞ്ഞ് എല്ലാ കണക്കുകളും സമ ഭാവത്തിൽ തീർക്കാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ഭഗവാൻ പറയുന്നു, ദ്വേഷത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ആന്തരികമായ കഷ്ടപ്പാടുകൾ എല്ലാം ഗുണകരം ആണ് എന്ന്. ലൗകിക പ്രേമത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ആന്തരിക വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും ഒരാൾക്ക് മുക്തനാവാൻ കഴിയില്ല. ഈ ലോകം മുഴുവനും അത്തരം ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ കുടുങ്ങി കിടക്കുകയാണ്. അതു കൊണ്ട് ആളുകളോട് വളരെ അധികം രാഗം ഉള്ളവർ ആകരുത്. നിങ്ങളുടെ അകലം പാലിക്കുക. ആരോടും ലൗകിക പ്രേമം പാടില്ല. അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ ലൗകിക പ്രേമത്തിൽ കുടുങ്ങുകയും അരുത്. എന്നാൽ ആരുടെയെങ്കിലും പ്രേമത്തെ വെറുപ്പോടെ നിരസിച്ചാലും നിങ്ങൾക്ക് മുക്തരാകാൻ കഴിയില്ല. സൂക്ഷിക്കുക! നിങ്ങൾക്കു മുക്തി വേണം എങ്കിൽ നിങ്ങളെ എതിർക്കുന്നവരോടും, നിങ്ങൾക്ക് വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉള്ളവരോടും നന്ദി ഉള്ളവർ ആയിരിക്കുക. ലൗകിക പ്രേമം നിങ്ങളിൽ ചൊരിയുന്ന അവർ നിങ്ങളെ ബന്ധനത്തിൽ ആക്കും, നിങ്ങളെ എതിർക്കുന്നവർ നിങ്ങളുടെ അന്തിമ മോക്ഷത്തിന് സഹായിക്കും. പ്രേമം നിങ്ങളിൽ ചൊരിയുന്നവരിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ മുക്തരാവേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ആ പ്രക്രിയയിൽ നിങ്ങൾ അവരെ നിരസിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുക. ലൗകിക പ്രേമം നിരസിക്കുക വഴിയാണ് ഈ ലോകം മുഴുവനും ഉണ്ടായിട്ടു ഉള്ളത്.

(48) നിങ്ങൾ ലൗകിക പ്രേമത്തിനും അപ്പുറത്താണ്

ആത്മാവ് നിസ്സംഗവും സ്വതന്ത്രവും ആണ്. നിങ്ങൾ "അത്" ആണ്. അത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നല്കിയ ഒന്നല്ല. അത് സത്യത്തിൽ "നിങ്ങളുടെ" സ്വന്തം പ്രകൃതിയാണ്. നിങ്ങൾക്കു തോന്നും ദാദാ

നിങ്ങൾക്ക് ഈ നിസ്സംഗം ആയ അവസ്ഥ നല്കി എന്ന്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ദാദായോട് കടപ്പാട് തോന്നിയേക്കാം. എന്നോട് നന്ദി പറയേണ്ട ഒരു കാര്യവും ഇല്ല. അതു മാത്രം അല്ല, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തോ നല്ലത് ചെയ്യുന്നു എന്ന് എനിക്കു തോന്നിയാൽ, എന്റെ പ്രേമം മാറാൻ തുടങ്ങും. ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട്, പൂർണ്ണമായ തിരിച്ചറിവോടെയും ബോധത്തോടെയും എന്നും ഇരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നിസ്സംഗം ആയ അവസ്ഥ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്വഭാവം ആണ്. നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു? ഇത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കിയ എന്തെങ്കിലും ആണോ, അതോ അത് സത്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്വാഭാവികം ആയ പ്രകൃതി ആണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ സ്വന്തം സ്വഭാവം!

ദാദാശ്രീ: അതെ. അങ്ങനെ പറയൂ. "ദാദാ എനിക്കു എല്ലാം നല്കി" എന്ന് എല്ലാറ്റിനും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ എന്നാണ് അത് അവസാനിക്കുക?

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, അങ്ങാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ബോധം നല്കിയതും ഞങ്ങളെ ഉണർത്തിയതും, ദാദാ.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അതു മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്. നിങ്ങളെ ഉണർത്തി. എന്നാൽ "ദാദാ എനിക്ക് എല്ലാം നല്കി" എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ, ഞാൻ ശരിക്കും ചെയ്തത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമായിരുന്നത് നിങ്ങൾക്കു നല്കുക മാത്രമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടേത് ആയിരുന്ന അത് അങ്ങ് ഞങ്ങൾക്ക് നല്കി. പക്ഷെ അത് ഞങ്ങളുടേത് ആയിരുന്നു എന്നു പോലും ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്കത് അറിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവസാനം നിങ്ങളത് കണ്ടുപിടിച്ചു! ഈ തിരിച്ചറിവിന്റെ മഹത്വം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്! എത്ര മഹത്തരമാണ് ഇത്! ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ പരിഹസിച്ചാൽ പോലും ആ മഹത്വം നിങ്ങളെ വിട്ടു പോവുകയില്ല. അതേ സമയം ഈ അറിവ് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരു പൊതു സ്വീകരണ ചടങ്ങിൽ ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ

ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നാൽ പോലും നിങ്ങൾക്ക് പരിഹസിക്കപ്പെട്ടതായി തോന്നും. ഇപ്പോൾ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഒന്നു നോക്കൂ!

ചോദ്യകർത്താവ്: മുമ്പ് ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒക്കെ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ, അവിടെ എല്ലാം ഇപ്പോൾ നിസ്സംഗത അനുഭവപ്പെടുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അതാണ് അതിന്റെ രീതി! ഇതെല്ലാം അതിന്റെ ഓരോ പടികളാണ്. അവസാനം ഒരാൾക്ക് നിസ്സംഗതയുടെ, ആത്മാവിന്റെ അവസ്ഥയിൽ എത്തേണ്ടതുണ്ട്.

(49) പ്രേമമുള്ളിടത്ത് ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല

ദൈവം എങ്ങനെയുള്ളവനാണ്? അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സംഗമുള്ളവനല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ജ്ഞാനിയും നിസ്സംഗനല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ പ്രേമം എല്ലാ ഇടത്തും സ്ഥിരവും മാറ്റം ഇല്ലാത്തതും ആയിരിക്കുന്നത്. അത് എല്ലാവർക്കും തുല്യമാണ്. എന്റെ പ്രേമം എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നവർക്കും എന്നിൽ പ്രശംസയുടെ പൂക്കൾ ചൊരിയുന്നവർക്കും തുല്യ അളവിൽ ഉള്ളതാണ്. എന്റെ പ്രേമത്തിൽ വിവേചനം ഇല്ല. വിവേചനം ഇല്ലാത്ത പ്രേമം ഉള്ളിടത്ത് ബുദ്ധി അപ്രത്യക്ഷം ആകുന്നു. പ്രേമം ബുദ്ധിയെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു, അതല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധി പ്രേമത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ബുദ്ധി ഉള്ളിടത്ത് പ്രേമം ഇല്ല, പ്രേമം ഉള്ളിടത്ത് ബുദ്ധിയും ഇല്ല. ബുദ്ധി അപ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ അഹങ്കാരം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഒന്നും ബാക്കി ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ, എല്ലാ സംഗവും പോകുമ്പോൾ ഒരാൾ പ്രേമ മൂർത്തി ആകുന്നു, പ്രേമത്തിന്റെ അവതാരം ആകുന്നു. എനിക്ക് അനശ്വരമായ പ്രേമം ഉണ്ട്. എനിക്ക് ഈ ശരീരത്തോട് ഒരു സംഗവും ഇല്ല. എനിക്ക് ഈ വാണിയോട് ഒരു സംഗവും ഇല്ല. എനിക്ക് ഈ മനസ്സിനോട് ഒരു സംഗവും ഇല്ല.

(50) പൂർണ്ണനിസ്സംഗതയിൽ നിന്നും പ്രേമം ഉണ്ടാകുന്നു

അഹങ്കാരവും സംഗവും പോയാൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ പ്രേമം ഉത്ഭവിക്കുകയുള്ളൂ. പൂർണ്ണമായ വീതരാഗതയിൽ (പൂർണ്ണമായ നിസ്സംഗതയിൽ) നിന്നും ജനിക്കുന്ന ഒന്നാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം. ആദ്യം എല്ലാ ദ്വന്ദങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരാൾ മുക്തനാകണം. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഒരാൾ വീതരാഗി ആകുന്നത്. ദ്വൈതവും അദ്വൈതവും ദ്വന്ദങ്ങൾ തന്നെയാണ്. അദ്വൈതം പിന്തുടരുന്നവർക്ക് ദ്വൈതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ദ്വൈതത്തെ നിരാകരിക്കുമ്പോൾ അവർ ദ്വൈതത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു. എങ്കിലും അദ്വൈതത്തിൽ ചില ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അദ്വൈതത്തിൽ വളരെ മുന്നേറുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ വീതരാഗതയുടെ (പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനാവസ്ഥ) അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത്. അദ്വൈതവും വീതരാഗതയും തമ്മിലുള്ള അകലം ലക്ഷക്കണക്കിന് മൈൽ ആത്മീയ യാത്രയുടേതാണ്. അവിടെയാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ പ്രേമം ***പരമപ്രേമമാണ്.*** അത്തരം പ്രേമം ഒരാൾ അടിച്ചാൽ പോലും കുറയുകയില്ല. കുറയുന്നുവെങ്കിൽ അത് യഥാർത്ഥ പ്രേമമല്ല.

ആരെങ്കിലും നമ്മെ വേദനിപ്പിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ല. എന്നാൽ നാം ആരേയും വേദനിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നു നാം ഉറപ്പു വരുത്തണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ പ്രേമം ഒഴുകുകയുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. സാവധാനം ഒരാൾക്ക് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ള പരിശുദ്ധ പ്രേമ മൂർത്തിയായി മാറേണ്ടതുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പരിശുദ്ധ പ്രേമമൂർത്തിയായി മാറുക എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ഒരാൾ നിങ്ങളെ പരിഹസിച്ച് പുറത്തു പോയി, കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു വരുന്നു. അപ്പോഴും നിങ്ങൾക്ക് അയാളോടുള്ള പ്രേമം കുറയുന്നില്ല എങ്കിൽ, അതാണ് ശുദ്ധ പ്രേമം. ഇത്തരം പ്രേമമുണ്ടാവാൻ ഒരാൾ പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്, വേറെ ഒന്നുമില്ല. ഞാൻ കാണിച്ചു തരുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രേമം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവണം. ഈ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അത് നിങ്ങൾക്ക്

നേടിയെടുക്കാനാവില്ലേ? അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അത്തരം പ്രേമം ഉണ്ടാവുന്നതിനായി അഭ്യസിക്കുക.

(51) പ്രേമസ്വരൂപം ആയിത്തീരുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം

ഈ ലോകം, അത് "ഏതുപോലെയാണോ അതുപോലെ" തന്നെ തിരിച്ചറിയുകയും, ആ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഒരാൾ പ്രേമസ്വരൂപമാകും. "ഏതുപോലെയാണോ അതുപോലെ" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും നിഷ്ക്കളങ്കരാണ് എന്നതാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. അവരെല്ലാം തെറ്റൊന്നുമില്ലാത്തവരാണ്. മായാ ഭ്രമം കൊണ്ടാണ് ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരിൽ തെറ്റുകൾ കാണുന്നത്.

ആളുകൾ നല്ലവരായി തോന്നുന്നതും, അവരിൽ തെറ്റുണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നതും മായാ ഭ്രമം തന്നെയാണ്. ആദ്യത്തേത് രാഗം കൊണ്ടും, രണ്ടാമത്തേത് ദ്വേഷം കൊണ്ടുമാണ്. സത്യത്തിൽ എല്ലാവരും ദോഷരഹിതരാണ്. അവരിൽ തെറ്റു കണ്ടാൽ നിങ്ങൾക്കവരെ പ്രേമിക്കാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് ലോകത്തെ തെറ്റില്ലാത്തതായി കാണുമ്പോഴാണ് നിങ്ങളിൽ ശുദ്ധ പ്രേമം ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. നാം മറ്റുള്ളവരെ നമ്മളിൽ നിന്നും വേറിട്ടു കാണുന്ന കാലത്തോളം, നമുക്ക് "എന്റെ" "നിന്റെ" എന്നിങ്ങനെയുള്ള തോന്നലുണ്ടാവും. മറ്റേ വ്യക്തിയോട് വ്യത്യാസം പുലർത്തുന്ന കാലത്തോളം, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടേതിനോട് സംഗമുണ്ടാവും. നമുക്ക് രാഗമുള്ളവരെ നാം "നമ്മുടെ" എന്നു കരുതും. നമുക്ക് ദ്വേഷമുള്ളവരെ നാം "മറ്റുള്ളവരുടെ" എന്നു കരുതും. ഇത്തരം വിവേചനം ഉള്ള ആൾക്ക് ഒരിക്കലും പ്രേമസ്വരൂപമാവാൻ കഴിയില്ല.

ആത്മാവിന്റെ സ്വരൂപം പ്രേമമാണ്. അത്തരം പ്രേമത്തിൽ ഒരാൾ തന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം മറക്കുന്നു. ഈ പ്രേമത്താൽ ബന്ധിതനായാൽ മറ്റൊന്നിനും നിങ്ങളെ ബന്ധിക്കാനാവില്ല.

എപ്പോഴാണ് പ്രേമം ഉണ്ടാകുന്നത്? ഇതുവരെ നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ തെറ്റുകൾക്കും മാപ്പു ചോദിക്കുമ്പോഴാണ് അതുണ്ടാകുന്നത്. നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽ തെറ്റു കാണുന്നത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റു മാത്രമാണ് എന്ന് സ്വീകരിക്കു ബോൾ. ആരോടാണോ

നിങ്ങൾ പ്രേമസ്വരൂപമാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവരോട് നിങ്ങൾ ഈ സമീപനം സ്വീകരിക്കണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമം അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ പ്രേമിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ ഇല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട് ദാദാ.

ദാദാശ്രീ: ഇതെല്ലാം എന്റെ രീതികളാണ്. പൂർണ്ണ ജ്ഞാനത്തിലേക്ക് എന്നെ എത്തിച്ച രീതി, അതേ രീതിയിൽ തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരേയും നയിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ പ്രേമസ്വരൂപമാകുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവർക്ക് നിങ്ങളോട് ഐക്യം അനുഭവപ്പെടും. ഈ രീതിയിൽ എല്ലാവർക്കും എന്നോട് ഐക്യത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ട്. ഈ രീതി എല്ലാവർക്കും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന രീതിയിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നു.

(52) 'ഞാൻ' എല്ലാവരിലും കാണുന്ന ആൾ പ്രേമത്തിന്റെ അവതാരമാണ്

വ്യത്യാസങ്ങളിൽ കുറവ് അനുഭവപ്പെടുന്നതിന്റെ അനുപാതത്തിൽ തന്നെ ശുദ്ധ പ്രേമം വർദ്ധിക്കും. ശുദ്ധപ്രേമം വളരാൻ നാം എന്താണ് ഇല്ലാതാക്കേണ്ടത്? ശുദ്ധ പ്രേമം വളരുന്നതിനായി ഉള്ളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ നീക്കിക്കളയണം. വ്യത്യാസങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ, പൂർണ്ണമായ ശുദ്ധപ്രേമം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതുമാത്രമാണ് ഒരേ ഒരു വഴി.

നിങ്ങൾക്ക് ഈ "കാഴ്ചപ്പാട്" മനസ്സിലായോ? ഇത് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ്. ഒരാൾ പ്രേമത്തിന്റെ മൂർത്ത രൂപമായി മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എല്ലാവരുമായും ഒരു ഐക്യ ബോധം അനുഭവപ്പെടുന്നു. അവിടെ വിവേചനമോ വ്യത്യാസമോ ഒന്നും ഉണ്ടാവില്ല. ആളുകൾ സാധാരണ പറയും "ഇത് എന്റേയാണ്" "അത് നിങ്ങളുടെയാണ് " എന്നെല്ലാം! അത് ഒരുതരം രോഗം പോലെയാണ്. ഈ രോഗം മൂലമാണ് വ്യത്യാസങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നത്. പക്ഷെ, ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും പോകുമ്പോൾ, ആളുകൾക്ക് "എന്റെ" "നിന്റെ" എന്ന് വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഒരിക്കൽ ഈ "അസുഖം" നീക്കം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരാൾ പ്രേമ മൂർത്തിയായി

മാറുന്നു.

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളേയും ആത്മാവായി തിരിച്ചറിയുമ്പോഴാണ് പ്രേമം. "ഇതെല്ലാം ഞാൻ ആണ്", "ഞാൻ എല്ലാവരിലുമാണ്". അതല്ലെങ്കിൽ ഒരാൾക്ക് "നീ" എന്നു പറയേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾ "ഞാൻ" കണ്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ "നീ" കാണും. അപ്പോൾ എപ്പോഴും നിങ്ങളും മറ്റുള്ളവരുമായി വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാവും. ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങൾക്കായി, നിങ്ങൾക്ക് "ഞാൻ" "നീ" എന്നൊക്കെ പറയേണ്ടിവരും. പക്ഷെ സത്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും "ഞാൻ" കാണണം. പ്രേമ മൂർത്തിയാവുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ എല്ലാത്തിലും ഐക്യം കാണുകയും, ഐക്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. മറ്റുള്ളവർ വേറെയാണ് എന്ന നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ നീക്കിക്കളയുക. എല്ലാവരും ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടണം.

(53) ജ്ഞാനിയുടെ വേർതിരിവുകളില്ലാത്ത പ്രേമം

പൊട്ടിപ്പോകാതിരിക്കലും വേർപെടാതിരിക്കലുമാണ് പ്രേമം. ആരോടും വിവേചനം ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ അതിനെ പ്രേമമെന്ന് വിളിക്കുന്നു. അത്തരം പ്രേമം അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ അതിരിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങുന്നതാണ്. മറ്റൊരാളോട് ഒരാളുടെ പ്രേമത്തിന്റെ അളവിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഇളകുന്നതാണ്. മറ്റെ ആൾ നല്ലതു ചെയ്താൽ അത് വർദ്ധിക്കും. ചീത്ത ചെയ്താൽ അത് കുറയുകയും ചെയ്യും. അത് അതിന്റെ സ്വാഭാവികതയിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമം മറ്റേ ആളുടെ പ്രവർത്തികൾ ഒന്നും പരിഗണിക്കുന്നതല്ല. അത് ആ വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിലുള്ള ***ആത്മാവിനെ*** മാത്രമേ നോക്കുന്നുള്ളൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങയോട് തോന്നുന്നത് എന്താണ്, ദാദാ?

ദാദാശ്രീ: എന്റെ പ്രേമം നിങ്ങളെ പിടിച്ചു നിർത്തുന്നതാണത്. യഥാർത്ഥ പ്രേമം ലോകത്തെ മുഴുവനും സ്പർശിക്കുന്നു. എവിടെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമം കാണാനാവും? എവിടെ ഐക്യമുണ്ടോ അവിടെ

പ്രേമം കാണാം. എപ്പോഴാണ് ഒരാൾക്ക് ലോകത്തോട് ഐക്യം കൈവരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? ഒരാൾ പ്രേമമൂർത്തിയായി മാറുമ്പോൾ മുഴുവൻ ലോകത്തോടും ഐക്യം കൈവരുന്നു. അവിടെ നിങ്ങൾ പ്രേമം മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ.

എപ്പോഴാണ് അത് ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ് എന്നു പറയുക? നിങ്ങൾക്ക് ലൗകികമായ വസ്തുക്കൾ ആവശ്യമായി വരുമ്പോഴാണ് അത്, നിങ്ങൾക്ക് ഭൗതികമായ വസ്തുക്കളിൽ ആഗ്രഹം വരുമ്പോൾ. യഥാർത്ഥമായ സന്തോഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്നോടുള്ള പ്രേമത്തിൽ പ്രശ്നം ഒന്നുമില്ല. ആ പ്രേമം നിങ്ങളെ സഹായിക്കും. മറ്റെല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള പ്രേമവും അപ്രത്യക്ഷമാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങയോടുള്ള ഭാവങ്ങളെല്ലാം, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലെ പ്രേമത്തിന്റെ ഫലമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് പ്രേമത്തിന്റെ ഫലമാണ്. പ്രേമമാകുന്ന ഈ ആയുധം കൊണ്ട് ആളുകൾ വിവേകികളാകുന്നു. എനിക്കവരെ വഴക്കു പറയേണ്ടി വരുന്നില്ല.

ഞാൻ ആരേയും വഴക്കു പറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്റെ കയ്യിലെ ഏക ആയുധം ഈ പ്രേമം മാത്രമാണ്. "പ്രേമം കൊണ്ട് ഈ ലോകത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.''

ഞാനെന്റെ ആയുധങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ആയുധങ്ങളായ ക്രോധം, മാനം, മായ, ലോഭം എന്നിവയെല്ലാം ഞാൻ താഴെ വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ അവരുടെ ഈ ആയുധങ്ങളായ ക്രോധം-മാനം-മായാ-ലോഭങ്ങളെ വീശുന്നു. ഞാനീ ലോകത്തെ പ്രേമം കൊണ്ട് ജയിക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ആളുകൾ അറിയുന്നതും മനസ്സിലാക്കുന്നതുമായ പ്രേമം തരം താണ ലൗകിക പ്രേമമാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമം നിങ്ങളെന്നെ പരിഹസിച്ചാലും എന്നെ സമ്മർദ്ദത്തിലാക്കാത്തതും, നിങ്ങളെന്നെ പ്രശംസിച്ചാൽ ഉയർന്നു പോകാത്തതുമാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ മാറ്റങ്ങളൊന്നും സംഭവിക്കില്ല. എന്തെങ്കിലും മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിൽ,

അത് ഈ ശരീരത്തിന്റെ ആയിരിക്കും. ശുദ്ധ പ്രേമത്തിന്റെ ആയിരിക്കില്ല. പ്രേമാവതാരമായ ഞാൻ, ഈ ചിന്തകളിൽ നിന്നും വാക്കുകളിൽ നിന്നും പ്രവർത്തികളിൽ നിന്നും വേറെയാണ്.

മനോഹരരൂപമുള്ള ഒരാൾ പോലും അഹങ്കാരം കൊണ്ട് വൃത്തികെട്ടവനായി കാണപ്പെടും. അവൻ ശുദ്ധാത്മാവായി മാറുമ്പോൾ അവൻ സുന്ദരനായിരിക്കും. അപ്പോൾ വൃത്തികെട്ട രൂപമുള്ള ആൾ പോലും സുന്ദരനായി അനുഭവപ്പെടും. എന്നാൽ അത് ഉള്ളിൽ ശുദ്ധ പ്രേമം ഉയരുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. ആളുകൾക്കു വേണ്ടത് വ്യവസ്ഥകളില്ലാത്ത പ്രേമമാണ്, സ്വാർത്ഥ രഹിതമായ പ്രേമം.

ഇതാണ് പ്രകൃതി നിയമം, കാരണം പ്രേമമാണ് ആത്മാവ്.

(54) പ്രേമമുള്ളിടത്ത് മോക്ഷമുണ്ട്

പരിശുദ്ധ പ്രേമം ഇല്ലാത്തിടത്ത് മോക്ഷത്തിന് മാർഗ്ഗമില്ല. പറയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി അറിയില്ലെങ്കിലും, ഒരാൾ പ്രേമം മാത്രം നല്കുന്നു. അത് ശുദ്ധ പ്രേമമാണ്.

ആപേക്ഷിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ആത്മാർത്ഥത ഉള്ളിടത്തും കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യാത്ത പ്രേമം ഉള്ളിടത്തും ദൈവമുണ്ട്. ദൈവം വസിക്കുന്ന രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളാണ് ഇവ. എവിടെ സത്യസന്ധതയുണ്ടോ, പ്രേമമുണ്ടോ, പരിശുദ്ധിയുണ്ടോ, അവിടെയാണ് ദൈവമുള്ളത്.

ആപേക്ഷിക ആത്മാവിൽ നിന്നും ഉയർന്ന് പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രനാവുമ്പോൾ ഒരാളിൽ പ്രേമം ഉത്ഭവിക്കുന്നു. എവിടെയാണ് ഒരാൾക്ക് ജ്ഞാനം, യഥാർത്ഥ അറിവ് കണ്ടെത്താനാവുക? പ്രേമത്താൽ ജോലി തീർന്ന സ്ഥലത്താണ് അത്. അവിടെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ ഇല്ല. അവിടെ ഐക്യമുണ്ട്. പണം വിനിമയം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത് പ്രേമമില്ല. ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾക്ക് ആളുകൾ ഫീസ് വാങ്ങാറില്ലേ? അത് ബിസിനസ്സാണ്. അവിടെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമം കാണാനാവില്ല. പ്രേമമുള്ളിടത്ത് വഞ്ചനയില്ല. വഞ്ചനയുള്ളിടത്ത് പ്രേമവുമില്ല.

ഒരാൾ ഉറങ്ങുന്ന സ്ഥലത്തിനോട് അയാൾക്ക് അടുപ്പമുണ്ടാവും. പായയിൽ ഉറങ്ങുന്ന ആൾക്ക് പായയോട് അടുപ്പമുണ്ടാവും.

ഡൺലപ്പ് കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്ന ആൾക്ക് അതിനോട് അടുപ്പമാവും. പായയിൽ ഉറങ്ങുന്ന ആളോട് ഡൺലപ്പ് കിടക്കയിൽ കിടക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ അയാൾക്ക് ഉറക്കം വരില്ല. നിർബ്ബന്ധ ബുദ്ധി ഒരു വിഷമാണ്. നിർബ്ബന്ധ ബുദ്ധി ഇല്ലാതിരിക്കുന്നത് അമൃതാണ്. എല്ലാ തരം നിർബ്ബന്ധബുദ്ധികളും വിട്ടു പോകുന്ന അവസ്ഥ എത്തുന്നതു വരെ, ലോകത്തിനോട് പ്രേമം നേടാൻ ആവില്ല. നിർബ്ബന്ധ ബുദ്ധി ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ശുദ്ധപ്രേമം ജനിക്കുന്നത്. ശുദ്ധ പ്രേമം പരമാത്മാ ഭഗവാനാണ്.

നീതിയും നിയമവും അന്വേഷിക്കാത്ത ആൾ പ്രേമസ്വരൂപമായി മാറുന്നു. നിങ്ങൾ നീതിയും നിയമവും അന്വേഷിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് പ്രേമ സ്വരൂപമാവാൻ കഴിയില്ല. "എന്താ നീ വൈകിയത്?" എന്നു ചോദിക്കുന്ന ആളുടെ അടുത്ത് പ്രേമം കണ്ടെത്താനാവില്ല. നിങ്ങൾ പ്രേമ സ്വരൂപമാകുമ്പോൾ, ആളുകൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ആസക്തിയും ആകർഷണവും ആണെങ്കിൽ ആരാണ് നിങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുക? നിങ്ങൾക്ക് പണം വേണം, നിങ്ങൾക്ക് വേറെ പെണ്ണു വേണം. അത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും അല്ലേ? ശിഷ്യന്മാർ വേണം എന്നുള്ളതു പോലും ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്.

(55) പ്രേമത്തിൽ വികാരമില്ല

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥ പ്രേമം ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും വരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. വൈകാരിക ഭാവങ്ങളും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും വരുന്നു. ഇല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. അത് പ്രേമമല്ല. പ്രേമം ശുദ്ധമാണ്. തീവണ്ടി വികാരത്തിനടിമപ്പെട്ടാൽ, അതിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്ക് എന്തു സംഭവിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് പ്രശ്നമായിരിക്കും. അപകടം സംഭവിക്കും.

ദാദാശ്രീ: ആളുകൾ മരിക്കും. അതുപോലെ ഒരാൾ വികാരത്തിന് അടിമപ്പെട്ടാൽ, അയാളുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ എണ്ണാനാവാത്തത്ര ജീവികൾ നശിച്ചു പോകും. അയാൾ അതിന്

ഉത്തരവാദി ആയിത്തീരും. ഈ രീതിയിൽ വികാരത്തിന് അടിമപ്പെട്ടാൽ അത്തരം ധാരാളം ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: വികാരമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ, ഒരാൾ പാറ പോലെ ആയിരിക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഞാൻ വികാരരഹിതനാണ്. എന്നെ ഒരു പാറ പോലെ തോന്നുന്നുണ്ടോ? എനിക്ക് യാതൊരു വികാരങ്ങളുമില്ല. വികാരങ്ങളുള്ള ആൾ (സ്വാഭാവികതയിൽ കൂടുതലും കുറവും) യന്ത്രമായി (അനാത്മാവ്) മാറുന്നു. എന്നാൽ "വേഗ"ത്തിൽ ഉള്ള ആൾ (സ്വാഭാവികതയിൽ ഇരിക്കുന്ന ആൾ) യാന്ത്രികമായിത്തീരില്ല (ആത്മാവിൽ ഇരിക്കുന്നു).

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ആത്മജ്ഞാനം നേടാത്ത ആൾ, വികാരങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്ത ആളാണെങ്കിൽ, അയാൾ വെറും പാറ പോലെ ആയിരിക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെ സംഭവിക്കാനാവില്ല! അതൊരിക്കലും സംഭവിക്കില്ല. അതല്ലെങ്കിൽ ആളുകൾക്ക് ഭ്രാന്തു പിടിക്കും. ഭ്രാന്തുള്ളവർ പോലും വികാരമുള്ളവരാണ്. ഈ ലോകം മുഴുവനും വികാരമുള്ളവരാണ്.

(56) കണ്ണുനീർ ശരിയായ വികാരങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്നില്ല

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കാൻ നമുക്ക് വികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കണം. വികാരങ്ങൾ നാം പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടി വരും. നിങ്ങൾ വികാരങ്ങളൊന്നും കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ആളുകൾ നിങ്ങൾ വികാര രഹിതനാണ് എന്നു കരുതും. ഈ ജ്ഞാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, ജ്ഞാനത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാകുന്നു. അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ അത്ര എളുപ്പം പ്രകടമാകുന്നില്ല. അത് ഞങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ പ്രകടമാക്കേണ്ടവയല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉദാഹരണത്തിന്, മകൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വിദേശത്തേക്കു പോകുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ അവനെ യാത്രയാക്കാൻ എയർപോർട്ടിൽ പോകുന്നു. അമ്മ കരയാൻ തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ പിതാവ് കരയുന്നില്ല. ആളുകൾ പറയും അയാൾക്ക് ഒരു വികാരവുമില്ല. അയാൾ പാറ പോലെയാണ് എന്ന്.

ദാദാശ്രീ: അല്ല. അയാളുടെ വികാരങ്ങൾ ആ രീതിയിലുള്ളതല്ല. മകൻ വിദേശത്ത് പോകുന്നതിൽ എന്താണ്? അവൾ കണ്ണീർ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാത്ത രീതിയിലാണെങ്കിൽ, കരയാൻ തുടങ്ങിയാൽ, നിങ്ങൾ ശാന്തമായി പറയണം, "എത്ര കാലം നിനക്ക് ഇതുപോലെ ദുർബ്ബലയായി ഇരിക്കാനാവും? പ്രത്യേകിച്ചും നീ ലൗകികമായ ഈ കെട്ടുപാടുകളിൽ നിന്നെല്ലാം മുക്തയാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ?'' എന്ന്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതല്ല. അവൻ ഒട്ടും വികാരം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ, പുരുഷനും കഠിന ഹൃദയനുമായി കണക്കാക്കും. വികാരമില്ലാത്ത ആൾ കഠിന ഹൃദയനാണ്.

ദാദാശ്രീ: കണ്ണീർ പൊഴിക്കാത്ത ആളുകളുടെ ഉള്ളിലാണ് യഥാർത്ഥ വികാരങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളെല്ലാം തെറ്റാണ്. നിങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളെല്ലാം പ്രദർശനമാണ്. എന്നാൽ അവന്റെ പ്രദർശിപ്പിക്കാത്ത വികാരങ്ങൾ യഥാർത്ഥമാണ്. വികാരങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ളവയാണ്. ആളുകൾ ഇതെല്ലാം തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വികാരങ്ങളെ നിർമ്മിക്കാനാവില്ല. അത് സ്വാഭാവികമായി ലഭിച്ച വരമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരാളോട് അയാൾ പാറ പോലെ കഠിനനാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അയാളിൽ മറ്റു തരത്തിലുള്ള വികാരങ്ങളെന്തെല്ലാം ഉണ്ടോ അതെല്ലാം നിങ്ങൾ തടയുകയാണ്. ഒരു നിമിഷം കരയുകയും അടുത്ത നിമിഷം മറന്നു പോവുകയും ചെയ്യുന്നത് വികാരങ്ങളല്ല. കരയാതിരിക്കുകയും എപ്പോഴും ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് വികാരം.

എനിക്കു പോലും വികാരങ്ങളുണ്ട്. ഞാനൊരിക്കലും കരയുന്നില്ല. എന്നാൽ എനിക്ക് എല്ലാവരോടും സ്ഥിരമായ വികാരങ്ങളുണ്ട്. അതിനുള്ള കാരണം എത്ര മാത്രം ആളുകൾ എന്നെ

കാണാൻ വരുന്നുവോ, അത്രമാത്രം അവർ എന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ ദിവസവും വരുന്നു എന്നതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ചില സമയത്ത് മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളോട് കാണിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ അമിതമായി തോന്നാറുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതെല്ലാം സ്വാഭാവികതയിൽ കൂടുതലോ കുറവോ ആയ വികാര പ്രകടനങ്ങളാണ്. വികാരങ്ങൾ ഒന്നും പ്രകടമാക്കാത്തവരും വികാരമുള്ളവരാണ്. എല്ലാം സ്വാഭാവിക പരിധിക്കുള്ളിൽ ആവണം. സ്വാഭാവികം (നോർമൽ) എന്നു പറഞ്ഞാൽ നാടകീയമാണ്. ഒരു നടൻ വളരെ സത്യമാണ് എന്നു തോന്നും വിധം നാടകത്തിൽ തന്റെ റോൾ അഭിനയിക്കുന്നതു പോലെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും അതേ അളവിൽ തന്നെ പ്രതിബദ്ധതയോടെ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കണം. നാടകം കാണുന്ന ആളുകൾ പോലും അവന്റെ അഭിനയത്തിൽ വീഴ്ചകളൊന്നും ഇല്ല എന്നു സമ്മതിക്കും. പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വികാരങ്ങളെല്ലാം നാടകം നന്നാവുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉവ്വ്. എനിക്കു മനസ്സിലായി.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മകനോട് പറയണം, "മോനെ ഇവിടെ വന്ന് എന്നോടൊപ്പം ഇരിക്ക്. എന്റെ അടുത്ത്. എനിക്ക് വേറെ ആരും ഇല്ല.'' ഞാനും ഹീരാബായോട് (ദാദാജിയുടെ ഭാര്യ) പറയാറുണ്ട്, "പട്ടണത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു പോകുമ്പോൾ, നിന്നെ കാണാതെ എനിക്കു വലിയ വിഷമമാണ്, നിന്നെ വിട്ടു പോകാൻ എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല'', എന്ന്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഹീരാബ അത് വിശ്വസിക്കുകയും കൂടി ചെയ്യുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് സത്യമാണ്. എന്നാൽ ഉള്ളിൽ ഞാനത് എന്നെ സ്പർശിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പഴയ കാലത്ത് മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ കുട്ടികളെ പ്രേമിക്കാൻ നേരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ പ്രേമം ഒട്ടും നല്കാറുമില്ല. അവർ കുട്ടികൾക്ക് ആവശ്യത്തിലധികം ശ്രദ്ധ

നല്കാറില്ല. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികൾക്ക് ആവശ്യത്തിലേറെ ശ്രദ്ധയാണ് നല്കുന്നത്. അവർ അവർക്ക് വലിയ ശ്രദ്ധയാണ് നല്കുന്നത്. എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണ് കുട്ടികൾക്ക് മാതാപിതാക്കളോട് പ്രേമമില്ലാത്തത്?

ദാദാശ്രീ: ഇന്നത്തെ പ്രേമം വർദ്ധിച്ച ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്. വർദ്ധിച്ച മോഹം കൊണ്ടുള്ള ഭ്രമം. ഇത് വളരെ അധികം അവരെക്കുറിച്ചു തന്നെ ചിന്തിക്കാൻ ഇട വരുത്തും. അത് കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കും. പണ്ട് വളരെ കുറവ് മോഹമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതേ സമയം ഇന്ന് വളരെയധികം ലോകത്തിലെ വസ്തുക്കളോടുള്ള മോഹമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ. മാതാപിതാക്കളും, കുട്ടികളിൽ നിന്നും പ്രേമം ലഭിക്കാൻ വല്ലാതെ കൊതിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ അവരെ ബഹുമാനിക്കണം എന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അത് പ്രേമം മാത്രമാണ്. ലോകം പ്രേമത്തെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നു. പ്രേമത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നതു പോലെ ലൗകിക സൗകര്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. കഷ്ടം! ഈ പ്രേമം സംഘർഷത്തിനു കാരണമാകുന്നു. പ്രേമം സംഘർഷത്തിൽ അവസാനിക്കാൻ പാടില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികൾക്കും മാതാപിതാക്കളോട് വലിയ പ്രേമമുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികൾക്കും ധാരാളം പ്രേമമുണ്ട്! എന്നാൽ അവരുടെ പ്രേമം പോലും സംഘർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.

(57) ആകർഷണമുള്ളത്ര കാലം സമ്മർദ്ദമുണ്ട്

ചോദ്യകർത്താവ്: എവിടെയാണോ കൂടുതലായി വികാരങ്ങളുള്ളത് അവിടെ കൂടുതൽ പ്രേമമുണ്ട് എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അവിടെ ഒട്ടും പ്രേമമില്ല! അതെല്ലാം ലൗകിക ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ പ്രേമം എന്നൊരു വാക്കു തന്നെ ഇല്ല. "പ്രേമം" എന്ന വാക്ക് പറയുന്നതു

തന്നെ തെറ്റാണ്. അതെല്ലാം ഉള്ളിൽ നിന്നും വരുന്ന ആസക്തിയും ആകർഷണവുമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഈ വികാരങ്ങളും (ഫീലിങ്ങ്സും) വികാരഭരിതമായതും (സെന്റിമെന്റ്സും) ഒക്കെ എന്താണ്? ദയവായി വിശദീകരിച്ച് തരുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഈ സെന്റിമെന്റൽ പെരുമാറ്റങ്ങളെല്ലാം ഇമോഷനുകൾ എന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നു. ആളുകൾ മോഷനിൽ (ആത്മാവിൽ) ഇരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഇമോഷനലാവും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ രണ്ടു വാക്കുകൾ ഉണ്ട്. ഫീലിങ്ങ്സും ഇമോഷൻസും.

ദാദാശ്രീ: അതെ. എന്നാൽ ഫീലിങ്ങ്സും ഇമോഷൻസും രണ്ട് വ്യത്യസ്തമായ കാര്യങ്ങളാണ്. സെന്റിമെന്റ്സും സെന്റിമെന്റാലിറ്റിയും ഇമോഷനലിനു കീഴെ വരുന്നു. കാരണം അവ നോർമാലിറ്റിയുടെ അതിര് കടന്നതാണ്.

സെന്റിമെന്റാലിറ്റിയുടെ അളവിൽ എത്തിയിരിക്കുമ്പോഴും, ആസക്തിയും ആകർഷണവും ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും ആ വ്യക്തിയിൽ പിരിമുറുക്കം (ടെൻഷൻ) ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് മുഖത്ത് പ്രകടമാവുകയും ചെയ്യും. എനിക്ക് പ്രേമമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ടെൻഷൻ ഒന്നും ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുന്നത്. ടെൻഷൻ ഇല്ലാതെ ആർക്കും ജീവിക്കാനാവില്ല. എല്ലാവർക്കും ടെൻഷൻ ഉണ്ട്. ഈ ലോകം മുഴുവനും ടെൻഷനാണ്!

(58) ജ്ഞാനി വികാരങ്ങളുടെ നദിയാണ്

ജ്ഞാനി പുരുഷന് ഫീലിങ്ങുകൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകത്ത് സ്പർശിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം, അദ്ദേഹം ഏതു പോലെയാണോ, അതുപോലെ, വേർപെട്ടും സഹജമായും ഇരിക്കുന്നു. ഫീലിങ്ങ്സ് ആന്തരികമായി അനുഭവിക്കണമെന്നും ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കണമെന്നും ഒരു നിയമവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഫീലിങ്ങ്സ് ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരാളെ എങ്ങനെ മനുഷ്യനെന്നു വിളിക്കാനാകും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് പറഞ്ഞു അങ്ങേക്ക് ഫീലിങ്ങ്സ് ഉണ്ട് എന്ന്. ഞങ്ങളുടെ ഫീലിങ്ങ്സ് പോലെ തന്നെയാണ് അങ്ങയുടെ ഫീലിങ്ങ്സ് എന്നും അങ്ങ് പറഞ്ഞു. എന്നാലത് ഞങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ ഉയർന്നതാണ്. കാരണം അത് എല്ലാവരോടും ഉള്ളതാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഉണ്ട്. എനിക്കു ഫീലിങ്ങ്സ് ഉണ്ട്. എനിക്ക് ഫീലിങ്ങ്സ് ഇല്ലാത്തവനായിരിക്കാൻ ഒരിക്കലും ആവില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ആ ഫീലിങ്ങ്സ് അങ്ങയെ സ്പർശിക്കുന്നേയില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. ഞാൻ ആ ഫീലിങ്ങ്സിനെ അവ സ്വാഭാവികമായി എവിടെയുള്ളവയാണോ അവിടെ ഇരിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നു, അതായത് അനാത്മാവിൽ, വിദേശ വകുപ്പിൽ. അതേ സമയം നിങ്ങൾ അതിനെ അതിന്റേതല്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് ഇരുത്തുക എന്ന തെറ്റ് ചെയ്യുന്നു, അതിന് സഹജമല്ലാത്ത ആത്മാവിന്റെ മേഖലയിൽ ഇരുത്തുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആ വേർതിരിവ് ഒന്നു വ്യക്തമാക്കിത്തരു.

ദാദാശ്രീ: ഒരാൾ ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും (അനാത്മാവ്) ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും (ആത്മാവ്) വേർതിരിച്ച് വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ പെട്ടത് ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ തന്നെ വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനെ ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് കൊണ്ടു വരരുത്. ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട് മെന്റിൽ, അനാത്മാവിൽ, നടക്കുന്നതൊന്നും ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ, ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. എല്ലാം ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വിട്ടിട്ട് ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഫീലിങ്ങ്സിന്റെ ശക്തിയിൽ ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുമായുള്ള വേർതിരിവ് നിലനിർത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

ദാദാശ്രീ: ജ്ഞാനം എടുത്ത ആൾക്ക് ആ വേർതിരിവ് നിലനിർത്താൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് അത് എങ്ങനെ പ്രായോഗികമാക്കുന്നു എന്ന് അറിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഞാൻ ഫീലിങ്ങ്സ് ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വിട്ട് ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. ഫീലിങ്ങ്സ് അകത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ "പുറത്തിരിക്കാൻ" ഞാൻ പറയുന്നു. അതേ സമയം നിങ്ങൾ "അകത്തു വാ ഡിയർ, സ്വാഗതം" എന്നു പറയുന്നു.

(59) വീതരാഗതയുടെ ഫലങ്ങൾ

ആളുകൾ പറയുന്നു ഞാൻ അവരെ കുറിച്ച് വിഷമിക്കുന്നു എന്ന്. അത് സത്യമാണ്. എന്നാൽ അവർക്കറിയില്ല ഞാൻ ആ വിഷമങ്ങളെ എന്നെ സ്പർശിക്കാനോ ബാധിക്കാനോ അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്ന്. വിഷമങ്ങൾ ഒരാളെ ദുർബ്ബലനാക്കും, അവന്റെ ശക്തികളെല്ലാം ചോർത്തിക്കളയും. അതേ സമയം വിഷമങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരാൾക്ക് എന്തു വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയും. വിഷമങ്ങൾക്ക് ഒരാളെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എല്ലാം ഉപരിതല സ്പർശിയായി മാത്രം ചെയ്യുന്നു. വിഷമങ്ങളെ എന്നെ തൊടാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ, സത്യത്തിൽ അങ്ങ് ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരു മഹാത്മാ വളരെയധികം കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, അങ്ങ് ഒന്നും ചെയ്യില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും ഞാൻ ചെയ്യും! എന്നാൽ അത് ഉപരിതല സ്പർശിയായിരിക്കും. ഉപരി തല സ്പർശി എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എല്ലാ കാര്യവും ശ്രദ്ധിക്കും എന്നാണ്. എന്നാലത് ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലായിരിക്കും നടക്കുന്നത്. അതെന്നെ ബാധിക്കാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കില്ല. ആപേക്ഷികമായ ആത്മാവ് ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യണം. ബാഹ്യമായ എല്ലാ പ്രക്രിയകളും ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കണം. എന്നാൽ അതിൽ വിഷമിക്കാനൊന്നും പാടില്ല. അതിനു പകരം വിഷമിക്കുമ്പോൾ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മോശമാവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ എന്നോട് വിഷമിക്കാനാണോ പറയുന്നത്?

എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് നിങ്ങളെ ബാധിക്കാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നു. അപ്പോൾ ഫോറിൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റേയും ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റേയും വേർതിരിവ് അവ്യക്തമായിത്തീരും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം ശരിയായി നടക്കാതെ വരും. ഇങ്ങനെയാണ് ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാവരും പ്രതികരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നും തന്നെ നേടാൻ കഴിയാത്തത്. എന്നെ അത് ബാധിക്കാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, അതേ മറ്റേ ആൾക്കും എനിക്കും സംരക്ഷണമാണ്. സേഫ്-സൈഡ് എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അതെന്നെ ബാധിക്കാൻ അനുവദിച്ചാൽ അതിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ഉല്പന്നം നന്നായിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ഞാൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എനിക്കെന്റെ ശക്തികൾ നഷ്ടപ്പെടുകയും മറ്റേ ആളുടെ കാര്യം നടക്കാതെ വരികയും ചെയ്യും. ഞാനതിനെ ബാധിക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരുന്നാൽ, ആത്മാവിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നു, മറ്റ് ശക്തികളും വർദ്ധിക്കുന്നു. മറ്റേ ആളുടെ കാര്യവും നടക്കുന്നു.

ഈ ശാസ്ത്രം പ്രേമം തന്നെയാണ്. പ്രേമത്തിൽ കോപം-മാനം-മായാ-ലോഭങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് നിലനിന്നാൽ അത് പ്രേമമല്ല.

(60) സദാചാര പ്രേമത്തിനും മുകളിലാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം

ചോദ്യകർത്താവ്: ലോകത്തിൽ എല്ലാവരും ശുദ്ധ പ്രേമം അന്വേഷിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ എല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇതാണ് ശുദ്ധപ്രേമത്തിന്റെ വഴി. നമ്മുടെ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ ഇല്ല. ഇത് ശുദ്ധപ്രേമത്തിന്റെ വഴിയാണ്. ഈ യുഗത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അത്തരം ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താനേ കഴിയില്ല. എന്നിട്ടും അത് ഉത്ഭവിച്ചു എന്നത് വലിയ അത്ഭുതമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ശുദ്ധ പ്രേമവും സദാചാര പ്രേമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അങ്ങ് വിശദീകരിച്ചു തരുമോ?

ദാദാശ്രീ: സദാചാര പ്രേമത്തിൽ അഹങ്കാരമുണ്ട്. അതേ സമയം ശുദ്ധ പ്രേമത്തിൽ അഹങ്കാരമില്ല. സദാചാര പ്രേമത്തിൽ ലോഭവും മായയുമില്ല. എന്നാൽ അതിൽ മാനമുണ്ട്. സദാചാര പ്രേമത്തിൽ "ഞാനാണ്" എന്ന ബോധം നില നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ശുദ്ധ പ്രേമത്തിൽ ഒരാൾക്ക് എല്ലാവരോടും ഐക്യം അനുഭവപ്പെടുന്നു. കാരണം അതിൽ അഹങ്കാരമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഏതൊരു പ്രവർത്തിയും, നല്ലതായാലും ചീത്തയായാലും, അതിൽ അഹങ്കാരമില്ല എന്നു പറയുന്നത് സത്യമാണോ? അത് യുക്തിസഹമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. അങ്ങനെയാവില്ല. അത് തെറ്റാണ്. കാരണം ഒരു പ്രവർത്തിയും അഹങ്കാരം ഇല്ലാതെ ചെയ്യാനാവില്ല. സദാചാര പ്രവർത്തികൾക്കു പോലും അഹങ്കാരം ആവശ്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ശുദ്ധ പ്രേമത്തിനും അഹങ്കാരം അത്യാവശ്യമാണ്. അപ്പോൾ അഹങ്കാരമില്ലാതെ എങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയും? അഹങ്കാരത്തിനും ശുദ്ധ പ്രേമത്തിനും ഒരുമിച്ചു നിൽക്കാനാവുമോ?

ദാദാശ്രീ: അഹങ്കാരം നിലനിൽക്കുന്നേടത്തോളം അവിടെ ഒരിക്കലും ശുദ്ധ പ്രേമം ഉണ്ടാവുകയില്ല. അഹങ്കാരത്തിനും ശുദ്ധ പ്രേമത്തിനും ഒരുമിച്ചു നിലനിൽക്കാനാവില്ല. എപ്പോഴാണ് ശുദ്ധ പ്രേമം ഉണ്ടാകുന്നത്? അഹങ്കാരം അലിഞ്ഞു പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് അത്. അഹങ്കാരം പൂർണ്ണമായും അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ ശുദ്ധ പ്രേമത്തിന്റെ മൂർത്ത രൂപം ആയി മാറുന്നു. ശുദ്ധ പ്രേമത്തിന്റെ മൂർത്ത രൂപമാണ് പരമാത്മാവ്. പരമാത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, ജ്ഞാനിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, ഒരാൾക്ക് എല്ലാ അനുഗ്രഹവും നേടാൻ കഴിയും. പരമാത്മാവിൽ വിവേചനങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. അത് വേദങ്ങൾക്ക് അപ്പുറമാണ്. നാലു വേദങ്ങളും പറയുന്നു, "ഇത് അതല്ല" (നേതി) എന്ന്. ജ്ഞാനിപുരുഷനാണ് പറയുന്നത് "ഇത് അതാണ്!" എന്ന്. ജ്ഞാനി

പുരുഷൻ ശുദ്ധ പ്രേമമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ നേരിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് നല്കാൻ കഴിയും.

(61) പ്രേമം ആത്മാവിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു

കാരുണ്യം ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലായിടത്തും അനുഭവപ്പെടുന്ന സാർവ്വ ലൗകിക ഭാവമാണ്. ലോക ദുഃഖങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും അവരുടെ ദുഃഖങ്ങൾ കുറക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളിൽ നിന്നും അത് ഉയർന്നു വരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രേമവും കാരുണ്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അറിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: പ്രേമവും കാരുണ്യവും വ്യത്യസ്തമാണ്. കാരുണ്യം എന്നു പറയുന്നത് മുഴുവൻ മാനവികതയും അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടിനെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു പൊതുവായ ബോധമാണ്. ഇത് ഒരു തരം അനുഗ്രഹം പോലെയാണ്. പ്രേമം വ്യത്യസ്തമാണ്. പ്രേമം ആത്മാവിനുള്ള വിറ്റാമിനാണ്. ആളുകൾ ശരീരത്തിനു വേണ്ടി ധാരാളം വിറ്റാമിനുകൾ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ ഒരിക്കലും ആത്മാവിനു വേണ്ടി വിറ്റാമിൻ ഒന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല. ഒരാൾ വിറ്റാമിൻ ആയ ശുദ്ധ പ്രേമം കാണുമ്പോൾ, ആത്മാവിന്റെ ആന്തരിക ശക്തികൾ പ്രകടമാകുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കില്ലേ, ദാദാ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, സ്വാഭാവികമായി തന്നെ.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ മറ്റേ ആൾക്ക് അതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഈ മാർഗ്ഗം മുഴുവനും സഹജവും നൈസർഗ്ഗികവുമാണ്.

(62) കല്ലെറിയുന്നവരോടുള്ള പ്രേമം

ചോദ്യകർത്താവ്: ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ പ്രേമത്തിന്റെ ഒഴുക്ക് അനുഭവിക്കുന്നു. പ്രേമമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. എന്താണത്?

ദാദാശ്രീ: അതാണ് യഥാർത്ഥ രാഗം (പ്രശസ്ത രാഗം).

ആ രാഗത്തിൽ ലോകത്തിലെ മറ്റെല്ലാ രാഗങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമാകും. അതിനെയാണ് ഭഗവാൻ പ്രശസ്ത രാഗം എന്നു പറയുന്നത്. ഈ രാഗമാണ് അന്തിമ മോക്ഷത്തിനുള്ള പ്രാഥമിക കാരണം. ഈ രാഗം നിങ്ങളെ ബന്ധിക്കുകയില്ല, കാരണം അതിൽ ലൗകികമായ ഭാവങ്ങളൊന്നും ഇല്ല. ഒരു കാരുണ്യരൂപിയായ ആളോട് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്ന രാഗം യഥാർത്ഥ രാഗമാണ്. ആ രാഗമാണ് മറ്റെല്ലാ രാഗങ്ങളും തകർത്തെറിയുന്നത്.

നിങ്ങൾ ദാദായെ ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ, ദാദായുടെ ഗുണങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ പ്രകടമാകും. നിങ്ങൾക്ക് ലൗകികമായ വസ്തുക്കളോടൊന്നും ആഗ്രഹം പാടില്ല. ആത്മാവിന്റെ അനശ്വരമായ പരമാനന്ദം മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുക. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അയാളോടുള്ള പ്രേമം ഒരു തരത്തിലും മാറാതിരിക്കണം. നിങ്ങൾ ആ രീതിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ ജോലി തീർന്നു.

(63) ജ്ഞാനി പുരുഷൻ: പ്രേമത്തിന്റെ അവതാരം

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലപ്പോൾ ഉറക്കത്തിൽ, മയക്കം പോലെയുള്ള അവസ്ഥയിൽ, ദാദാ മനസ്സിൽ വരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. എന്താണത്?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അങ്ങനെ സംഭവിക്കും. അതിനു കാരണം ദാദാ ലോകം മുഴുവനും വളരെ സൂക്ഷ്മ രൂപത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. സ്ഥൂലരൂപത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെയാണ്. എന്നാൽ "സൂക്ഷ്മ രൂപ"ത്തിൽ, ദാദാ ലോകം മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാം നിരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ആരേയും ശല്യം ചെയ്യുന്നില്ല.

ധാരാളം ആളുകൾ ദാദായെ സ്വപ്നത്തിൽ കാണാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവർ ദാദായോട് സംസാരിക്കുന്നു. പകൽ സമയത്ത്, ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ പോലും, അവർ ദാദായോട് സംസാരിക്കുന്നു. അവർക്ക് അവരുടെ സംഭാഷണം എഴുതി വെക്കാൻ പോലും കഴിയുന്നു. അതവർ എന്നെ കണ്ടു മുട്ടുമ്പോൾ, വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നു.

അത്തരം സംഭവങ്ങൾ തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. അതിൽ അത്ഭുതം ഒന്നുമില്ല. അതെല്ലാം സ്വാഭാവികമാണ്. അജ്ഞതയുടെ എല്ലാ ആവരണങ്ങളും നീങ്ങിയ ഒരാൾ, എന്നാൽ കേവല ജ്ഞാനത്തിൽ എത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ആൾ, ആ ആൾ പ്രേമത്തിന്റെ പ്രകടമായ രൂപമാണ്. അത്തരം ഒരാളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ എല്ലാം സാധ്യമാണ്.

നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രേമിക്കുന്ന ചില ആളുകളുണ്ട്. എന്നാൽ അവർക്ക് അഹങ്കാരമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രേമം പൂർണ്ണമായും നിസ്വാർത്ഥമല്ല. അവരുടെ അഹങ്കാരം അപ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അവരിൽ ശുദ്ധ പ്രേമം ഉണ്ടാവൂ. ജ്ഞാനി പ്രേമാവതാരമാണ്. ഒരാൾ കഷ്ടപ്പാടിൽ വീഴുമ്പോൾ ജ്ഞാനി അവന് ആശ്വാസമാണ്.

(64) എല്ലാവരോടും തുല്യമായ പ്രേമം

ഈ പ്രേമം ദൈവീകമായ പ്രേമമാണ്! ഇത് എല്ലായിടത്തും കണ്ടെത്താനാവില്ല! ഇത് വളരെ ദുർലഭമാണ്.

ജ്ഞാനിക്ക് എല്ലാവരോടും തുല്യമായ പ്രേമമുണ്ട്. അത് അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ ഭൗതിക രൂപത്തെ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം തടിച്ച ആളേയും തടി കുറഞ്ഞ ആളേയും, കറുത്തവനേയും വെളുത്തവനേയും, പൂർണ്ണമായ ആരോഗ്യവാനേയും ശാരീരിക വൈകല്യങ്ങളുള്ളവരേയും എല്ലാം ഒരേ പോലെ പ്രേമിക്കുന്നു. എവിടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമം സ്ഥിരമാണ്. അദ്ദേഹം ബാഹ്യരൂപത്തെയല്ല നോക്കുന്നത്, അകത്തുള്ള ആത്മാവിനെയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാവരോടും തുല്യമായ പ്രേമം ഉള്ളത്. ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങളിലും ആളുകൾ വ്യക്തികളുടെ പുറത്തുള്ള വസ്തുങ്ങളല്ല, അവരുടെ മനുഷ്യ

ഗുണങ്ങളാണ് നോക്കുന്നത് എന്നതുപോലെ, ജ്ഞാനി ആത്മാവിനെ മാത്രമേ നോക്കുന്നുള്ളൂ. ഭൗതികമായ പേക്കിങ്ങ് നോക്കുന്നില്ല.

അത്തരം പ്രേമം, പഠിച്ചവരേയും പഠിക്കാത്തവരേയും, ചെറുപ്പക്കാരേയും വയസ്സായവരേയും എല്ലാം ആകർഷിക്കുന്നു. അത്തരം പ്രേമം എല്ലാവരേയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ വന്ന് ഇരിക്കുന്ന കുട്ടികളെ പോലും അത് ആകർഷിക്കുന്നു. അവർ ഇവിടം വിട്ടു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. കാരണം അത്ര മനോഹരമായ ഒരു അന്തരീക്ഷമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്.

(65) ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം

കാണാൻ കൊള്ളാവുന്നത് ജ്ഞാനിയുടെ പ്രേമം മാത്രമാണ്! ഇന്നിവിടെ ഏതാണ്ട് അമ്പതിനായിരം ആളുകളുണ്ട്. അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമം തുല്യമായി അനുഭവിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം ആ പ്രേമത്തോടൊപ്പമാണ് ജീവിക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്!

ദാദാശ്രീ: എന്നാൽ ആ പ്രേമം എനിക്കുള്ളിൽ പ്രകടമായിരിക്കുന്നു. വളരെ അധികം ആളുകൾ എന്റെ പ്രേമംകൊണ്ടു മാത്രം ജീവിക്കുന്നു. അവർ നിരന്തരം ദാദായിൽ മാത്രമാണ്. വേറെ ഒന്നിലുമല്ല, ദാദായിൽ മാത്രം. തിന്നാനൊന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും അവർക്ക് ഒരു വിഷമവുമില്ല. പ്രേമം അങ്ങനെയുള്ള ഒന്നാണ്.

ഈ പ്രേമംകൊണ്ടു തന്നെ അവരുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം പൂർണ്ണമായും നശിച്ചിരിക്കുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ, എങ്ങനെയാണ് അവർക്ക്, ഈ യുഗത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, അവരുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം കഴുകിക്കളയാനാവുക?

66. ജ്ഞാനി പുരുഷന്റെ പ്രേമം: തീർത്ഥങ്കരന്മാരുടെ പ്രേമം

ഇവിടെ പ്രകടമായ പ്രേമം മുമ്പൊരിക്കലും ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും അത്തരം പ്രേമം പ്രകടമായാൽ, അത് വീതരാഗ ഭഗവാന്മാരുടെ ഉള്ളിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ പ്രേമം ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല. എന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഞാൻ കേവലജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് അല്പം പിന്നിലായതിനാൽ, ആ പ്രേമം ദൃശ്യമാകുന്ന

തരത്തിൽ പ്രകടമായി.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങു പറഞ്ഞു, അങ്ങ് പ്രേമസ്വരൂപമായി, എന്നാൽ കേവലജ്ഞാനത്തിൽ എത്തിയിട്ടില്ല, പൂർണ്ണമായ വീതരാഗാവസ്ഥ പ്രകടമായിട്ടില്ല എന്ന്. അതൊന്ന് വിശദീകരിച്ച തരുമോ?

ദാദാശ്രീ: പ്രേമം, ഒരാളിൽ ആരെക്കുറിച്ചും ഏറ്റവും ചെറിയ അളവിൽ പോലും നെഗറ്റിവിറ്റി തോന്നാത്ത അവസ്ഥയാണ്. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായ വീതരാഗാവസ്ഥയാണ് പ്രേമം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഈ പ്രേമം എവിടെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്? ഏത് അവസ്ഥയിലാണ് അതിനെ പ്രേമം എന്ന വിളിക്കുക?

ദാദാശ്രീ: ഒരാൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ രാഗ രഹിതനാകുന്നതോടെ, അതേ അളവിൽ തന്നെ പ്രേമവും ഉയർന്ന വരും. പൂർണ്ണ വീതരാഗിന് പൂർണ്ണ പ്രേമമുണ്ട്! നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വീത ദ്വേഷികളായിരിക്കുന്നു. ഇനി നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സാവധാനം വീതരാഗികൾ ആവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രേമം വളരുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇവിടെ അങ്ങ് പറയുന്ന അങ്ങയിൽ പ്രേമമുണ്ട് എന്ന്. വീതരാഗാവസ്ഥയിൽ അങ്ങ് എത്തിയില്ല എന്ന പറയുമ്പോൾ, അങ്ങ് എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: എന്റെ ഈ പ്രേമമാണ് വീതരാഗാവസ്ഥയിൽ ഉള്ളത്. നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ പ്രേമം കാണാം. എന്നാൽ പൂർണ്ണവീതരാഗിന്റെ പ്രേമം നിങ്ങൾക്ക് കാണാനാവില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രേമമാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ആളുകൾക്ക് എന്റെ പ്രേമം കാണാം. എന്നാൽ അതിനെയല്ല യഥാർത്ഥ പ്രേമം എന്ന വിളിക്കുന്നത്. ഒരാൾ പൂർണ്ണവീതരാഗി ആകുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം. പൂർണ്ണചന്ദ്രനാണത്. എന്നാൽ എന്റെ കാര്യത്തിൽ അത് പൂർണ്ണചന്ദ്രനല്ല. അത് പൂർണ്ണചന്ദ്രന്റെ തലേ ദിവസത്തെ രാത്രിയിലെ ചന്ദ്രനാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിന്റെ അർത്ഥം പൂർണ്ണചന്ദ്രന്റെ അവസ്ഥയിലുള്ള ആളുടെ പ്രേമം അങ്ങയുടെ പ്രേമത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണ് എന്നാണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അവിടെയാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം! ഈ പൂർണ്ണ ചന്ദ്രന്മാർ ആയവരുടെയാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമം. എന്റെ പ്രേമത്തിന് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കുറവുകളുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾക്ക് പൂർണ്ണ വീതരാഗവസ്ഥയിൽ എത്തിയിട്ടും പ്രേമത്തിന്റെ അളവിൽ കുറവു വരുമോ?

ദാദാശ്രീ: അവർക്ക് ഒരിക്കലും പ്രേമമില്ലാതിരിക്കില്ല, പൂർണ്ണപ്രേമം ഇല്ലാതിരിക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പൂർണ്ണ ചന്ദ്രനും പതിനാലാം രാവിലെ ചന്ദ്രനും തമ്മിൽ അത്ര വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: വളരെയധികം വ്യത്യാസമുണ്ട്! അത് പൂർണ്ണ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടാലും, അതിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസമുണ്ട്! എനിക്കെന്താണുള്ളത്? എനിക്കൊന്നുമില്ല. അതേ സമയം തീർത്ഥങ്കരന്മാർക്ക് എല്ലാമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്ന സംതൃപ്തി, പൂർണ്ണചന്ദ്രനെപ്പോലെ തന്നെയുള്ളതാണ്! എന്റെ ശക്തികളും സ്വാധീനവും ഞാനും പൂർണ്ണ ചന്ദ്രന്റെ അവസ്ഥയിൽ എത്തിയതുപോലെ തന്നെയാണ്!

(67) പ്രേമബന്ധിതനാണ് ജ്ഞാനി

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ ജ്ഞാനമെടുത്ത് കഴിഞ്ഞാൽ, രണ്ടു മൂന്നു ജന്മങ്ങൾ ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ടാവും. അപ്പോൾ അത് തീരുന്നതുവരെ, അങ്ങയുടെ പൂർണ്ണമായ കാരുണ്യത്തോടെ, അങ്ങ് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: പ്രേമത്താൽ മാത്രമാണ് ഞാൻ ബന്ധിതനായിരിക്കുന്നത്. എത്ര കാലം നിങ്ങളുടെ പ്രേമമുണ്ടോ അത്രയും കാലം ഞാൻ ബന്ധിതനാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രേമം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ പ്രേമം ലൗകിക വസ്തുക്കളിലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ, പിന്നെ

നിങ്ങളെന്നോട് ബന്ധിതരായിരിക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രേമം ആത്മാവിനു നേരെയായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ബന്ധിതനായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്കെന്തു തോന്നുന്നു. നാം ബന്ധിതരല്ലേ? തീർച്ചയായും നാം പ്രേമത്താൽ ബന്ധിതരാണ്!

(68) പരിശുദ്ധ പ്രേമാവതാരമാണ് ഭഗവാൻ

അഹങ്കാരമുള്ള ഒരാളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ അധികം സമയം വേണ്ട. ഒരു ചെറിയ പ്രശംസ നിങ്ങൾ നല്കിയാൽ പോലും അവൻ വളരെ സന്തോഷവാനായിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു ജ്ഞാനിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പമല്ല. ജ്ഞാനിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെ ഈ ലോകത്തിലില്ല! നിങ്ങളുടെ പ്രേമം മാത്രം അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം അദ്ദേഹം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിന്റെ ഉടമ. ജ്ഞാനിയുടെ കയ്യിൽ നിങ്ങൾക്ക് നല്കാനായി പ്രേമമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ മുഴുവൻ ലോകത്തോടും പ്രേമമുണ്ട്.

ജ്ഞാനിപുരുഷനിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്ന ശുദ്ധ പ്രേമം, നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി കാണുന്ന പ്രേമം, അതു തന്നെയാണ് മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള ദിവ്യ ഭഗവാൻ. നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്ന ശുദ്ധ പ്രേമം, കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യാത്ത ആ പ്രേമം, സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്ന ആ പ്രേമം, അതാണ് പരമാത്മാവ്. മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള ഭഗവാനെ വ്യക്തമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമത്തിലൂടെ കാണാൻ കഴിയും. ഭഗവാന്റെ സൂക്ഷ്മ രൂപമായ ജ്ഞാനം അദൃശ്യമായതുകൊണ്ട് അത് തിരിച്ചറിയാൻ കുറച്ച് സമയം ആവശ്യമായി വരും. അതുകൊണ്ട് ശുദ്ധ പ്രേമത്തിനായി പുറത്തെ ലോകത്ത് അന്വേഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. പുറത്ത്, നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ആസക്തിയും ആകർഷണവും മാത്രമാണ്. കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യാത്ത, ദിവ്യമായ, ശുദ്ധ പ്രേമമാണ് ഭഗവാന്റെ പ്രേമം.

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

നവ് കലമോ

(എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും സാരാംശം)

1. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ അളവിൽ പോലും ഒരു ജീവിയുടേയും അഹത്തെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും, വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് കാരണം ആകാതിരിക്കാനും, വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രേരകം ആകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

   ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ അളവിൽ പോലും ഒരു ജീവിയുടേയും അഹത്തെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും, എന്റെ വാക്കും, ചിന്തയും, പ്രവർത്തികളും എല്ലാവരാലും സ്വീകാര്യമായി തീരാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

2. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], ഒരു മതത്തിന്റേയും അടിത്തറയെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും, വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് കാരണം ആകാതിരിക്കാനും, വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രേരകം ആകാതെ ഇരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

   ഒരു മതത്തിന്റേയും അടിത്തറയെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും എന്റെ വാക്കും ചിന്തയും പ്രവൃത്തികളും എല്ലാവരാലും സ്വീകാര്യമായി തീരാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

3. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], , ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സന്യാസി മാരെയോ, സന്യാസിനി മാരെയോ, മത പ്രസംഗകരേയോ മത അദ്ധ്യക്ഷരേയോ വിമർശിക്കാതെ ഇരിക്കാനും, അവരോട് തെറ്റു ചെയ്യാതിരിക്കാനും, അതിന് കാരണമാകാതിരിക്കാനും, അതിന് പ്രേരകമാകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

4. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ അളവിൽ പോലും ഒരു ജീവിയോടും ഇഷ്ടക്കേട് തോന്നാതിരിക്കാനും, വെറുക്കാതിരിക്കാനും, വെറുപ്പിനോ ഇഷ്ടക്കേടിനോ കാരണം ആകാതെ ഇരിക്കാനും അതിന് പ്രേരകമാകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

5. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], ഒരു ജീവിയോടും കടുത്തതും വേദനാജനകവും ആയ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാതെ ഇരിക്കാനും, അതിന് കാരണം ആകാതെ ഇരിക്കാനും, അതിന് പ്രേരകം ആകാതെ ഇരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

   ആരെങ്കിലും എന്നോട് കടുത്തതും വേദനാജനകവും ആയ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവരോട് മൃദുവായും ദയയോടെയും മറുപടി പറയുന്നതിനുള്ള അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

6. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], ആണായാലും, പെണ്ണായാലും, നപുംസകമായാലും ഒരു ജീവിയോടും ലൈംഗിക തൃഷ്ണയോ, വികാരങ്ങളോ, ചേഷ്ടകളോ പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാൻ ഉള്ള അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

   എന്നന്നേക്കുമായി ലൈംഗികാഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമാകുന്നതിനുള്ള അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

7. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], പ്രത്യേക രുചികളോടു കൂടിയ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളോട് ഉള്ള അമിത ആസക്തി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് ഉള്ള പരമ ശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

   സമതുലിതവും സമ്പൂർണ്ണവും ആയ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഉള്ള ശക്തി നല്കിയാലും.

8. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], ഒരു ജീവിയേയും അവർ സമീപത്ത് ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും, അവർ ജീവിച്ച് ഇരിക്കുന്നവർ ആയാലും മരിച്ചവർ ആയാലും, വിമർശിക്കാതെ ഇരിക്കുവാനും അവരോട് തെറ്റു ചെയ്യാതിരിക്കാനും, എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

9. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, [ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാൻ], ലോക മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ ഒരു ഉപകരണമാകുന്നതിന് എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി നല്കിയാലും.

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

Books of Dada Bhagwan Foundation

1. Adjust everywhere (എങ്ങും ഇണങ്ങിപ്പോകുക)
2. Worries (വ്യസനങ്ങൾ)
3. Death: Before, During and After -മരണം (മുമ്പും, മരണസമയത്തും, അതിനുശേഷവും...)
4. Avoid Clashes (സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുക)
5. The Fault is of the Sufferer (തെറ്റ് ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവന്റേത് ആണ്)
6. Whatever Happened is Justice (സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്)
7. Practice of Humanity (മനുഷ്യ ധർമ്മം)
8. Anger (കോപം)
9. Right Understanding to Help Others (സേവനം - പരോപകാരം)
10. The Essence of All Religions (സർവ്വ മത സാരം)
11. Who Am I? (ഞാൻ ആരാണ്?)
12. Self-Realisation (ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം)
13. Noble Use of Money (പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം)
14. Pure Love (പരിശുദ്ധ പ്രേമം)
15. Shree Simandhar Swami: The Living God
16. Truth & Untruth
17. Autobiograpy of Gnani Purush A.M Patel
18. The Science of Karma
19. Science of Speech
20. Generation Gap
21. Science of Money
22. Ahimsa : Non-violence
23. Brahmcharya: Celibacy Attained with understanding
24. Harmony in Married Life
25. Pratikraman: The master key that resolves all conflicts
26. The Guru and the Disciple
27. Flawless Vision
28. Life without Conflict
29. Aptavanies (1 to 14)

- **Dada Bhagwan books are available in different languages: Gujarati, Hindi, Marathi, Telugu, Kannada, Oriya, Malayalam, Bengali, Punjabi, Assamese, Tamil, English, German, Spanish Russian etc.**
- **Few books are available in 'E' books in *Dada Bhagwan mobile App*.**
- **'Dadavani' Magazine is published every month in three Languages: Gujarati, Hindi, and English, available in 'E' books**

www.dadabhagwan.org

Dada Bhagwan Parivar

Adalaj: Trimandir, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway,
Post: Adalaj, Dist. Gandhinagar, Gujarat, India – 382421
Tele: +91 9328661166 / 9328661177
Email: info@dadabhagwan.org

Amravati	9422915064	Jalandhar	9814063043
Bangalore	9590979099	Kanpur	9452525981
Bhopal	9425024405	Kolkotta	9830093230
Bhuvaneshwar	8763073111	Mumbai	9323528901
Chandigarh	9780732237	Patna	7352723132
Chennai	7200740000	Pune	9422660497
Delhi	9810098564	Raipur	9329644433
Hyderabad	9989877786	Sangli	9423870798
Indore	9039936173	Varanasi	9795228541
Jaipur	9351408285		

U.S.A. Dada Bhagwan Vignan Institute Tel: +1 877-505-DADA(3232) Email:info@us.dadabhagwan.org	U.K.:Dada Darshan (UK) Tel: +44 330-111-DADA(3232) Email:info@uk.dadabhagwan.org
Germany : +49 700 32327474 UAE : +97 1557316937 Kenya : +25 4722722063 Dubai : +921 501364530	Australia : +61 421127947 New Zealand : +6421 0376434 Singapore : +65 81129229

ശുദ്ധമായ സ്നേഹം ദൈവിക സ്വത്വമാണ്

ജ്ഞാനി പുരുഷനിൽ കാണുന്ന ശുദ്ധമായ സ്നേഹം ജീവനുള്ള ഭഗവാന്റെ സ്നേഹമാണ്. ഈ സ്നേഹം സ്ഥിരവും നിരുപാധികവുമാണ്. അത് കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ലോകത്തെ കുറ്റമറ്റതായി കാണുന്നത് ഈ സ്നേഹമാണ്. ഈ സ്നേഹം നിങ്ങളെ മനുഷ്യ രൂപത്തിൽ ഭഗവാനെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു. ബാഹ്യലോകത്തിൽ യഥാർത്ഥ സ്നേഹമില്ല. ലൗകിക സ്നേഹം പ്രണയവും ആകർഷണവുമാണ്. യഥാർത്ഥ സ്നേഹം അതിന്റെ എല്ലാ തേജസ്സിലും മഹത്വത്തിലും ആത്മ - സാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയ ഒരാളുടെ ഉള്ളിലും സമീപത്തും വസിക്കുന്നു. ഈ സ്നേഹം ദൈവമാണ്, ദൈവം സ്നേഹമാണ്

-ദാദാശ്രീ

मूल दीपक से प्रकटे दीपमाला

dadabhagwan.org

ISBN 978-93-91375-40-9

9 789391 375409

Printed in India

Price ₹75